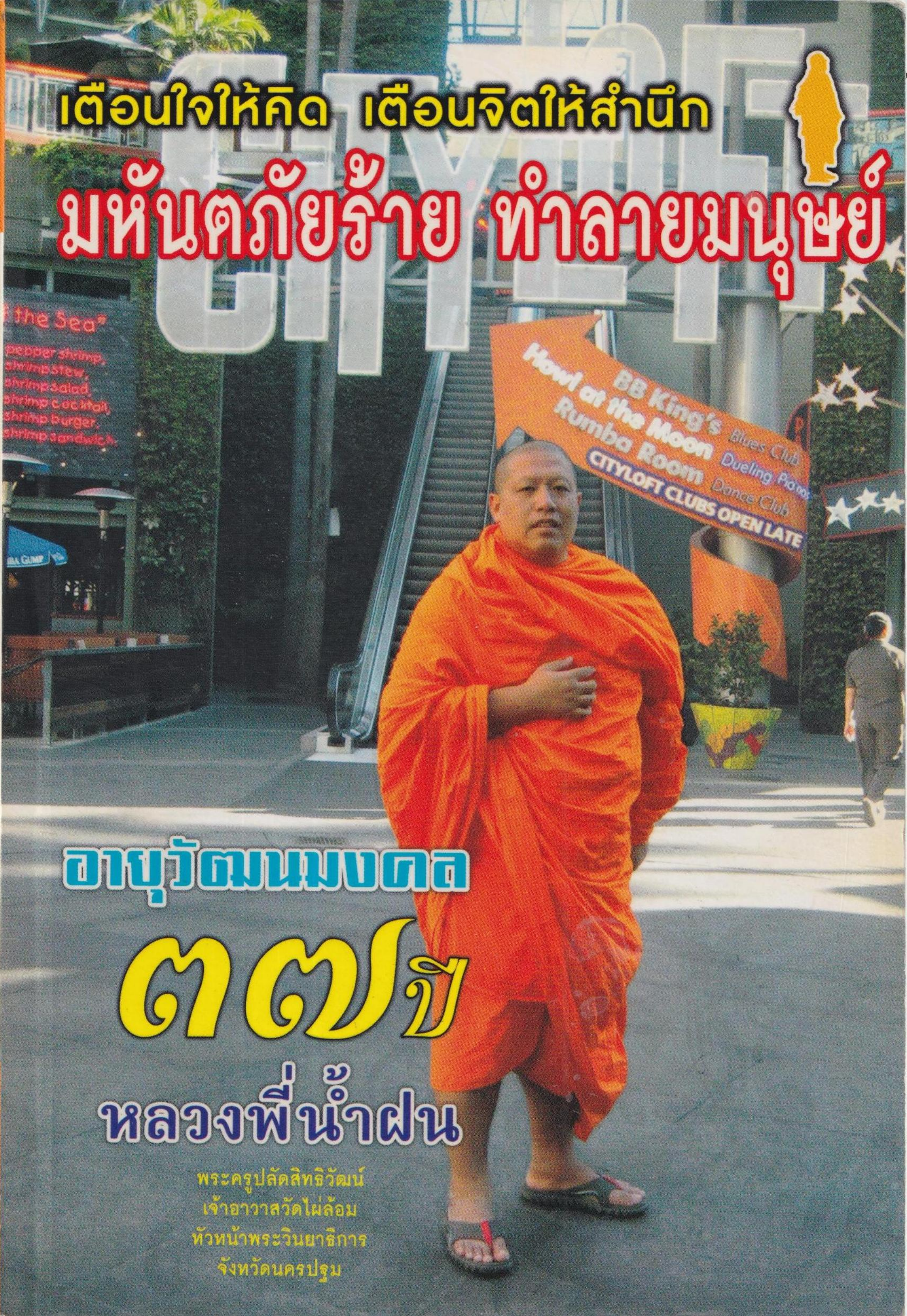
เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก

มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์

อายุวัฒนมงคล

๓๗ ปี

หลวงพี่น้ำฝน

พระครูปลัดสิทธิวัฒน์
เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม
หัวหน้าพระวินยาธิการ
จังหวัดนครปฐม

เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์

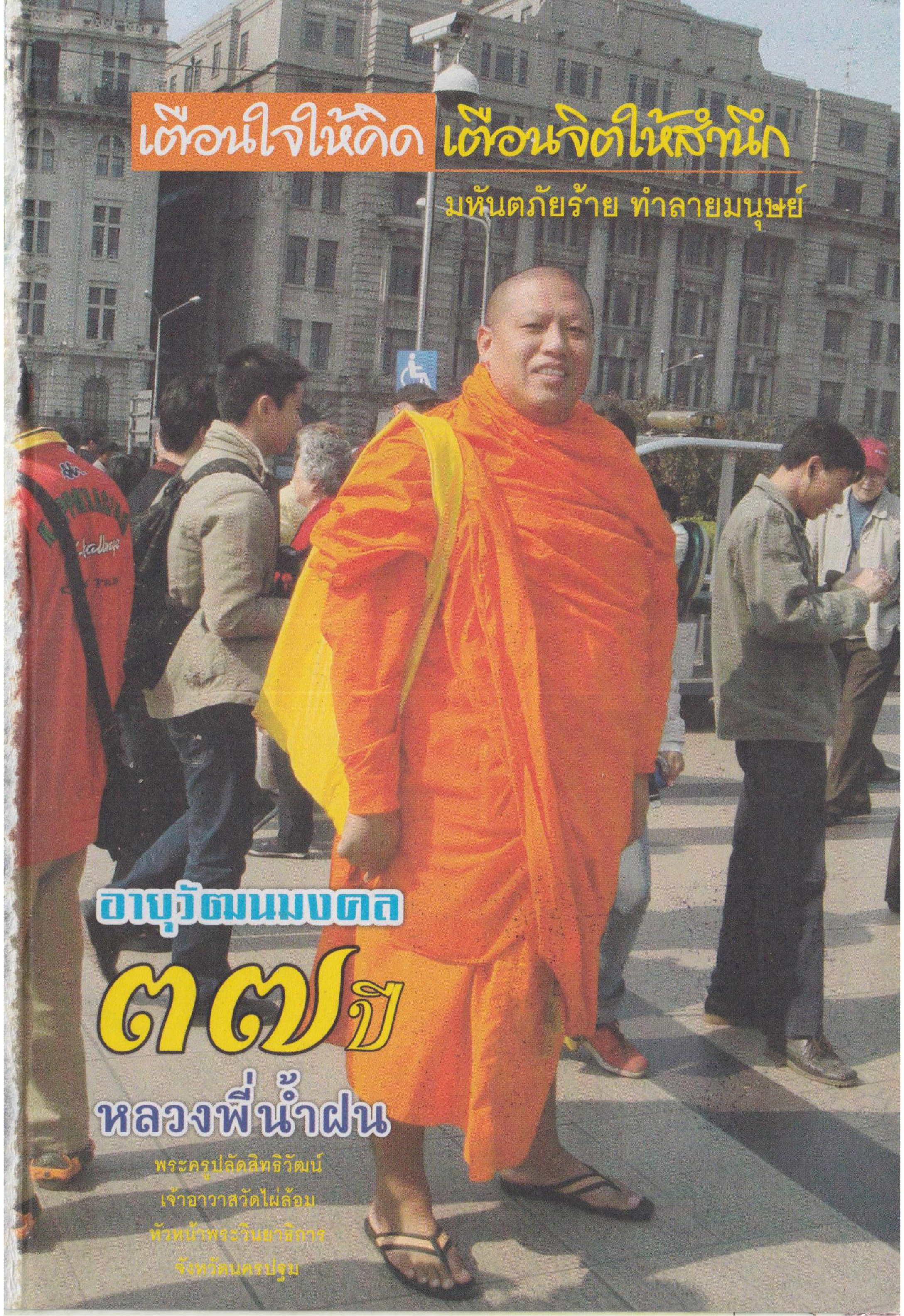

จัดพิมพ์ครั้งที่ 2

ทีมงาน

1.	พระครูปลัดสิทธิวัฒน์ (หลวงพี่น้ำฝน)		ที่ปรึกษา
2.	ศักดิ์สิทธิ์	ณัฏฐาคุณากิจ	บรรณาธิการอำนวยการ
3.	วีรพล	จ้อยทองมูล	บรรณาธิการบริหาร
4.	ขวัญบัว	บัวเพ็ง	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
5.	วรพล	ตุ้ยจุ่น	ออกแบบปกและรูปเล่ม
6.	อ.กมล	วีรวงศ์	พิสูจน์อักษร
7.	ทองพุม	ลุ่มจันทร์	ประสานงาน
8.	คุณณัฐ	อมรรัตนไพจิตร	ถ่ายภาพ
9.	รัตนสิริ	บัวเพ็ง	ภาพประกอบ
10.	สุปรีด์	มีสี	โปรดิวเซอร์
11.	ขวัญธิดา	สุวรรณบัตร	ครีเอทีฟ

• บริษัท เพชรเกษมพริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด • เพชรเกษมการพิมพ์
18/49 (หน้าสำนักงานที่ดิน จ.นครปฐม) ถ.ทรงพล ต.ลำพยา อ.เมือง จ.นครปฐม 73000
Tel : (034) 259111, 259759, 219071, (081) 8527555 Fax : (034) 253465
www.pkprinting.com E-mail : info@pkprinting.com

เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก

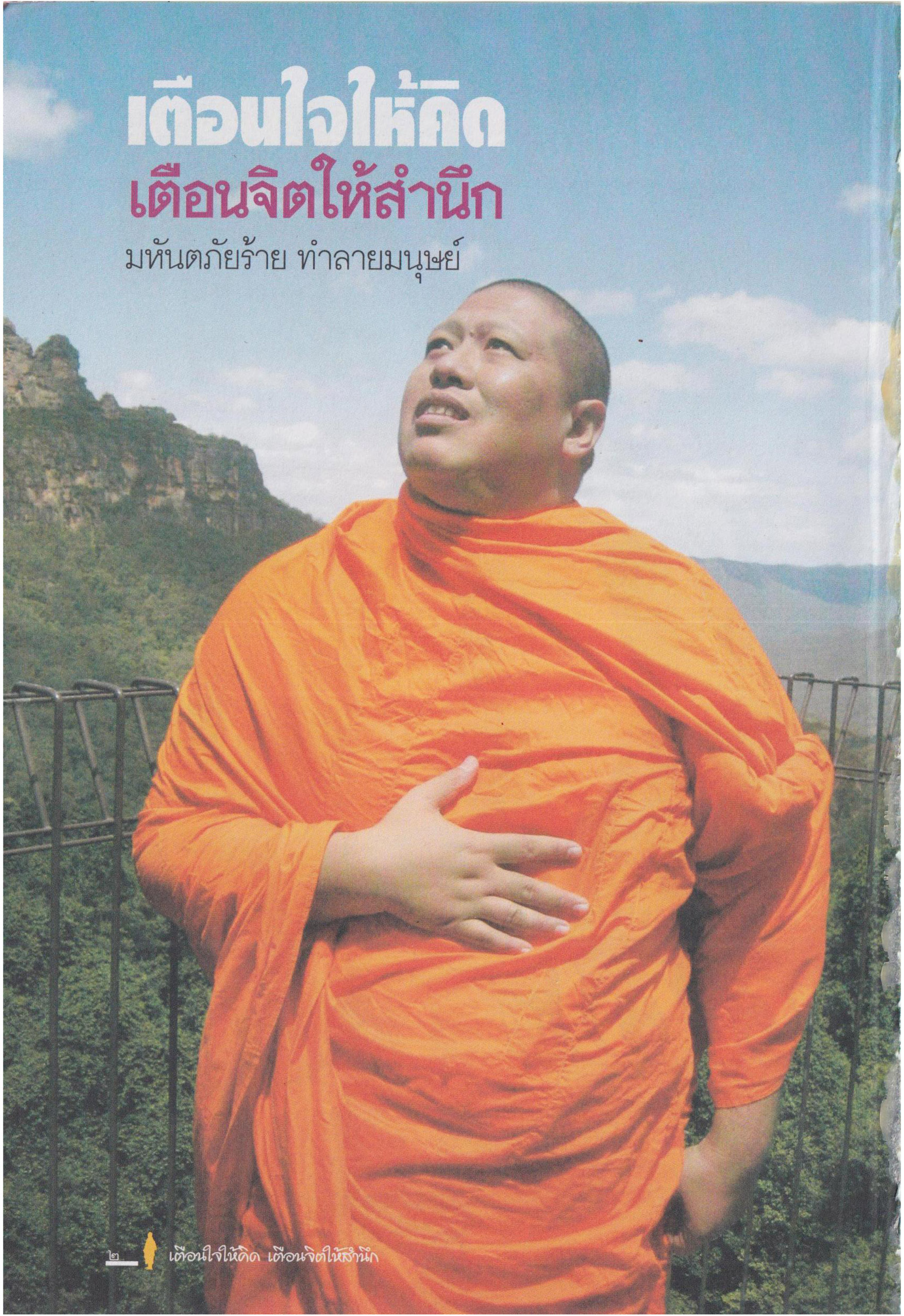
มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์

อายุวัฒนมงคล ๓๗ ปี

หลวงพี่น้ำฝน

พระครูปลัดสิทธิวัฒน์
เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม
หัวหน้าพระวินยาธิการ
จังหวัดนครปฐม

เตือนใจให้คิด
เตือนจิตให้สำนึก
มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์

คำนำ

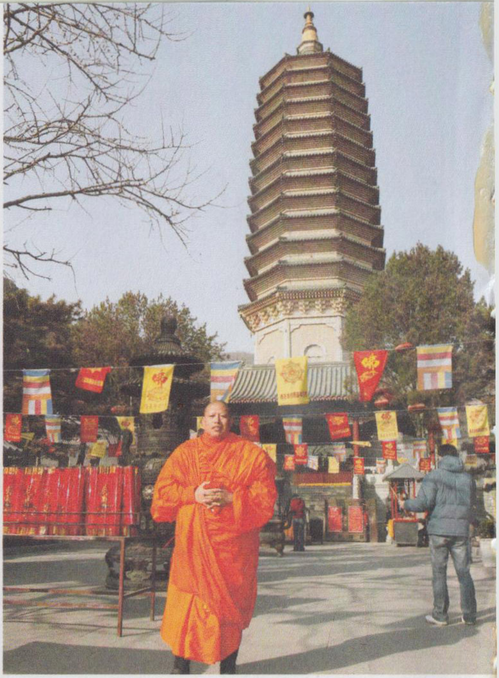

หนังสือเตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก **"มหันตภัยร้ายทำลายมนุษย์"** เล่มนี้ อาตมาภาพมีความมุ่งหวังที่จะถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ เพื่อสะท้อน "สองแง่มุม" ถึงพิษภัยต่างๆ ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ และการกระทำของมนุษย์ทุกคน

มหันตภัยร้ายจากมนุษย์ ล้วนสื่อออกมาทางพฤติกรรมที่ร้ายแรงยิ่งกว่าภัยธรรมชาติทั้งหลายทั้งปวง นั่นก็คือ "ภัยจากจิตใจมนุษย์" ที่ก่อตัวขึ้นเองจากจิตสำนึกโดยสำแดงออกมาเป็นวิถีแห่งการกระทำด้วยวิธีการปฏิบัติ และแสดงพฤติกรรมต่างๆ "ที่เห็นผิดเป็นชอบ" ส่อนิสัยกมลสันดาน ที่ไม่สามารถยับยั้งชั่งใจได้

นับเป็นอันตรายที่ร้ายแรง ส่งผลในการทำลายชีวิตมนุษย์ให้ต้องย่อยยับดับลง ยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจนจากภัยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็น **"อัคคีภัย"** ที่เป็นไฟร้ายแรง สามารถทำลายเผาผลาญบ้านเรือนให้สิ้นเนื้อประดาตัว แต่ภัยดังกล่าวนี้ เราสามารถดับได้ด้วยความไม่ประมาทขาดสติ

แต่ถ้าเจาะลึกในอีกแง่มุมหนึ่งนั้นล้วนมีความสำคัญและน่ากลัวมากกว่า นั่นก็คือภัยที่เป็นไฟและควันจาก **"บุหรี่"** นี่สิ ร้ายแรงกว่า เพราะเมื่อสูบควันพิษนี้เข้าไปในปอดแล้วก็จะมีแต่อันตรายตายผ่อนส่ง มีโรคภัยร้ายแรงติดตามมามากมาย สุดท้ายก็ต้องตายอย่างทุกข์ทรมานแน่นอน

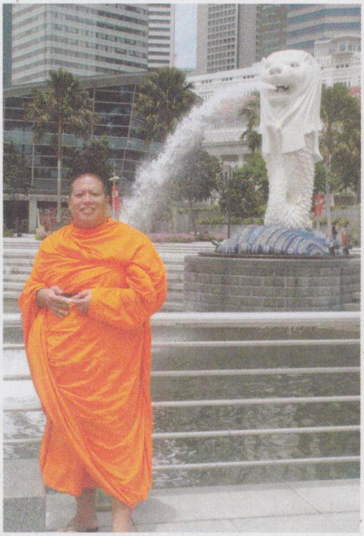

หรือแม้แต่ **"อุทกภัย"** ซึ่งถือเป็นภัยที่เกิดจาก **"น้ำ"** สามารถสร้างความเสียหายได้อย่างมากมาย ทำลายทั้งบ้านเรือนและชีวิตผู้คน แต่ถ้ารู้จักป้องกันเป็นอย่างดี "น้ำ" ก็ทำอะไรมนุษย์ไม่ได้ !

แต่ถ้ามองอีกมุมหนึ่งภัยที่เกิดจาก **"น้ำเหล้า"** นี่สิ ! ร้ายแรงยิ่งกว่า เมื่อเกิดอาการเมามายแล้วไซร้ย่อมทำชั่วช้าได้ทุกเรื่อง "เห็นผิดเป็นชอบ" เห็นกงจักรเป็นดอกบัวสร้างปัญหาความชั่วให้กับสังคมส่วนรวม และมักจะมีโรคภัยไข้เจ็บตามมา ทำให้ครอบครัวแตกร้าวเพราะน้ำเมาเป็นต้นเหตุทั้งสิ้น!!!

ฉะนั้นถ้าคิดจะกินเหล้าก็อย่าให้เหล้ามากินเรา ควรควบคุมสติให้ดี หรือถ้าจะกินก็ควรกินให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย กินพอสมควร เช่น "กินเพื่อสังคมจริงๆ" กินแต่พอดี กินเพื่อเจรจาธุรกิจ การงาน หรือกินเพื่อเจริญอาหารเท่านั้น!!! ก็จะเกิดประโยชน์ ไม่มีโทษแต่ประการใด ฉะนั้นนานๆ กินทีเป็นดีที่สุด

ส่วน **"วาตภัย"** คือภัยอันเกิดจาก **"ลม"** ที่มีอันตรายสามารถพัดพาบ้านเรือนให้วอดวาย เสียหายยับเยิน เรือกสวนไร่นาถูกพัดพาไป แต่ถ้ารู้วิธีป้องกัน "ลม" ก็เป็นเพียงภัยธรรมชาติที่นานๆ จะเกิดขึ้นสักครั้งหนึ่ง แต่ ภัยที่เกิดจาก "ลมปากของคนนั้น" ร้ายแรงกว่า สามารถทำลายโลกทั้งโลกให้ย่อยยับดับสูญลงได้เช่นกัน

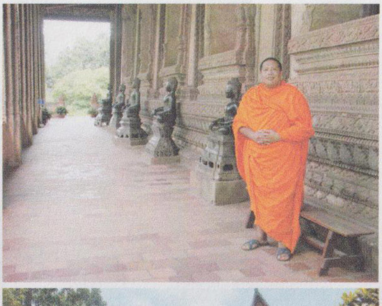

ลมปากที่ว่านี้คือพูดในทางยุแยงตะแคงรั่ว มีพิษสงด้วยการให้ร้ายป้ายสีนินทาว่ากล่าว สุดท้ายทุกหย่อมหญ้าก็แตกความสามัคคี ลมแบบนี้มีแต่สร้างความทุกข์หาความสุขไม่ได้เลย....เมื่อพัดพาไปที่ใดมีแต่ฉิบหายตลอดเวลา!!!

สุดท้ายก็คือ **"โจรภัย"** ภัยอันเกิดจากการปล้นสะดม ลักเล็กขโมยน้อย รวมไปถึงการปล้นจี้ฆ่า แต่ถึงอย่างไรก็แล้วแต่ **"โจรภัย"** สามารถป้องกันได้ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง ไม่ประมาท ช่วยกันเป็นหูเป็นตา และไม่ทำอะไรให้เวอร์จนโจรขโมยเห็น รู้จักแต่งตัวให้มิดชิดมีสติก็จะสามารถรอดพ้นจาก **"โจรภัย"** พวกนี้ไปได้อย่างแน่นอน

แต่ที่ร้ายกว่าโจรภัยนั้น คือโจรภัยภายในใจของมนุษย์

ที่ชื่นชอบและมีพฤติกรรมมัวเมาหมกมุ่นในเรื่องของ **"การเล่นพนัน"** ซึ่งถือเป็นโจรภายในใจมนุษย์ ที่สามารถปล้นได้ทุกสิ่งทุกอย่าง "ปล้นตลอดเวลา" ปล้นได้แม้กระทั่งตนเองและ ปล้นผู้อื่น ปล้นหมดทั้งบ้าน รถ ที่ดิน ทรัพย์สินเงินทอง ปล้นตัวเองจนเป็นหนี้เป็นสิน ปล้นจนไม่เหลืออะไรเลย.....และหลายคนหมดตัวเพราะการพนันด้วยกันทั้งสิ้น

สำหรับหนังสือเตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก **"มหันตภัยร้ายทำลายมนุษย์"** เล่มนี้สะท้อนสองแง่มุม ที่พวกเราคาดไม่ถึง ว่ามันจะเกิดขึ้นจากตัวเรา ซึ่งเป็นผู้กระทำย่ำยีเสียเอง จวบจนวันนี้ เราก็จะไม่เหลืออะไรอีกเลย แม้แต่ชีวิต!?!

"ฉะนั้นจึงควรพลิกอ่านโดยพลัน"

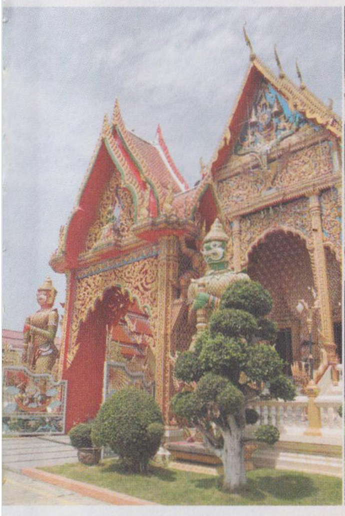
และเมื่ออ่านจบแล้วก็ควรเก็บไปคิด พิจารณาให้ดี ว่าชีวิตของเรานี้ เคยพลาดผิด เพราะอะไรเป็นตัวสาเหตุ จดจำพิจารณา นำไปเป็นบทเรียนสอนใจ เพื่อการก้าวไปของชีวิตอย่างไม่ประมาท จะได้ไม่ผิดพลาดอีกต่อไป....ขอเจริญพร

หลวงพี่น้ำฝน

สารบัญ

เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์	๑
คำนำ	๓
สารบัญ	๗
ประวัติหลวงพี่	๙
สกู๊ปปริญญาเอก	๔๓
สกู๊ปวัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น	๕๐
สกู๊ปลูกกตัญญู	๕๕
สกู๊ปผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ปี ๒๕๕๐	๖๕
สกู๊ปศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัดไผ่ล้อม	๖๙
บทที่ ๑ มหันตภัยร้ายต่อร่างกาย	๗๗
บทที่ ๒ อัคคีภัยฤาจะสู้ไฟจากควันบุหรี่	๘๑
บทที่ ๓ อุทกภัยไม่ร้ายเท่าสุรา	๙๓
บทที่ ๔ ลมปากคน ร้ายกว่าวาตภัย	๑๐๗
บทที่ ๕ โจรภัยไม่ร้ายเท่าผีพนัน	๑๑๕
บทส่งท้าย	๑๒๙
จากใจ Lewis Goh ศิษย์ต่างแดน	๑๓๓

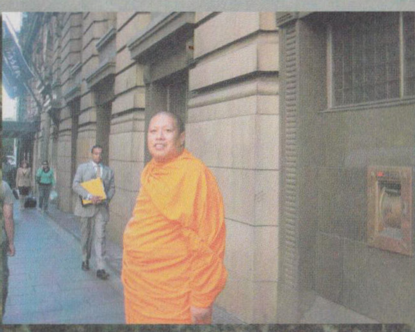
ประวัติ และผลงาน

พระครูปลัดสิทธิวัฒน์ (หลวงพี่น้ำฝน)

(คมน์กฤตย์ กิตฺติจิตฺโต น.ธ.เอก)

เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม

ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

๑. ชื่อ พระครูปลัดสิทธิวัฒน์ (คมน์กฤตย์) ฉายา กิตฺติจิตฺโต

อายุ ๓๗ ปี พรรษา ๑๖

วิทยฐานะนักธรรมชั้นเอก ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม ตำบลพระปฐมเจดีย์

อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

หัวหน้าพระวินยาธิการส่วนกลาง จังหวัดนครปฐม

๒. สถานะเดิม ชื่อ คมน์กฤตย์ นามสกุล สุนทรสุวรรณ

เกิดวันจันทร์ที่ ๑๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๑๕ ปีชวด

บิดา นายแสง สุนทรสุวรรณ

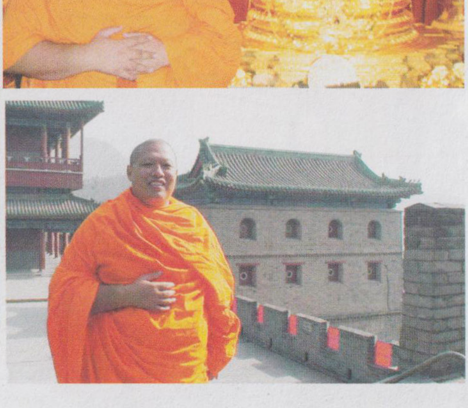
มารดา นางบุญส่ง สุนทรสุวรรณ

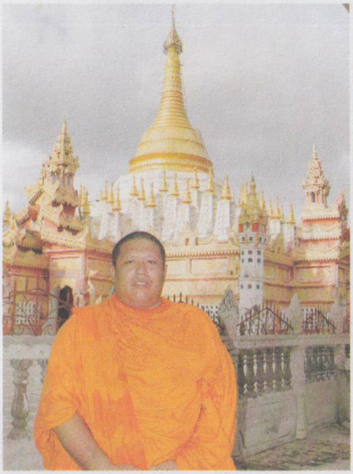
บ้านเลขที่ ๖๐๐๑/๑๑๒ ถนนประชาสงเคราะห์

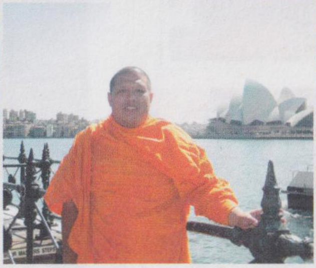
แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

๓. บรรพชา วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ณ พัทธสีมาวัดไผ่ล้อม ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พระอุปัชฌาย์ พระพิพัฒน์วิริยาภรณ์ วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

๔. อุปสมบท วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ณ พัทธสีมาวัดไผ่ล้อม ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม พระอุปัชฌาย์ พระพิพัฒน์วิริยาภรณ์ วัดพระปฐมเจดีย์ ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

๕. วิทยะฐานะ พ.ศ. ๒๕๓๖ สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๖

โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

เขตดินแดง กรุงเทพฯ

พ.ศ. ๒๕๔๕ สอบได้นักธรรมชั้นเอก

สำนักเรียนวัดเสนาสนาราม

คณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๖. งานปกครอง

- พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นพระวินยาธิการ
- พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม
- พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม
- พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม
- มีการทำอุโบสถกรรม (สวดพระปาฏิโมกข์) ตลอดปี
- มีการทำวัตรสวดมนต์ เช้า - เย็น ตลอดทั้งปี

- มีระเบียบการปกครองวัดแบบกระจายอำนาจหน้าที่ ให้ช่วยกันปกครองคณะ
- มีกติกาของวัด โดยยึดระเบียบบริหารของคณะสงฆ์ เป็นหลักการปกครองร่วมกับระเบียบข้อบังคับของวัด เพื่อความเจริญของพระพุทธศาสนา

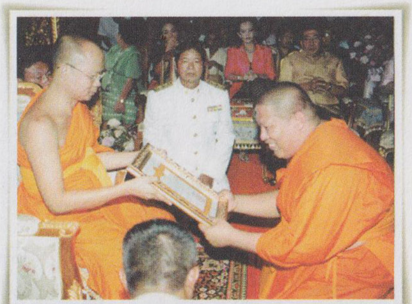
๗. สมณศักดิ์

- พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นพระครูสมุห์
- พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นพระครูวินัยธร
- พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นพระครูปลัดสิทธิวัฒน์

หมายเหตุ : ทั้ง ๓ ตำแหน่งนี้ เป็นฐานานุกรม ในพระธรรมสิทธิเวที (ปัจจุบันพระพรหมสุธี) ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดสระเกศ กรุงเทพฯ

๘. เกียรติคุณ

- พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณผู้บำเพ็ญคุณประโยชน์ให้การสนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดนครปฐมตามแผน "ยุทธการสนามจันทร์เผด็จศึก" จากผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณผู้บำเพ็ญคุณประโยชน์ให้การสนับสนุน โครงการรณรงค์ป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดนครปฐม จากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี
- พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับพระราชทานรางวัลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา สาขาส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

- พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับพระราชทานโล่ลูกที่มีความกตัญญูกตเวทีอย่างสูงต่อแม่ จากพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ
- พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับประทาน พัด โล่ ย่ามวัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น
- พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๙. **ด้านการศึกษา**

๙.๑ งานการศึกษา ได้รับมอบหมายจากพระมงคลสิทธิการ (หลวงพ่อพูล) อดีตเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อมเป็นผู้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและบาลี ณ วัดไผ่ล้อม จังหวัดนครปฐม

๙.๒ วิธีส่งเสริมการศึกษาพระภิกษุ - สามเณร มีดังนี้ พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบันได้จัดส่งพระภิกษุ และสามเณรไปเปิดทำการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา ณ โรงเรียนวัดไผ่ล้อม หลักสูตรธรรมศึกษา ตรี-โท-เอก เป็นอย่างดียิ่ง

- มอบทุนการศึกษาแก่พระภิกษุสามเณร ที่ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม-บาลี และระดับอุดมศึกษาและประถมศึกษามาโดยตลอด

๙.๓ วิธีส่งเสริมการศึกษา (ศึกษาสงเคราะห์) มีดังนี้

พระเดชพระคุณ พระมงคลสิทธิการ (หลวงพ่อพูล) อดีตเจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม ได้อนุญาตให้โรงเรียนวัดไผ่ล้อม สร้างอาคารเรียนโดยใช้ที่ดินของวัด พร้อมทั้งได้มอบหมายให้จัดหาทุนก่อสร้างอาคารเรียนวัดไผ่ล้อม ตลอดจนงานศึกษาสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้

๑. พ.ศ. ๒๕๔๒ มอบชุดกีฬาและนาฬิกาแขวนให้โรงเรียนบ้านหนองโสน อ.เลาขวัญ จ.กาญจนบุรี เป็นจำนวนเงิน ๑๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินเพื่อซื้อเครื่องกรองน้ำผ่านกรรมวิธีฆ่าเชื้อ ด้วยแสงอุลตร้าไวโอเลตจำนวน ๑ เครื่อง มอบให้โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๑๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๓. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ จำนวน ๒๕ เครื่อง มอบให้โรงเรียนวัดไผ่ล้อม เป็นจำนวนเงิน ๕๒๕,๐๐๐ บาท (ห้าแสนสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๔. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินเพื่อปรับปรุงเก้าอี้ห้องปฏิบัติการทางภาษาโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๖๑,๖๘๒ บาท (หกหมื่นหนึ่งพันหกร้อยแปดสิบสองบาทถ้วน)

๕. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินเพื่อปรับปรุงห้องวิทยาศาสตร์โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์ เป็นเงิน ๕๔,๓๔๐ บาท (ห้าหมื่นสี่พันสามร้อยสี่สิบบาทถ้วน)

๖. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินทาสีอาคารเรียนระดับชั้นอนุบาลโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๖๗,๐๐๐ บาท (หกหมื่นเจ็ดพันบาทถ้วน)

๗. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินส่งเสริมการศึกษาดำเนินงานพัฒนาคุณภาพ การศึกษาและปรับปรุงระบบการสื่อสารภายในของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา ๑ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๘. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินสนับสนุนการจัดการศึกษา โรงเรียนหลวงพ่อเพชรวิทยา วัดท่าหลวง อ.เมือง จ.พิจิตร เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๙. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินสนับสนุนการจัดทำโล่รางวัลการแข่งขันทักษะทางวิทยาการ งานวันสามเณรนุสรณ์ โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยสงฆ์ พุทธชินราช วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อ.เมือง จ.พิษณุโลก เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๑๐. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน ๒ เครื่อง มอบให้โรงเรียนจ่านกร้อง อ.เมือง จ.พิษณุโลก เป็นจำนวนเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๑. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบเงินเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การศึกษา โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๓๘๗,๕๒๕ บาท (สามแสนแปดหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยยี่สิบห้าบาทถ้วน)

๑๒. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบเงินสนับสนุนการกีฬาของจังหวัดนครปฐม ให้กับสมาคมกีฬา จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๑๓. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบเงินสมทบทุนสร้างอาคารโรงเรียนราชินีบูรณะ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนบาทถ้วน)

๑๔. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบเงินสร้างหอพระโรงเรียนอาชีวเทศบาลนครปฐม จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๕. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบเงินสร้างหอโสตทัศนศึกษาวิทยาลัยอาชีวเทศบาลนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๓๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นบาทถ้วน)

๑๖. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบเงินจัดซื้อเครื่องกรองน้ำดื่มสะอาดโรงเรียนเทศบาล ๒ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นบาทถ้วน)

๑๗. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินจัดสร้างห้องประชุมติดเครื่องปรับอากาศพร้อมคุรุภัณฑ์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๘. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินจัดซื้ออุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๑๙. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๒๐. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินในการสร้างสนามกีฬาสำหรับเด็กเล็กโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๒๑. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการศึกษา โรงเรียนคงทองวิทยา จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๒๒. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของกองอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

อาคารอเนกประสงค์โรงเรียนวัดไผ่ล้อม

๒๓. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินจัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาโรงเรียนอนุบาลนครปฐม จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๒๔. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบเงินจัดซื้ออุปกรณ์ห้องสมุดประจำโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๒๕. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบเงินสมทบทุนสร้างกำแพงโรงเรียนวัดห้วยจรเข้วิทยาคม จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๒๖. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบเงินสมทบทุนซื้อที่ดินให้แก่โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๒๗. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบเครื่องคอมพิวเตอร์ให้แก่โรงเรียนวัดหนองกระโดน จ.นครปฐม จำนวน ๕ เครื่อง เป็นจำนวนเงิน ๑๒๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๒๘. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบวัตถุมงคล เป็นที่ระลึกแก่ผู้ร่วมบริจาคทรัพย์ สมทบทุนสร้างอาคารเรียน ๔๘ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๒๙. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบเงินเพื่อบูรณะโรงอาหาร โรงเรียนอนุบาลนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

๓๐. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบเงินซื้อชุดนักดนตรีวงโยธวาทิต โรงเรียนราชินีบูรณะ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๓๑. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบเครื่องปรับอากาศ ให้แก่ตึกสงฆ์ โรงพยาบาลศูนย์นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๓๒. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบเครื่องกรองน้ำพร้อมเครื่อง

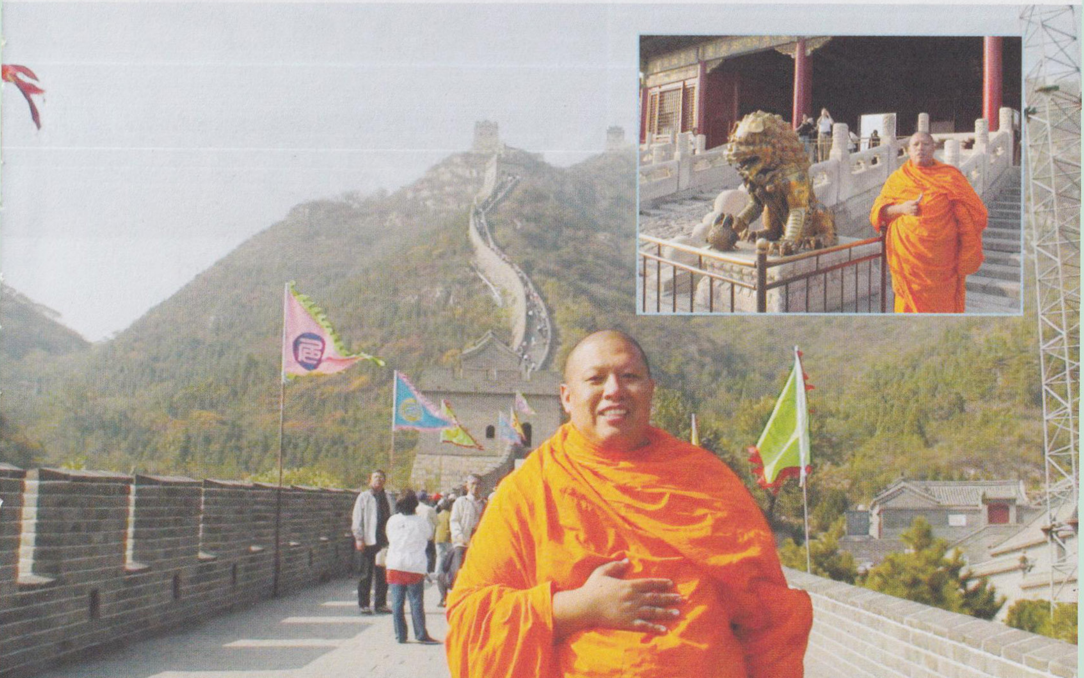

ทำน้ำเย็นให้แก่โรงเรียนวัดกงลาด จ.นครปฐม จำนวน ๒ เครื่อง เป็นจำนวนเงิน ๖๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นบาทถ้วน)

๓๓. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบอุปกรณ์การกีฬา แก่สมาคมฟุตบอลจังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๓๔. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ครบชุด จำนวน ๑ ชุด แก่สำนักงานคณะสงฆ์จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นบาทถ้วน)

๓๕. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบเงินปรับปรุงห้องประชุม ตกแต่งภายใน และติดตั้งเครื่องปรับอากาศ โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) เป็นจำนวนเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

๓๖. พ.ศ. ๒๕๔๘ สร้างอาคารอเนกประสงค์โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบห้าล้านบาทถ้วน)

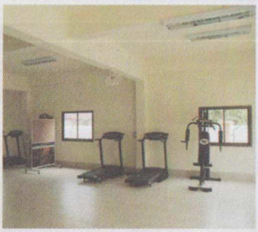
๓๗. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบอุปกรณ์เครื่องดนตรี แก่โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

อาคารอเนกประสงค์โรงเรียนวัดไผ่ล้อม

๓๘. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบศาลาล้อเกวียนทรงไทย แก่โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน ๑๐ หลัง เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๓๙. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบศาลาล้อเกวียนทรงไทย แก่โรงเรียนคงทองวิทยา อ.ดอนตูม จ.นครปฐม จำนวน ๕ หลัง เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๔๐. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบเงินปรับปรุงห้องสมุด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๔๑. พ.ศ. ๒๕๔๙ มอบเงินสมทบทุนซ่อมแซมเรือนราชินีบูรณะ โรงเรียนราชินีบูรณะ จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๔๒. พ.ศ. ๒๕๔๙ จัดการซ่อมแซมอาคารเรียนโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๔๓. พ.ศ. ๒๕๔๙ สร้างรั้วโรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๔๔. พ.ศ. ๒๕๕๐ สร้างอาคารออกกำลังกายแก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านบาทถ้วน)

๔๕. พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำป้ายหินแกรนิตแก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๔๖. พ.ศ. ๒๕๕๐ สร้างห้องเกียรติยศแก่โรงเรียนวัดห้วยจรเข้วิทยาคม จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๔๙๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๔๗. พ.ศ. ๒๕๕๐ สร้างประตูรั้ว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๔๘. พ.ศ. ๒๕๕๐ สมทบทุนจัดทำหนังสือที่ระลึก ๑๐๐ ปี พระราชวังสนามจันทร์มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๔๙. พ.ศ. ๒๕๕๑ สมทบทุนสร้างอาคารโรงเรียนโสตศึกษานครปฐม อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๕๐. พ.ศ. ๒๕๕๑ สมทบทุนซื้อที่ดินสร้างสำนักสงฆ์ลาดหลวง อ.บางเลน จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๕๑. พ.ศ. ๒๕๕๑ สร้างหอพระประจำโรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๑๐. จัดตั้งและแจกทุนการศึกษา

๑. พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ มอบทุนการศึกษา ให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) จำนวน ๑๐ ทุนๆ ละ ๘๐๐ บาท (แปดร้อยบาทถ้วน) เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท (แปดพันบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๔๒ จัดตั้งกองทุนศึกษา โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

๓. พ.ศ. ๒๕๔๓ มอบทุนการศึกษา ขั้นประถมศึกษา

มอบทุนการศึกษาเป็นประจำทุกปี

โรงเรียนวัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม จำนวน ๖๒ ทุนๆ ละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาท) และ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) เป็นจำนวนเงิน ๕๒,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นสองพันบาทถ้วน)

๔. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบทุนการศึกษา โรงเรียนภัทรญาณวิทยา อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๕. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบทุนการศึกษาพระปริยัติธรรมบาลี วัดขนอนใต้ อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา เป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

๗. พ.ศ. ๒๕๔๔ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม (พูลประชาอุปถัมภ์) ประจำปี ๒๕๔๔ เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

๘. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนการศึกษาพิเศษ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดพันบาทถ้วน)

๙. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดโพรงมะเดื่อ จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๐. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำนวน ๒๐ ทุน เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๑. พ.ศ. ๒๕๔๕ มอบทุนและจัดซื้ออุปกรณ์การศึกษาพร้อม ทั้งมอบรางวัลแก่ พระภิกษุ - สามเณร ผู้ไปอบรมสั่งสอนนักเรียนธรรมศึกษาตรี-โท-เอก ตามสถานศึกษาต่างๆ ประจำปี ๒๕๔๔-๒๕๔๕ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

๑๒. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๔๖ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๓. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณ นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๖ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๔. พ.ศ. ๒๕๔๖ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๔๖ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๑๕. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบทุนการศึกษาให้แก่สำนักงานเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๑๖. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณ นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๗. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๑๘. พ.ศ. ๒๕๔๗ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๔๗ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๑๙. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาสถาบันการศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๙๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

๒๐. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนเพื่อการพัฒนาสถานศึกษาในเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท (เก้าแสนสี่หมื่นบาทถ้วน)

๒๑. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาแก่โรงเรียนพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๒๒. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาให้แก่สำนักงานเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๒๓. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณวิทยา นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๒๔. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๒๕. พ.ศ. ๒๕๔๘ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๔๘ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๒๖. พ.ศ. ๒๕๔๙ มอบทุนการศึกษาให้แก่สำนักงานเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๙ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๒๗. พ.ศ. ๒๕๔๙ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณวิทยา นครปฐม ประจำปี ๒๕๔๙ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๒๘. พ.ศ. ๒๕๔๙ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๔๙ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๒๙. พ.ศ. ๒๕๔๙ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๔๙ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๓๐. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนการศึกษาให้แก่สำนักงานเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๓๑. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณวิทยา นครปฐม ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๓๒. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๓๓. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๓๔. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนการศึกษาแก่โรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

๓๔. พ.ศ. ๒๕๕๐ มอบทุนสนับสนุนชมรมอนุรักษ์ลูกทุ่งไทย โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็นจำนวนเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๓๕. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาให้แก่สำนักงานเทศบาลตำบลโพรงมะเดื่อ จ.นครปฐม ประจำปี ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๓๖. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนภัทรญาณวิทยา นครปฐม ประจำปี ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๓๗. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนวัดไผ่ล้อม ประจำปี ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน)

๓๘. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาให้แก่นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ประจำปี ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๓๙. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาให้แก่โรงเรียนสระกะเทียมวิทยาคม ประจำปี ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๔๐. พ.ศ. ๒๕๕๑ มอบทุนการศึกษาโครงการ สำรวจศึกษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตามรอยพ่อด้วยพอเพียงให้แก่โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ๒ เป็นจำนวนเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

๑๑. งานสาธารณูปการ

๑. พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมลักษณะทรงไทย ๒ ชั้น คอนกรีตเสริมเหล็กก่ออิฐถือปูนพร้อมลายไทยปูนปั้น มีความกว้าง ๑๒ เมตร ความยาว ๒๔ เมตร เป็นจำนวนเงิน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดล้านบาทถ้วน)

๒. พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ ทรงไทย ๒ ชั้น ลักษณะครึ่งตึกไม้ พร้อมถังเก็บน้ำและห้องน้ำ-ห้องสุขา มีขนาดความกว้าง ๘ เมตร ความยาว ๑๒ เมตร สิ้นค่าก่อสร้างหลังๆ ละ ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาทถ้วน) จำนวน ๓ หลัง เป็นจำนวนเงิน ๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสี่แสนบาทถ้วน)

๓. พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ดำเนินการก่อสร้างห้องน้ำพร้อมเครื่องสุขภัณฑ์อย่างดี จำนวน ๑๖ ห้องๆ ละ ๑๐,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนเงิน ๑๖๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นบาทถ้วน)

๔. พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโบสถหลังเก่า ช่อฟ้า-ใบระกาโดยทาสีทองใหม่หมดและปูพื้นด้วยหินแกรนิต สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเงิน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านหกแสนบาทถ้วน)

๕. พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ดำเนินการก่อสร้างกำแพงแก้ว-รอบอุโบสถ-บริเวณวัด สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๔๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนสี่หมื่นบาทถ้วน)

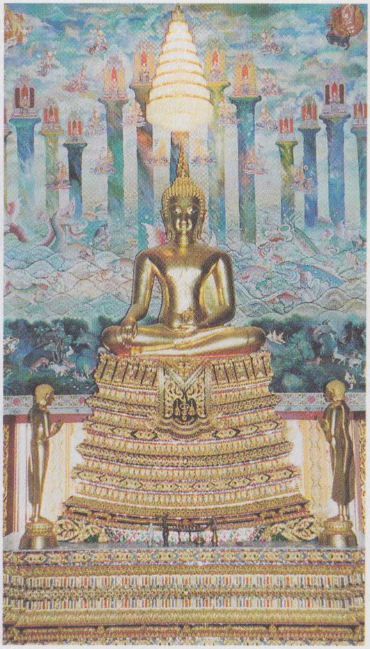
๖. พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๓ ได้ดำเนินการก่อสร้างอุโบสถเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ถวายเป็นพระราชกุศล โดยสมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพรรณวดี เสด็จเป็นองค์ประธานประกอบพิธี

วางศิลาฤกษ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ ภายในอุโบสถเขียนภาพเป็นจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพุทธประวัติงดงามมาก พระประธานมีขนาดหน้าตัก ๘๙ นิ้ว ปิดด้วยทองคำแท้ พร้อมฐานชุกชี และปูพื้นอุโบสถภายในและภายนอกด้วยหินแกรนิตอย่างดีประดับด้วยระบบไฟฟ้าอย่างดี มีซุ้มประตูทางขึ้นบริเวณอุโบสถ ๔ ซุ้ม สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบห้าล้านบาทถ้วน)

๗. พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ทรงไทย ๒ ชั้น คอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดความกว้าง ๙ เมตร ยาว ๑๑ เมตร พร้อมตกแต่งภายในด้วยอุปกรณ์อย่างดี สิ้นค่าก่อสร้างเป็นจำนวนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๘. พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ดำเนินการปรับปรุงพื้นบริเวณวัด โดยการเทคอนกรีตเสริมเหล็ก บริเวณโดยรอบของวัด สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน

ทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๙. พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ดำเนินการก่อสร้างป้ายชื่อวัดหินอ่อนและหินแกรนิต บริเวณด้านหน้าวัด สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๑๐. พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์ศาลาการเปรียญ เปลี่ยนหลังคาบางส่วน ทาสีภายนอกและภายใน ระบบไฟฟ้า สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

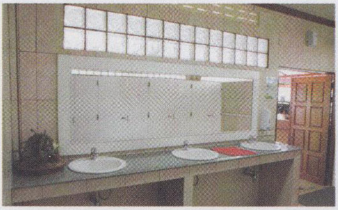
๑๑. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการจัดสร้างสวนหย่อมบริเวณวัดและรอบอุโบสถให้มีภูมิทัศน์งดงาม สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๑๒. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการก่อสร้างหอระฆังปิดลวดลายทั้งหลังและทาสีทอง โดยอนุรักษ์แบบโบราณ จำนวน ๑ หลัง สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๙๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าแสนบาทถ้วน)

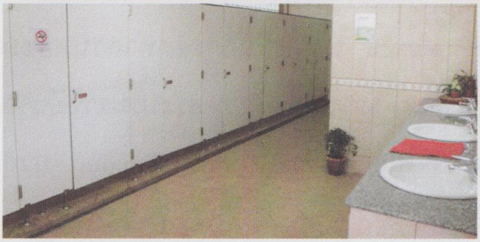

๑๓. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการก่อสร้างห้องน้ำ พร้อมเครื่องสุขภัณฑ์-ไฟฟ้าอย่างดี บริเวณด้านหลังศาลาการเปรียญและศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๑๔ ห้องๆ ละ ๒๐,๐๐๐ บาท สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๒๘๐,๐๐๐ บาท (สองแสนแปดหมื่นบาทถ้วน)

๑๔. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาการปฏิบัติธรรมบริเวณกลางสระน้ำลักษณะทรงไทย มีขนาดกว้าง ๖ เมตร ความยาว ๖ เมตร สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)

๑๕. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการก่อสร้างเขื่อน และสร้างกำแพงบริเวณสระน้ำโบราณ มีขนาดความยาว-ความกว้าง รวม ๑๑๖ เมตร สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)

๑๖. พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการก่อสร้างกุฏิสงฆ์ทรงไทย ๒ ชั้น คอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๗ เมตร ยาว ๒๕ เมตร พื้นปูกระเบื้องอย่างดี สิ้นค่าก่อสร้างเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๑๗. พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ดำเนินการปรับปรุงทาสีภายในศาลาการเปรียญใหม่หมด สิ้นค่าใช้จ่าย เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)

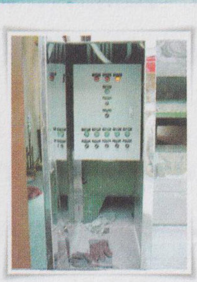
๑๘. พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ดำเนินการปรับปรุงซ่อมกำแพงรอบบริเวณวัดพร้อมทั้งทาสีใหม่หมด สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน)

๑๙. พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ดำเนินการจัดทำสวนหย่อมเฉลิมพระเกียรติ ๗๒ พรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ บริเวณด้านหน้าอุโบสถหลังเก่า สิ้นค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาทถ้วน)

๒๐. พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ดำเนินการปรับปรุงสวนอายุวัฒนมงคล ๙๐ ปี หลวงพ่อพูล อตฺตรกฺโข เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

๒๑. พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๘ สร้างฌาปนสถานปลอดมลพิษพร้อมศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๔ หลังเป็นจำนวนเงิน ๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบห้าล้านบาทถ้วน) สงเคราะห์ฟรี ไม่เสียค่าจ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

๒๒. พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการปรับปรุง กุฏิพระมงคลสิทธิการ ใหม่หมด พร้อมติดตั้งเครื่องปรับอากาศ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนบาทถ้วน)

๒๓. พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการสร้างห้องน้ำ-ห้องสุขา พร้อมอุปกรณ์และเครื่องสุขภัณฑ์อย่างดี จำนวน ๒๐ ห้อง เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

๒๔. พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการสร้างโครงหลังคา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)

๒๕. พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ดำเนินการสร้างอาคารโรงครัวประจำวัดไผ่ล้อม จำนวน ๑ หลัง เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาทถ้วน)

๒๖. พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดไผ่ล้อม เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านแปดแสนบาทถ้วน)

๒๗. พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ดำเนินการสร้างศาลาปฏิบัติธรรม พร้อมตบแต่งภายในและติดตั้งเครื่องปรับอากาศ เป็นจำนวนเงิน ๗,๐๐๐,๐๐๐ (เจ็ดล้านบาทถ้วน)

๒๘. พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ทำการเคลื่อนย้ายและบูรณะซ่อมแซมหอระฆัง เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๘๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนแปดหมื่นบาทถ้วน)

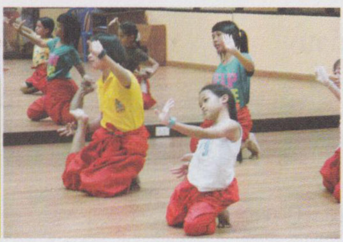
๒๙. พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการสร้างคลังเก็บอุปกรณ์เครื่องใช้ของสงฆ์ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗๒๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสองหมื่นบาทถ้วน)

๓๐. พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อม ประกอบด้วยห้องอินเตอร์เน็ตพร้อมอุปกรณ์ ๑ ห้อง ห้องเรียนนาฏศิลป์ ๑ ห้อง ห้องบันทึกเสียงพร้อมอุปกรณ์ ๑ ห้อง ห้องซ้อมดนตรีพร้อมอุปกรณ์ ๓ ห้องพร้อมตบแต่งภายในและติดตั้งเครื่องปรับอากาศอย่างดี เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบห้าล้านบาทถ้วน)

ศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อม

๓๑. พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการสร้างโครงเหล็กพร้อมมุงหลังคาเมทัลชีส ต่อเติมจากศาลาปุริมานุสรณ์ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๖๓๐,๐๐๐ บาท (หกแสนสามหมื่นบาทถ้วน)

๓๒. พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ดำเนินการสร้างพระโพธิสัตว์กวนอิมพันมือ ไม้ตะเคียนใหญ่ที่สุดในโลก พร้อมทั้งศาลาประดิษฐานชั่วคราว เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔,๐๐๐,๐๐๐ (สี่ล้านบาทถ้วน)

๓๓. พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการสร้าง ท้าวเวสสุวรรณและท้าวกุเวรมหาราช ศาลาประดิษฐาน เนื้อไม้ตะเคียนใหญ่ที่สุดในโลก และ ศาลาประดิษฐาน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)

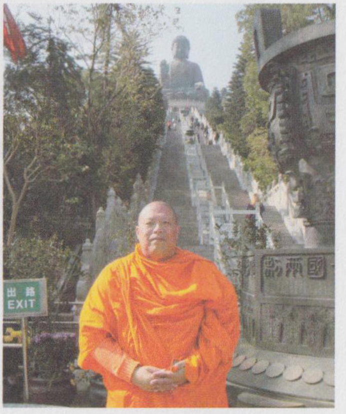
๓๔. พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการก่อสร้าง หลังคาคลุมพระประจำวันเกิด พร้อมปูกระเบื้อง เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

๓๕. พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการปรับปรุงสวนอายุวัฒนมงคล ปูหินแกรนิต เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนบาทถ้วน)

๑๒. งานเผยแผ่

- ได้ไปแสดงธรรมปาฐกถาธรรมและให้โอวาทในโอกาสต่าง ๆ ตามสถาบันและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นประจำ
- ได้จัดโครงการอบรม **"คุณธรรมนำความรู้สร้างจิตสำนึกกตัญญู"** ตามสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ เป็นประจำ
- เป็นผู้แสดงพระธรรมเทศนาในวันรักษาศีลอุโบสถอยู่เสมอ

• มีการอบรมพระภิกษุและสามเณรตลอดทั้งศิษย์วัด ให้เข้าใจในการประพฤติปฏิบัติพระธรรมวินัยและศึกษาธรรม

• จัดให้มีการอบรมศีลธรรมแก่อุบาสกอุบาสิกาที่มารักษาศีลอุโบสถ

• ให้ความอุปถัมภ์ในการฌาปนกิจศพเพื่อสงเคราะห์ศพไร้ญาติ

• ให้ความอุปถัมภ์สงเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ในถิ่นทุรกันดาร ในบางโอกาส

ผลงานพิเศษ

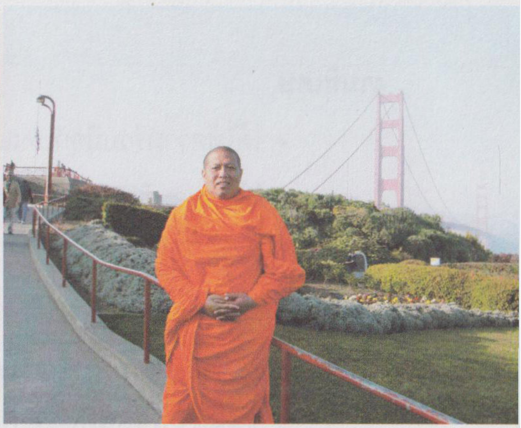
๑. ได้ให้ความร่วมมือกับคณะสงฆ์และทางราชการมาโดยตลอด

๒. ได้จัดมอบสิ่งของเครื่องอุปโภค-บริโภค แก่ประชาชนที่ประสบอุทกภัย-อัคคีภัยทั่วไป

๓. เป็นกรรมการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ ธันวามหาราช ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

๔. ได้จัดให้มีการปฏิบัติธรรม เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการดำเนินชีวิตโดยอาศัยหลักศาสนพิธีและพระปริตรด้วยการสวดบูชา

นพเคราะห์ สงเคราะห์แก่ญาติโยมในเทศกาลปีใหม่เป็นประจำทุกปีๆ ละประมาณ ๕,๐๐๐ คนโดยมีพระสงฆ์บรรยายธรรมชี้นำหัวข้อธรรมะให้กับญาติโยมที่มาร่วมพิธี

๕. ได้รณรงค์ป้องกันและปราบยาเสพติด จนได้รับประกาศเกียรติคุณให้เป็นวัดปลอดยาเสพติด วัดแรกของจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จากผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

๖. บริจาคเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) สนับสนุนโครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

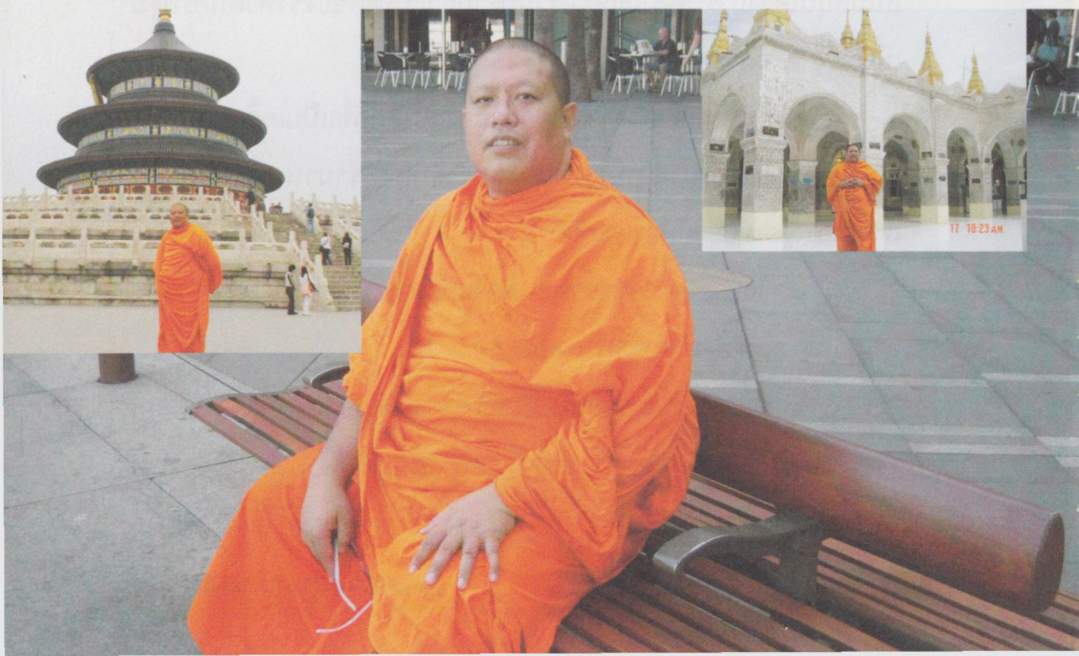
๗. จัดสร้างผ้ายันต์ธงชัยต่อต้านยาเสพติดเพื่อเป็นเครื่องเตือนสติมอบให้แก่ประชาชน อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี จำนวน ๒๐,๐๐๐ ผืน เพื่อร่วมรณรงค์ป้องกันยาเสพติด

๘. ซื้อน้ำยาตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ ให้แก่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครปฐม จำนวน ๑,๐๐๐ ชุด

๙. บริจาคเงินสมทบทุนปรับปรุงสถานีตำรวจทางหลวง (ย่อย) ท่าตำหนักอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน)

งานพิเศษ

- ได้ให้ความร่วมมือกับคณะสงฆ์ และทางราชการมาโดยตลอด
- ได้จัดมอบสิ่งของเครื่องอุปโภค-บริโภค แก่ประชาชนที่ประสบอุทกภัย-อัคคีภัย
- ได้จัดงานเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเป็นประจำทุกปี ณ วัดไผ่ล้อม นครปฐม
- ได้จัดงานเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมารฉลองพระชนมายุครบ ๕๐ พรรษา ณ วัดไผ่ล้อม นครปฐม
- เป็นกรรมการจัดงานปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ ธันวาคม ทุกปี ณ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
- ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าคณะจังหวัดนครปฐมให้เป็นหัวหน้าพระวินยาธิการ จังหวัดนครปฐม

ดร.หลวงพี่น้ำฝน พระสงฆ์ยอดกตัญญู

สร้างผลงานโดดเด่นอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ติดตามการทำงานของพระเดชพระคุณพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หลวงพี่น้ำฝน มาโดยตลอดหลายปี

เนื่องเพราะท่านเป็นพระสงฆ์ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความคิดสร้างสรรค์จรรโลงสังคม อุทิศเวลาเสียสละทุ่มเทแรงกายแรงใจ มุ่งมั่นทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อบวรพระพุทธศาสนา และประเทศชาติอย่างมากมาย ด้วยปัจจัยหลายร้อยล้านบาท

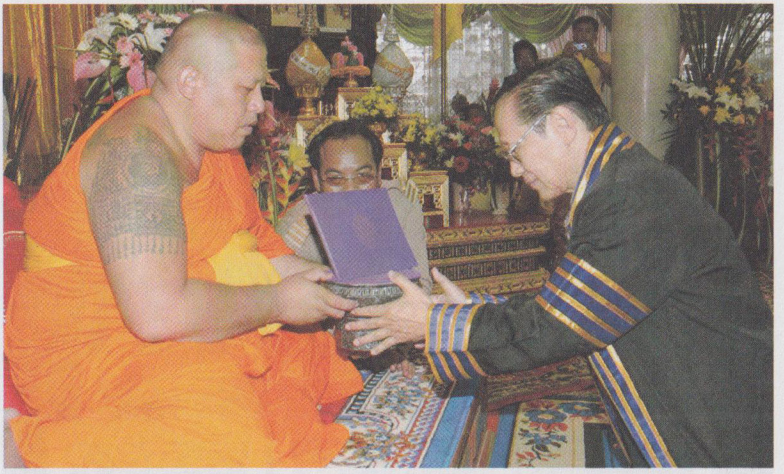
ที่ผ่านมาผลงานของท่านเป็นที่ประจักษ์แก่มวลหมู่คณะสงฆ์ และพุทธศาสนิกชนศิษยานุศิษย์โดยทั่วไป เป็นที่ยอมรับในเวลาอันรวดเร็ว หาผู้ใดเสมอเหมือนได้ในยุคนี้

หลวงพี่น้ำฝนท่านได้ดำเนินรอยตามพระเดชพระคุณพระมงคลสิทธิการ หลวงพ่อพูล อัตตะรักโข ผู้เป็นอาจารย์ และเป็นผู้จุดแสงสว่างให้ท่านได้นำคำสอนมาใช้ประโยชน์จากแนวคิดนั้นๆ อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ซึ่งท่านไม่เพียงแต่คิด ไม่เพียงแต่พูด ท่านได้ลงมือกระทำ ลงทุน ลงแรง ลงใจ ลงปัจจัย ปรับภูมิทัศน์ภายในวัดไผ่ล้อมและชุมชนใกล้เคียงได้อย่างครบถ้วน

ผลงานที่เป็นรูปธรรม คือ การพัฒนาสร้างอุโบสถเฉลิมพระเกียรติ โรงเรียนพระปริยัติธรรม ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์ภายในวัด สวนอายุวัฒนะมงคล ฌาปนสถานปลอดมลพิษ สงเคราะห์ญาติโยมเผาฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

อีกทั้งยังได้สร้างห้องสุขาอย่างดีมีคุณภาพ มีพนักงานรักษาความสะอาดตลอดเวลาเพื่อให้ญาติโยมทุกท่านที่มาเยือนวัดไผ่ล้อม

ได้ปลดทุกข์อย่างมีความสุขสบายใจ และได้สร้างอาคารเรียนให้โรงเรียนวัดไผ่ล้อม พร้อมโรงยิมขนาดใหญ่ที่สมบูรณ์แบบอีกด้วย

หลวงพี่น้ำฝนท่านมุ่งพัฒนาวัดให้สะอาด สร้างความเรียบร้อยให้เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นวัดที่ปลอดยาเสพติดแห่งแรกของจังหวัดนครปฐม ส่งเสริมเยาวชนด้านทุนการศึกษา มอบเครื่องทำน้ำดื่ม เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องดนตรี และมอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

ด้วยความเป็นพระนักคิด และลงมือทำงานด้วยความทุ่มเท ปฏิบัติต่อครูบาอาจารย์ ด้วยการยึดหลักความกตัญญูกตเวทีเป็นที่ตั้งสม่ำเสมอมิเคยขาด

ทำงานทุ่มเทอย่างเด็ดเดี่ยวกล้าหาญ จนได้รับการยกย่องด้วยความภาคภูมิใจ และถือเป็นเกียรติยศศักดิ์ศรีของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้ถวายปริญญาเอก วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม แด่พระเดชพระคุณท่าน และนับเป็นพระสงฆ์ ที่มีอายุน้อยที่สุดกับการสร้างผลงานที่โดดเด่นมากมายเหนือคำบรรยายที่ได้ถวายปริญญาบัตรนี้

คุณค่ากับครั้งหนึ่งในชีวิตของพระสงฆ์ที่เป็นพระนักทำงาน โดยมีผลงานเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเป็นตัวตนที่ชัดเจน "ตรงไปตรงมา"

"ภาพบทบาทของพระสงฆ์ ที่ชอบทำงาน
จึงฉายแววออกมาแบบไม่ยอมจางหาย
ไปจากใจคณะศิษย์"

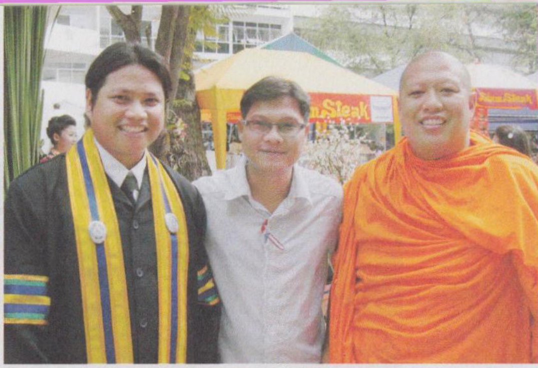

ท่านลงมือทำงานสร้างสรรค์ตามความคิดที่เป็นบทพิสูจน์ของพระรุ่นใหม่ โดยเอาใจไปใส่กับงานอย่างมีสาระเพื่ออนาคตของชาติอย่างถาวร

ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนสำเร็จเห็นผลทันตาและมุ่งปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง บทบาทนี้จึงมีคุณค่าใหญ่หลวงยิ่งนัก จวบจนเท่าทุกวันนี้วัดไผ่ล้อมได้เจริญรุดหน้า สังคมท้องถิ่นเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ นับเป็นสิ่งที่หลวงพี่น้ำฝนท่านได้ทำควบคู่กันไปด้วยใจยึดมั่นในแนวทางประพฤติปฏิบัติที่กตัญญูรู้คุณอย่างมั่นคง จริงใจ

ภาพบทบาทของพระสงฆ์ ที่ชอบทำงาน จึงฉายแววออกมาแบบไม่ยอมจางหาย ไปจากใจคณะศิษย์ ท่านได้เร่งช่วยเหลือผู้คน ทั้งหนัก

และเหนื่อยกับการหาปัจจัย นับเป็นการ "ปิดทองหลังพระ" ด้วยความยินดีและเต็มใจ ท่านมีความเด่นที่ครบถ้วนกระบวนความ เล็งเห็นประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่าประโยชน์ของตนเอง มีใจสร้างสรรค์สิ่งที่ดีเป็นที่ตั้งตลอดเวลา

"ทำงานทุกชิ้นที่เป็นสาระด้วยความสำเหนียกไม่เคยบกพร่อง"

ท่านจุดประกายความคิดของหลายๆ คนให้ลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อท้องถิ่น และเยาวชนลูกหลาน ท่านปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงวัดและสังคมให้เจริญ เดินหน้าสู่ทิศทางที่ดี เป็นความประเสริฐที่ไม่ต้องการให้สังคมยกย่อง แต่สังคมมองเห็นเอง

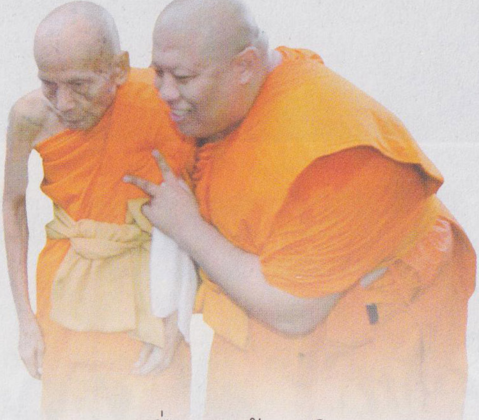
และต่างล้วนยินดีในความปรารถนาดีของท่าน

ความกตัญญูต่อญาติโยม สังคม ครูบาอาจารย์ เป็นสิ่งที่ท่านมุ่งทำมาตลอดทุกลมหายใจ

ความกตัญญูที่หลวงพี่น้ำฝนมีนั้น "เป็นแสงสว่างทางปัญญาที่สะอาด สดใส ชื่นบานและสงบเย็นในจิตใจของศิษยานุศิษย์ทุกคน" ซึ่งท่านได้พากเพียรทำจนสัมฤทธิ์ผล

คณะศิษย์ทั้งหมดขอค้อมคารวะในความเสียสละของท่านมา ณ ที่นี้ด้วยความเคารพนับถือ ศรัทธา ด้วยใจจริง.....

หลวงพี่น้ำฝน มุ่งมั่น สร้างสรรค์พัฒนาวัดไผ่ล้อม ได้รับรางวัลวัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๐

"ค่าของคน อยู่ที่ผลของงาน" การทำงานใดๆ ก็แล้วแต่ ต้องประกอบไปด้วย ความกตัญญูกตเวทีเป็นที่ตั้งคือ "ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน และรู้บุญคุณคน" อีกทั้งต้องมีจิตวิญญาณแห่งการ "คิดดี ทำดี"ที่ เป็นหลักยึดอีกด้วย!!!

คุณค่าต่างๆ เหล่านี้เกิดจากการอบรมสั่งสอน ด้วยปณิธานของพระเดชพระคุณพระมงคลสิทธิการ หลวงพ่อพูล อัตตะรักโข ที่ท่านได้เมตตามอบหมายให้ พระเดชพระคุณพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หลวงพี่น้ำฝน สร้างสรรค์ถาวรวัตถุและสร้างสรรค์สังคมส่วนรวมไว้อย่างมากมาย

.....ถึงแม้พระเดชพระคุณหลวงพ่อพูลจะละสังขารไปแล้วก็ตาม แต่ผลงานต่างๆ ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ด้วยความมุ่งมั่น ตามคำสอนของหลวงพ่อพูล ผู้เป็นอาจารย์ ด้วยความกตัญญูกตเวที

จวบจนวันนี้วัดไผ่ล้อมได้รับเกียรติคุณมากมายเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาสาธุชน

"เมื่อคิดดี งานก็ออกมาดี" จากผลงานดังกล่าวนี้ หลวงพี่น้ำฝน ท่านไม่เคยไปบอกบุญใคร ไม่เคยขอรับบริจาค

ที่สำคัญส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือจากพลังกย ทัพมด โดยคณะศิษยานุศิษย์ ได้มารวมพลัง ทำบุญด้วยความศรัทธาในความตั้งใจจริง

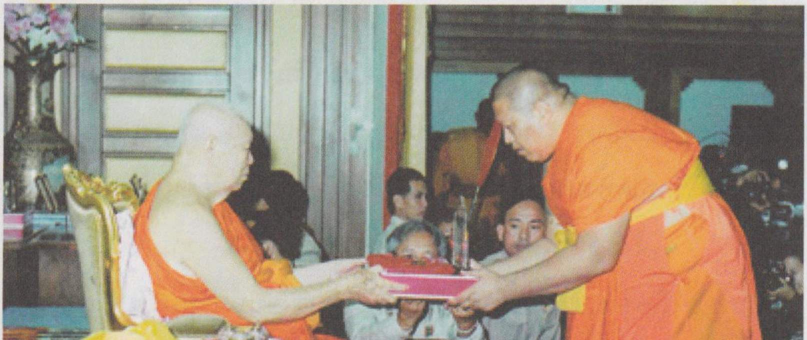
ของท่าน อย่างเช่นการบูชาวัตถุมงคล หยอดเงินในตู้บริจาค หรือร่วมบุญกับการเจิมนะเมตตา สวดสะเดาะเคราะห์เสริมบารมี และลงนะหน้าทอง เป็นต้น ทั้งหมดทั้งมวลนี้ จึงเกิดถาวรวัตถุ ที่สร้างสรรค์ขึ้นไว้มากมาย

ส่งผลทำให้วัดไผ่ล้อมเจริญงอกงาม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสะอาดสวยงาม ทำให้ญาติโยมที่มาพบเห็นเกิดความประทับใจ ในการทำงานของหลวงพี่น้ำฝน

ซึ่งท่านเป็นพระสงฆ์ที่ "พูดจริง ทำจริง" พูดคำไหน ต้องเป็นคำนั้น ละเอียดถี่ถ้วนกับงานที่ลงมือทำทุกงาน โดยท่านจะลงพื้นที่ตรวจตราดูแล และลงไปควบคุมงานด้วยตนเองทั้งหมด!!!

.....นี่คือการทำงานอย่างจริงจังของหลวงพี่น้ำฝน ที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ ใช้ประโยชน์ได้จริง โดยเฉพาะกับสังคมส่วนรวม

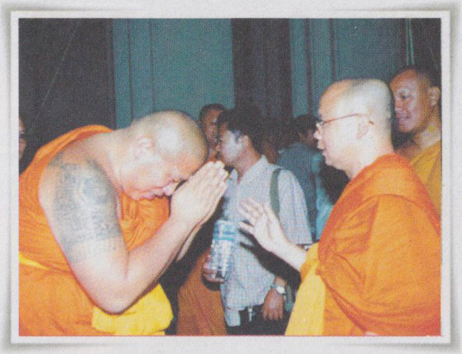
“มิใช่สังคมส่วนตน”

งานของท่านจึงสำเร็จลุล่วงอย่างเป็นรูปธรรม “มิใช่นามธรรม” ตามคำเล่าลือ อวดอ้าง แต่ประการใด

ส่วนงานด้านการศึกษาสงเคราะห์ วัดไผ่ล้อมได้ให้ความสำคัญแก่เยาวชนของชาติ โดยการมอบทุนการศึกษา ให้แก่เด็กที่เรียนดีแต่ยากจน มอบถาวรวัตถุที่ทันสมัย เพื่อให้เด็กได้ก้าวทันเทคโนโลยี และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ผลงานที่เห็นจึงเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ส่งผลประจักษ์ต่อสายตาพุทธศาสนิกชนมาอย่างยาวนาน เป็นการมุมานะมุ่งทำงาน เพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมอย่างแท้จริง

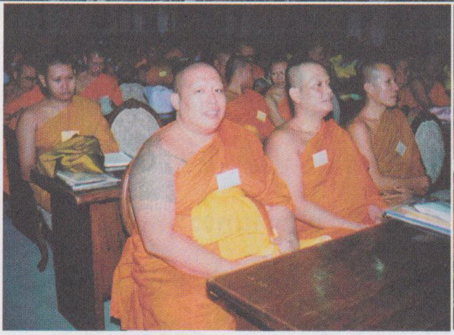

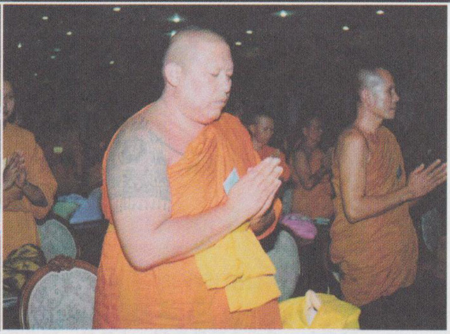
ด้วยจิตมุ่งหวังให้ญาติโยม ทั้งบ้านใกล้และบ้านไกลได้ใช้ประโยชน์ จากถาวรวัตถุต่าง ๆ เหล่านี้ ...จากนั้น ความดีก็เกิดและคนที่ได้รับผลจริง ๆ ก็คือคนในชุมชนท้องถิ่นบ้านใกล้วัดนั่นเอง!!!

ความเด่นชัดของผลงานการสร้างเสนาสนะภายในวัด จึงเป็นแรงบันดาลใจ ให้ญาติโยมเมื่อเดินทางมาเห็นที่วัดไผ่ล้อมแล้ว เกิดจุดประกายได้ต่อยอดในการทำคุณประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้นไปอีก... ด้วยการร่วมกันทำนุบำรุงการศึกษา สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

จากผลงานทั้งหมดนี้ ส่งผลให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มอบถวายวัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๐ ให้กับ **วัดไผ่ล้อม โดย** หลวงพี่น้ำฝนได้เข้ารับพัดโล่ และเกียรติบัตร จากพระเดชพระคุณท่านเจ้าประคุณ สมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ณ วัดโสธรวรารามราชวรวิหาร ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา พร้อมกับได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาวัด จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

รางวัลแห่งคุณงามความดีนี้ ปรากฏต่อสายตาสาธารณชนทั่วประเทศ ผลพวงแห่งความเพียร โดยมิได้หวังผลตอบแทน "หวังเพียงกำลังใจ" และพลังแห่งการต่อสู้ เพื่อเอาชนะความท้อแท้ ก่อเกิดเป็นแรงผลักให้สู้ไม่ถอย ถึงแม้จะมีอุปสรรคมากมายเพียงใด แต่ผลงานดี ๆ เยี่ยงนี้ก็ยิ่งจะมีตามมาอย่างหาที่สุดมิได้ !!!

หลวงพี่น้ำฝนรับโล่รางวัล

ลูกกตัญญูกตเวทีอย่างสูงต่อแม่ ปี ๒๕๕๐

คนเราทุกคนเมื่อมุ่งกระทำความดีแล้วไซร้ ย่อมได้รับผลแห่งความดีนั้นตอบแทน และความดีนั้นย่อมคืนสนองในเวลาไม่ช้าก็เร็ว

จิตสำนึกที่ควรยึดถือปฏิบัติเมื่อทุกคนเกิดมาแล้วต้องมีความกตัญญูกตเวทีเป็นที่ตั้ง! และเป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่า "ความกตัญญูกตเวทีเป็นเครื่องหมายของคนดี" ซึ่งเป็นที่ประจักษ์แจ้งอย่างเป็นรูปธรรมว่า "ถ้าผู้ใดมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณด้วยความสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์ญาติสนิทมิตรสหาย หรือแม้แต่ผู้ใดก็ตาม และถ้ามีจิตสำนึกแห่งการปฏิบัติด้วยความกตัญญูอย่างแท้จริง ล้วนเป็นสิ่งที่ดีงามทั้งสิ้น"

เฉกเช่นที่ พระเดชพระคุณพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หลวงพี่น้ำฝน ท่านได้คิดสร้างสรรค์บทกลอนความกตัญญู เป็นลำนำแห่งชีวิตเชิดชูผู้มีความกตัญญูกตเวทีดังนี้...........

กตัญญู รู้คุณท่าน เป็นฐานราก
มีค่ามาก กว่าทุกสิ่ง อย่าทิ้งขว้าง
ทำให้คน ได้เป็นคน ค้นพบทาง
ช่วยสรรค์สร้าง มรรคผล เป็นคนดี
กตัญญู ต่อผู้ได้ ให้กำเนิด
จักประเสริฐ ยิ่งนัก เสริมศักดิ์ศรี
ตอบแทนท่าน ที่กล่อมเกลี้ยง เลี้ยงชีวี
พระคุณนี้ มีแต่ปลื้ม ยากลืมเลือน
กตัญญู ต่อครูบา อาจารย์ ท่าน
วิชาการ สั่งสอนให้ หาใดเหมือน
อุ้มชูช่วย ด้วยรัก คอยตักเตือน
ไม่เปรอะเปื้อน ลุ่มหลง เดินตรงทาง
กตัญญู ต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์
ปฏิบัติ ตนให้เห็น เป็นตัวอย่าง
อันความชั่ว ทั่วถ้วน ควรละวาง
หันมาสร้าง แต่กรรมดี มิเสื่อมคลาย
กตัญญู ผู้มีคุณ อุดหนุนท่าน
เป็นรากฐาน อันยิ่งใหญ่ ไม่เสียหาย
กตัญญู กตเวที ที่บรรยาย
เป็นเครื่องหมาย ของคนดี ที่โลกชม......

ซึ่งที่ผ่านมาล้วนประจักษ์ในความชัดเจนของการแสดงออกถึงความกตัญญูกตเวทีที่หลวงพี่น้ำฝน ท่านได้มุ่งมั่นกระทำไปแล้วนั้น ทั้งกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์และญาติสนิทมิตรสหาย ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของสังคมแซ่ซ้องยกย่องถึงความกตัญญูที่หลวงพี่น้ำฝนมีต่ออาจารย์ของท่านคือพระเดชพระคุณหลวงพ่อพูล อัตตะรักโข เป็นอย่างดี!

อีกทั้งหลวงพี่น้ำฝนท่านยังมีความกตัญญูที่เสมอต้นเสมอปลายโดยเฉพาะกับโยมแม่บังเกิดเกล้าผู้ให้กำเนิดคือ โยมแม่บุญส่ง สุนทรสุวรรณที่หลวงพี่น้ำฝนดูแลเลี้ยงดูมิเคยขาดจวบจนปัจจุบันวันนี้

หลวงพี่น้ำฝนท่านยึดหลัก ความกตัญญู ที่ทำทุกวัน ทำสม่ำเสมอเพราะมีความเชื่อว่าความกตัญญูเป็นสิ่งที่มีคุณค่า เป็นความประเสริฐสูงสุดในชีวิตมนุษย์ เป็นสัญลักษณ์และเครื่องหมายของคนดี เป็นที่มาแห่งจิตสำนึกที่ส่งผลทำให้ทุกคนมุ่งมั่นกระทำแต่สิ่งที่ดีงามตลอดไป

ท่านมีจิตสำนึกในการกระตุ้นเตือนใจ เตือนตน เตือนผู้อื่นอยู่เสมอให้หมั่นดำเนินชีวิตด้วยความถูกต้อง ทำแต่เรื่อง ดีงาม ไม่ทำผิดศีลธรรม อยู่ในกรอบของความดี และนี่คือที่มาแห่ง ความกตัญญูที่ยึดมั่นเสมอ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

ท่านยึดความกตัญญูเป็นอันดับแรกทุกครั้ง ก่อนที่จะลงมือทำกิจการงานใด ๆ ท่านให้ความกตัญญูเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต และมอบให้โยมแม่ก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งท่านได้ย้ำสอนญาติโยมเสมอว่า **"ไม่มีใครในโลกนี้เกิดมาจากกระบอกไม้ไผ่ ลูกทุกคนต้องมีแม่เป็นผู้ให้กำเนิด ลูกทุกคนเกิดขึ้นมา เป็นตัวตนได้ทุกวันนี้ ก็เพราะพ่อแม่ สิ่งที่ลูกทุกคนควรประพฤติปฏิบัติต่อพ่อแม่คือ เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ก็ควรช่วยเหลือกิจการงานของท่าน เลี้ยงดูท่านเมื่อยามท่านชรา ดูแลปรนนิบัติการกินการอยู่ของท่านให้สะดวกสบายและเอาใจใส่ช่วยเหลือเมื่อท่านเจ็บป่วย"** ลูกที่ดีต้องมีความกตัญญูรู้คุณต่อ พ่อแม่ ผู้ให้กำเนิด เพราะถ้าเราไม่มีพ่อแม่ เราก็ไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้

ลูกทุกคนต้องพึงสังวรและจดจำ ต้องคอยเตือนตนเตือนใจอยู่เสมอว่า ในหนึ่งชีวิตของเราที่เกิดขึ้นมา มีพ่อมีแม่ได้เพียงคนเดียวเท่านั้น

พ่อแม่คือผู้ที่มีพระคุณสูงสุดในชีวิตของลูกทุกคน ลูกที่ดีต้องตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ เลี้ยงดูท่าน ในยามที่ท่านแก่ชรา ปลายทางของชีวิตคงไม่มีอะไรดีเท่าการได้อยู่ใกล้ชิดลูกหลาน และเมื่อพ่อแม่ล่วงลับไปแล้ว ก็จัดพิธีศพให้ และทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้อย่างสม่ำเสมอ แม้เราจะตอบแทนพระคุณท่านถึงเพียงนี้แล้ว ก็ยังนับว่าเล็กน้อยมาก ถ้าเทียบกับพระคุณอันยิ่งใหญ่ที่ท่านมีต่อเรา

ความกตัญญูที่เรามีต่อพ่อแม่ สิ่งที่เห็นผลชัดเจนคือ ทำให้เป็นคนมีความอดทน มีสติรอบคอบ มีเหตุมีผล ทำให้พ้นจากทุกข์ภัย โชคดีมีลาภทำอะไรก็จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าในอาชีพการงาน ได้รับการยกย่องสรรเสริญ พอมีลูก ก็จะได้ลูกที่ดี ทำให้มีความสุข เกิดกำลังใจและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนรุ่นหลังได้ถือปฏิบัติตามอีกด้วย

และที่สำคัญ**บุคคลคนต่อมาที่สมควรตอบแทนบุญคุณท่านเป็นอย่างยิ่งคือ ครูบาอาจารย์ เพราะท่านคือผู้ที่อบรมบ่มวิชา ให้ความรู้สั่งสอน เขียน อ่าน เพื่อให้รู้เท่าทันโลก เท่าทันคน สามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้สำเร็จ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้อย่างตลอดรอดฝั่ง เพราะครูคือผู้สร้างความฝัน สร้างอนาคต สร้างตำนาน**

ครูคือผู้ที่มีพระคุณรองลงมาจากพ่อแม่ ครูคือผู้ที่สานต่อพ่อแม่ในด้านการอบรมสั่งสอน เพาะบ่มให้เป็นคนดี ลูกศิษย์ที่ดีควรนึกถึงครูบาอาจารย์ และถ้ามีโอกาสตอบแทนบุญคุณ ไม่ว่าจะเป็นทางใดก็แล้วแต่ล้วนเป็นสิ่งที่ดีงามทั้งสิ้น

ความกตัญญูที่ศิษย์มีต่อครูบาอาจารย์นั้น ทำได้หลากหลายกรณีคือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี ไม่เกเร เป็นคนดีของสังคม สร้างคุณประโยชน์ด้วยความเสียสละ

เมื่อเรารู้จักตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ครูบาอาจารย์แล้ว มีอีกสิ่งหนึ่งที่ถือว่าสำคัญไม่แพ้สิ่งอื่นใดคือ ประเทศชาติ คนเราเมื่อเกิดขึ้นมา พอเติบใหญ่มีการมีงานทำ สิ่งที่ควรปฏิบัติคือ ต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาล เพราะนี่คือหน้าที่ของพลเมืองดี ที่ควรมีต่อประเทศชาติ

การเป็นพลเมืองดี ไม่ทำผิดกฎหมาย อุทิศตนสร้างสิ่งที่เป็น

แม่นี้มีบุญคุณ
อันใหญ่หลวง

ประโยชน์ ต่อสังคมชุมชนท้องถิ่น ช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม รักษาความสะอาดบ้านเรือน ถือเป็นการกตัญญูต่อประเทศชาติได้แล้วเช่นกัน....

อีกหนึ่งความกตัญญูที่อยู่คู่กับคนไทยมานานแสนนาน คือความกตัญญูต่อพระพุทธศาสนา หลวงพี่น้ำฝนท่านสอนญาติโยม ให้สำนึกในความเป็นคนไทย ในฐานะที่พวกเราเป็นคนไทย เป็นชาวพุทธโดยกำเนิด ท่านสอนให้ควรแสดงความนับถือศรัทธา ตั้งมั่นอยู่ในศีลในธรรม โดยเฉพาะศีล ๕ ควรปฏิบัติให้ได้ ถึงแม้จะไม่ครบ แต่ก็ควรทำให้ได้มากที่สุด เนื่องเพราะหัวใจสำคัญของศาสนาทุกศาสนาล้วนสอนให้ทุกคนเป็นคนดี มีความตั้งมั่นในบวรพุทธศาสนาด้วยความบริสุทธิ์ใจ

สุดท้ายมหามงคลกตัญญูสูงสุดที่หลวงพี่น้ำฝนสอนให้บรรดาญาติโยมตั้งจิตสำนึก คือความกตัญญูต่อองค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งทุกพระองค์ล้วนมีพระมหากรุณาธิคุณต่อพวกเราเป็นอย่างมาก โดยสิ่งที่พสกนิกรสมควรปฏิบัติคือ การแสดงความจงรักภักดี

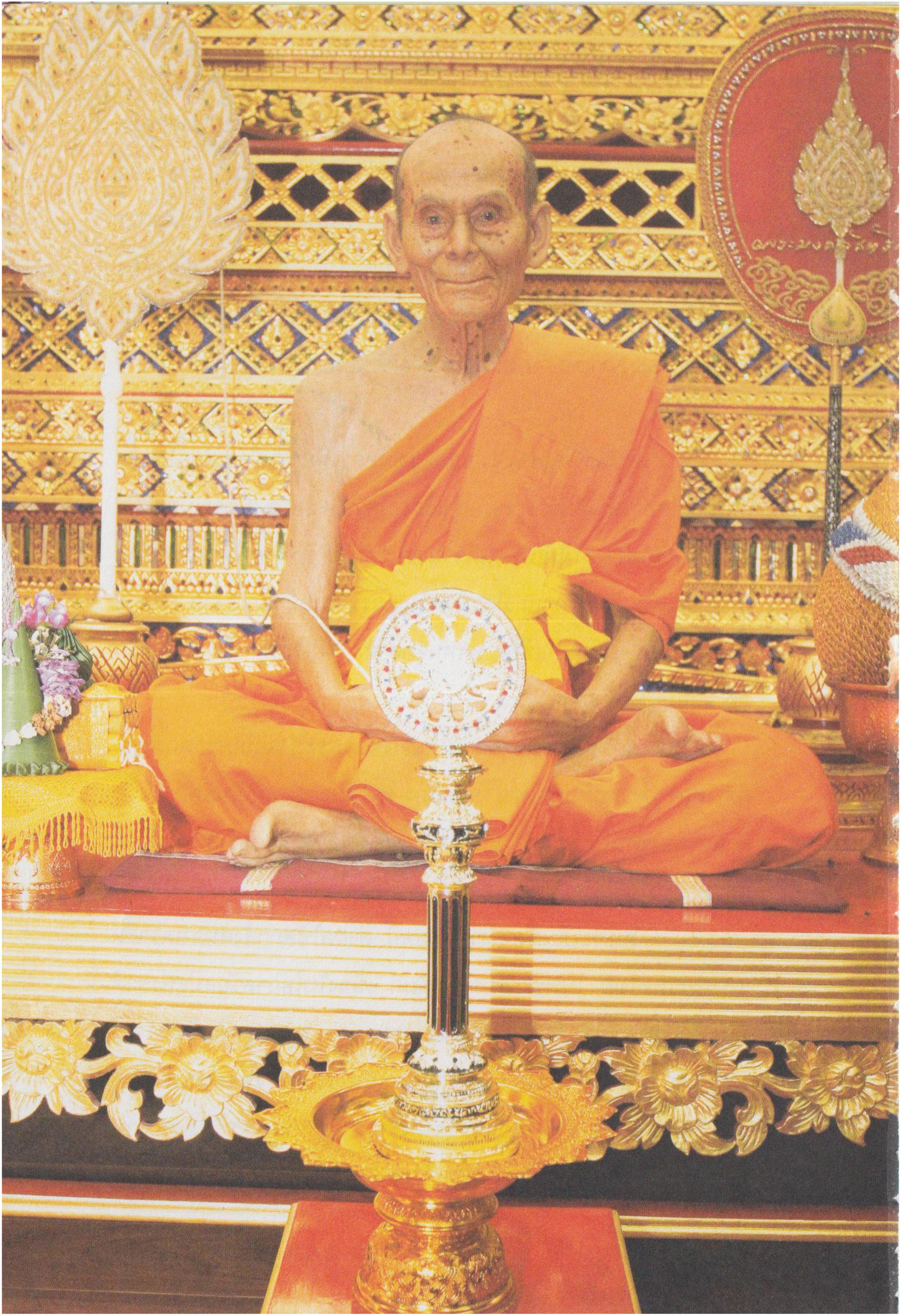

ต่อพระองค์ท่าน จะด้วยทางใดก็แล้วแต่ ล้วนมีคุณค่าและประเสริฐสุด มีความหมาย มีประโยชน์ต่อชีวิตเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องของความสมัครสมานสามัคคี มีความสมานฉันท์ รักใคร่ปรองดองกันโดยการนำกระแสพระราชดำรัสมาประพฤติปฏิบัติให้ได้ โดยเฉพาะเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดี ในการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมากและเหมาะสมกับประเทศไทย ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

หัวใจสำคัญของความกตัญญูที่หลวงพี่น้ำฝนมีอยู่เต็มเปี่ยมนั้นเป็นบ่อเกิดทำให้วัดไผ่ล้อม เจริญรุ่งเรือง มีความสะอาด เป็นระเบียบวินัย ท่านสามารถสร้างคนให้เป็นคนดีจำนวนมากมาย อีกทั้งทำให้หลายชีวิตที่เป็นลูกศิษย์ลูกหาของท่าน มีความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร อดทนอุตสาหะ มีเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

หลวงพี่น้ำฝน คือแบบอย่างของพระสงฆ์ที่มีความกตัญญูกตเวทีสูง ประพฤติปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ทำให้หลายคนที่เป็นศิษย์และนำคำสอนของท่านไปประพฤติปฏิบัติ ทำให้บังเกิดความสุข มีกำลังใจที่ดีงามและทุกคนต่างมีชีวิตที่เจริญรุ่งเรือง....

ในประเด็นดังกล่าวทั้งหมดนี้ ส่งผลให้สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เนื่องในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ทำการคัดเลือกพระเดชพระคุณ **พระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หลวงพี่น้ำฝน ให้ได้รับโล่ ลูกกตัญญูกตเวทีอย่างสูงต่อแม่** จาก พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลีพระวรราชาทินัดดามาตุ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ณ อาคารใหม่สวนอัมพร

หลวงพี่น้ำฝน

ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ปี ๒๕๕๐ รับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักร จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

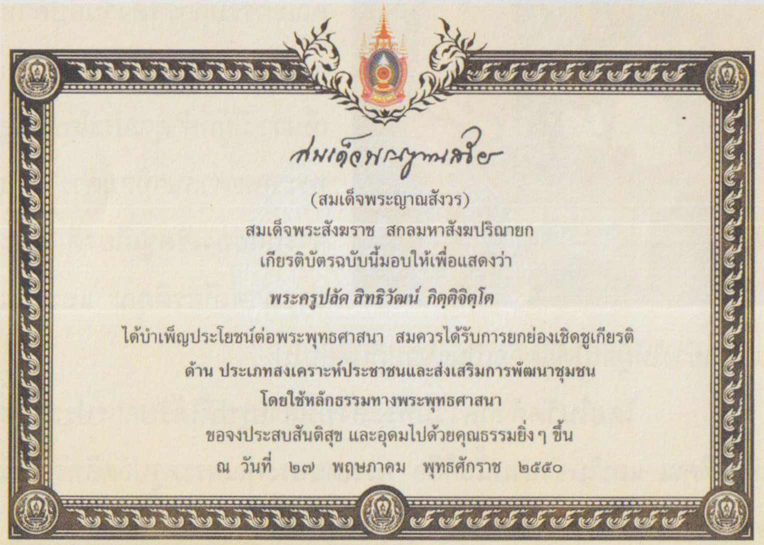

เมื่อคราวงานพิธีเทศกาลวันวิสาขบูชา ประจำปี ๒๕๕๐ คณะกรรมการจัดงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาพิจารณาเห็นว่า มีผู้ที่ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาที่สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ และประกาศเกียรติคุณ และเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติสืบไป

โดยในวัดดังกล่าวมีพระสงฆ์หลายรูปที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ และในจำนวนนั้นก็คือ พระเดชพระคุณพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หรือหลวงพี่น้ำฝน เจ้าอาวาสวัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม ซึ่งท่านเป็นผู้ที่มีผลงานด้านการเขียนเรื่องราวของธรรมะ อ่านเข้าใจง่าย ตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งเกิดแรงบันดาลใจมุ่งหมายที่จะสื่อเนื้อหาข้อธรรมทางพระพุทธศาสนาสู่อุบาสก

สมเด็จพระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

เกียรติบัตรฉบับนี้มอบให้เพื่อแสดงว่า

พระครูปลัด สิทธิวัฒน์ กิตฺติจิตฺโต

ได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

ด้าน ประเภทสงเคราะห์ประชาชนและส่งเสริมการพัฒนาชุมชน

โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

ขอจงประสบสันติสุข และอุดมไปด้วยคุณธรรมยิ่ง ๆ ขึ้น

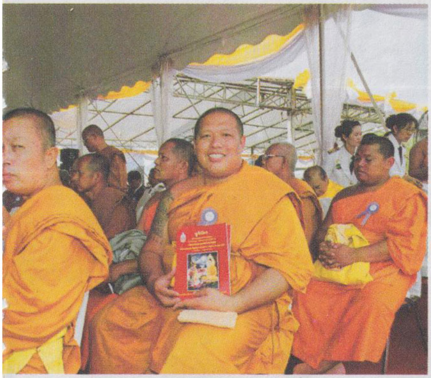
ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

อุบาสิกาที่เป็นคนรุ่นใหม่ โดยหลวงพี่น้ำฝน ยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มพระรุ่นใหม่ที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่บวรพุทธศาสนามาอย่างต่อเนื่อง

หลวงพี่น้ำฝน สำเร็จการศึกษาทั้งทางโลกและธรรม ได้แก่ ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม จากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นอกจากจะเขียนงานอย่างเป็นล่ำเป็นสันแล้ว ปัจจุบัน ยังเป็นอาจารย์พิเศษ บรรยายให้กับทางมหาวิทยาลัยอีกด้วย

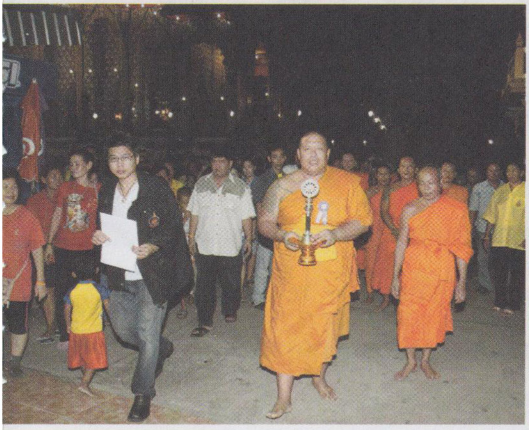
ท่านได้สงเคราะห์ประชาชน ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนใช้หลักธรรมพระพุทธศาสนา เสียสละ ทำหน้าที่ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา เป็นที่พึ่งยึดเหนี่ยวจิตใจศิษยานุศิษย์ และประชาชนทั่วไป รวมทั้งมีความเข้มขลังทางพลังจิต เป็นเกจิอาจารย์คลื่นลูกใหม่ในยุคปัจจุบัน

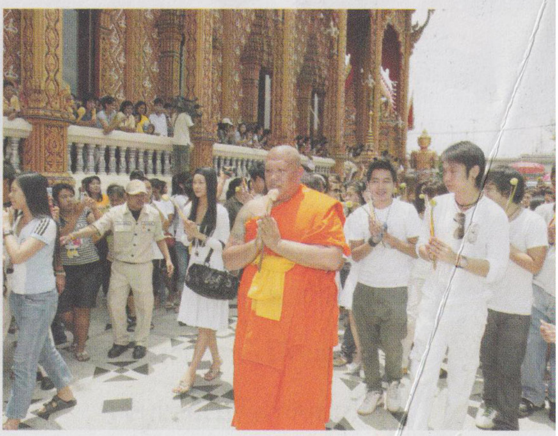
ท่านได้ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ยึดแนวปณิธานความกตัญญูกตเวที สานต่องานสร้างสรรค์ ฐานะศิษย์เอกหลวงพ่อพูล มุ่งมั่นสร้างความดี พัฒนาวัด นำหลักธรรมคำสอนของหลวงพ่อพูลยึดถือเป็นแบบอย่าง มีผลงานที่พิสูจน์ให้เห็นในปัจจุบัน คือความเจริญรุดหน้าของวัด ซึ่งมีเสนาสนะและถาวรวัตถุต่างๆ ครบครัน

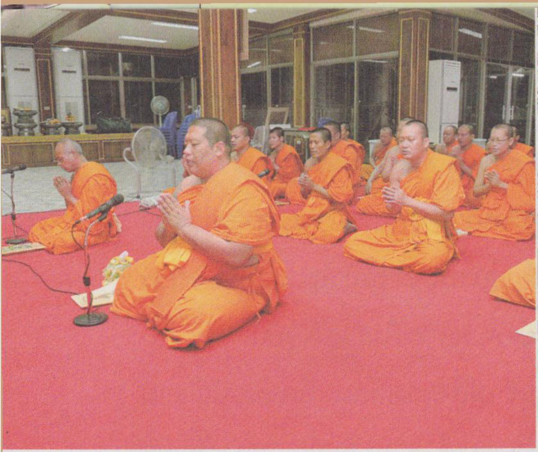

บริเวณวัดถูกปรับเปลี่ยนภูมิทัศน์ให้สะอาดตา พร้อมทั้งการสร้างฌาปนสถานปลอดมลพิษ สงเคราะห์ญาติโยม เผาฟรีโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

จวบจนกรมการศาสนาประกาศยกย่องหลวงพี่น้ำฝน ให้เป็นพระสงฆ์ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ประจำปี ๒๕๕๐

อย่างเป็นทางการ และเข้ารับพระราชทานเสาเสมาธรรมจักรจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ ๒๗ พ.ค. ๒๕๕๐ ณ มณฑลพิธีท้องสนามหลวง ในงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาเนื่องในเทศกาลวันวิสาขบูชา

หลวงพี่น้ำฝนสนับสนุนเยาวชน

ตั้งศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม วัดไผ่ล้อม

พระเดชพระคุณพระครูปลัดสิทธิวัฒน์ หลวงพี่น้ำฝน ท่านได้ดำเนินการจัดตั้ง **ศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อมขึ้นมา** ซึ่งภายในศูนย์ดังกล่าวได้ดำเนินการ **โครงการ คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต** เพื่อฝึกทักษะเยาวชนในการเรียนรู้ ใช้เวลาว่างฝึกฝนด้านคอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี และมีประโยชน์สูงสุดในด้านการศึกษาให้พัฒนาก้าวไกลทันโลกทันเหตุการณ์

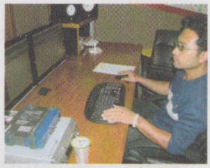
ท่านริเริ่มสร้างสรรค์ทำโครงการ นาฏศิลป์ไทย สอนรำสอนเต้น เพื่อเสริมทักษะให้เยาวชนมีความกล้าในด้านการแสดงออกโดยเฉพาะนาฏศิลป์ไทยและสากล ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นภูมิปัญญาไทยที่เยาวชนสมควรเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง

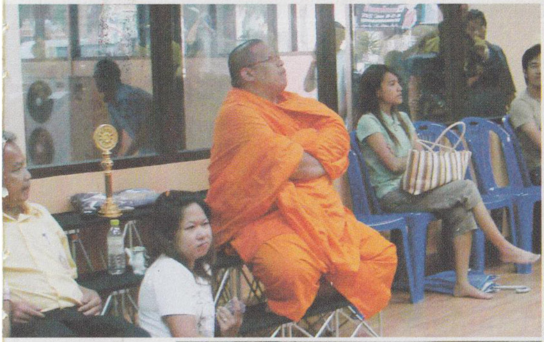
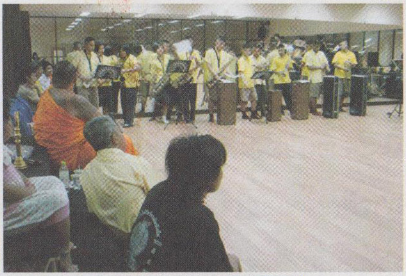
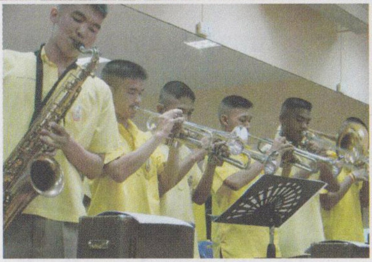

โครงการห้องซ้อมดนตรีและห้องบันทึกเสียง เพื่อให้เยาวชนได้ฝึกฝนเสริมทักษะในการเล่นดนตรีอย่างถูกต้อง ถูกวิธี เพื่อหลีกเลี่ยงอบายมุข และห่างไกลจากยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมนี้นับเป็นการรังสรรค์ดึงเยาวชนที่มีพรสวรรค์เพื่อนำมาฝึกฝนในการแสดงออกให้ถูกที่ถูกทาง และสร้างอนาคตในอาชีพอย่างมีระเบียบแบบแผนมากยิ่งขึ้น

โครงการดังกล่าวทั้ง ๓ นี้ ตั้งอยู่ใน**ศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อม** สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อประโยชน์แก่เยาวชน **โดยมี ฯพณฯ ไชยา สะสมทรัพย์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์** เป็นประธานในการก่อตั้งศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกับกลุ่มองค์กรและคณะศิษยานุศิษย์ทุกคน

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อมุ่งหวังให้เยาวชนได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่ยังประโยชน์ในทางอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และยังผลให้ห่างไกลจากยาเสพติดเพื่ออนาคตที่ดีของประเทศชาติ ซึ่งปัจจุบันเยาวชนไทย มักใช้เวลาว่างในทางสูญเปล่า ไปกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์

และไม่มีคุณค่าอะไรในชีวิต บางคนเที่ยวเตร่เฮฮาไปวันๆ อย่างไร้สาระ ไร้จุดหมายปลายทาง

อีกทั้งเป็นผลพวงนำไปสู่อบายมุขต่างๆ นานัปการ โดยเฉพาะเรื่องของยาเสพติด ซึ่งในปัจจุบันเยาวชนไทยได้หันเห เข้าไปติดยาเสพติดมากขึ้นเป็นทวีคูณ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงได้มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อมขึ้น โดยใช้เนื้อที่บริเวณด้านหน้าวัด เป็นสถานที่ก่อสร้าง โดยศูนย์ฯดังกล่าวนี้ มีระบบที่ครบวงจร

และที่สำคัญในทุกภาคส่วนจะมีเจ้าหน้าที่ และคุณครู เป็นผู้กำกับดูแล ควบคุม และทำการฝึกสอน ตามหลักสากลทุกประการ

กล่าวสำหรับโครงการคอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต นั้น ต้องยอมรับว่าปัจจุบันโลกของเราได้พัฒนาก้าวไกล เด็กและเยาวชน ที่เป็นคลื่นลูกใหม่ ถือเป็นกำลังสำคัญของชาติ เป็นอนาคตที่ต้องปลูกฝังด้านการเรียนรู้ ให้เป็นบุคคลคุณภาพ

คอมพิวเตอร์จึงถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เมื่อคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิต เด็กจึงจำเป็นต้องผ่านการศึกษาและใช้งานอย่างถูกต้องถูกวิธี โดยไม่ตกเป็นทาสเทคโนโลยีที่ทันสมัย

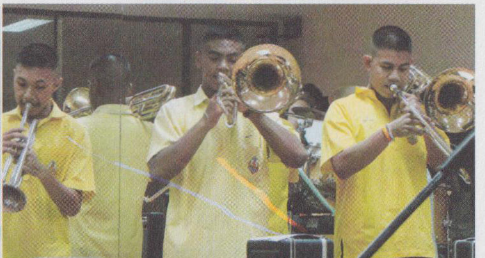
โครงการนี้ถือกำเนิดขึ้นมา เพื่อให้เยาวชนได้ฝึกฝนศึกษาคอมพิวเตอร์อย่างถูกทาง เน้นใช้คอมพิวเตอร์ในทางค้นหาความรู้จริงๆ อีกทั้งเป็นการสร้างทักษะให้เกิดประกายความรู้ความเข้าใจอย่างรู้เท่าทัน โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลทางด้านประกอบการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อเยาวชนได้สัมผัส และรู้ถึงประโยชน์และพิษภัยของคอมพิวเตอร์อย่างถ่องแท้แล้ว ย่อมจะทำให้เยาวชนมีความเฉลียวฉลาด มีการแยกแยะว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ปัญหาในการใช้คอมพิวเตอร์ในทางที่ผิดก็จะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป

และนี่คือพื้นฐานที่หลวงพี่น้ำฝน ต้องการให้มีโครงการนี้เกิดขึ้นในศูนย์ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมวัดไผ่ล้อม มีการควบคุมกำกับดูแลโดยครูที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งเป็นผู้ชำนาญการมาฝึกสอนเยาวชนเพื่อให้ความรู้อย่างแท้จริง

โครงการนาฏศิลป์ไทย

สอนรำ สอนเต้น โดยเฉพาะนาฏศิลป์ไทย ถือเป็นศิลปวัฒนธรรมประเพณีเก่าแก่มาแต่โบราณของคนไทย การรำไทย จึงเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นอ่อนช้อยงดงาม เป็นศิลปะการแสดงออกที่ทรงคุณค่า

เยาวชนไทย สมควรศึกษาเรียนรู้ ท่ารำต่างๆ ที่มีรูปแบบสมควรอนุรักษ์ไว้ ที่สำคัญการศึกษาการฝึกฝนรำไทยนั้น ถ้าเด็กไทยรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กับการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยแขนงนี้แล้ว ย่อมหมายความว่าทุกคนจะเกิดความสำนึกในความเป็นไทยอย่างชัดเจน อีกทั้งเป็นการช่วยกันอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมในสังคมไทยให้ดำรงคงอยู่ ซึ่งที่ผ่านมาเมืองไทยของเราได้สูญเสียสิ่งที่ดีงามของบรรพชนไปมากพอสมควร

ฉะนั้นหลวงพี่น้ำฝน ท่านจึงดำริและใช้ความพยายามที่จะฟื้นฟู **นาฏศิลป์ไทย สอนรำ สอนเต้น** อันถือเป็นรากฐานทางศิลปวัฒนธรรม

โดยการเชิดชูฟื้นฟู อนุรักษ์นาฏศิลป์พื้นบ้านพื้นเมืองต่าง ๆ ซึ่งที่ผ่านมาได้ถูกพรากจากวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมไปเกือบหมดสิ้น!

ที่สำคัญศิลปวัฒนธรรมไทยมีประโยชน์ต่อการดูแลด้านสุขภาพเสมือนหนึ่งเป็นการออกกำลังกาย ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงอีกด้วย

โครงการห้องซ้อมดนตรีและห้องบันทึกเสียงเป็นโครงการที่ปรับแนวความคิดให้เด็กเกิดพัฒนาการในทางการแสดงออกอย่างถูกที่ถูกทาง โดยสร้างกำลังใจในสิ่งที่ใฝ่ฝัน เนื่องเพราะปัจจุบันเยาวชนทั่วไปได้ให้ความสนใจในการแสดงออกด้านทางดนตรีมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นจึงมีความจำเป็น ต้องมีสถานที่และอุปกรณ์ในการเล่นดนตรีไว้รองรับ เด็กๆ ที่มีพรสวรรค์เหล่านี้ ให้ใช้สถานที่อย่างถูกต้องถูกวิธีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การที่เด็ก ๆ หันมาสนใจทางด้านนี้ ผู้ใหญ่ก็ควรให้การสนับสนุนและควรให้อยู่ในสายตา ที่สามารถกำกับดูแลได้อย่างตลอดเวลา การเล่นดนตรีและการฝึกหัดร้องเพลงจึงเป็นวัฒนธรรมอีกแบบหนึ่ง เป็นวิถีทางและแบบฉบับในการดำเนินชีวิต ที่หลายคนมีความชอบ และเป็นการปฏิบัติที่สั่งสมกันมาจนกลายเป็นประสบการณ์ เป็นการแสดงออกทางความคิด ที่ได้ลงมือกระทำ โดยวิธีสร้าง ถ่ายทอด สะสม และรักษาไว้

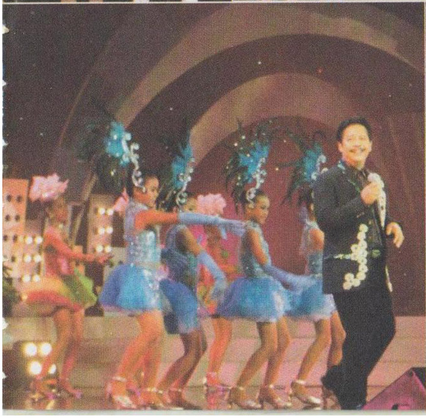
การเล่นฝึกซ้อมดนตรีและการร้องเพลง เป็นการแสดงออกทางความสามารถให้คนอื่นได้เห็น เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความพิเศษ เป็นศิลปะที่ต้องผ่านการฝึกซ้อม ฝึกฝนจนชำนาญ สามารถแสดงให้คนชมได้และกลายเป็นอาชีพได้ในที่สุด การเล่นดนตรีและการร้องเพลงสามารถทำให้คนจำนวนมากมีความสุขสนุกสนาน สร้างรอยยิ้มสร้างความบันเทิงด้วยการร้องและบรรเลงดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการสืบสานอนุรักษ์เพลงลูกทุ่งไทย ให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติด

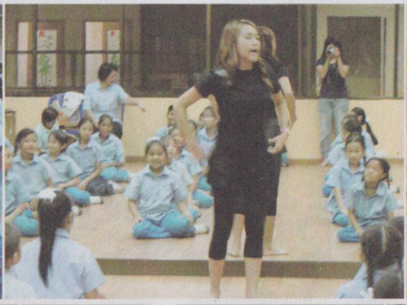

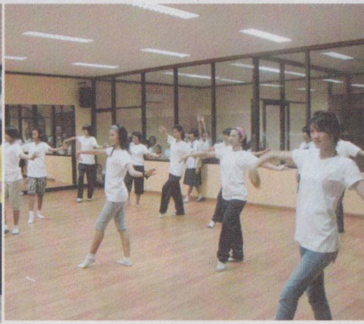

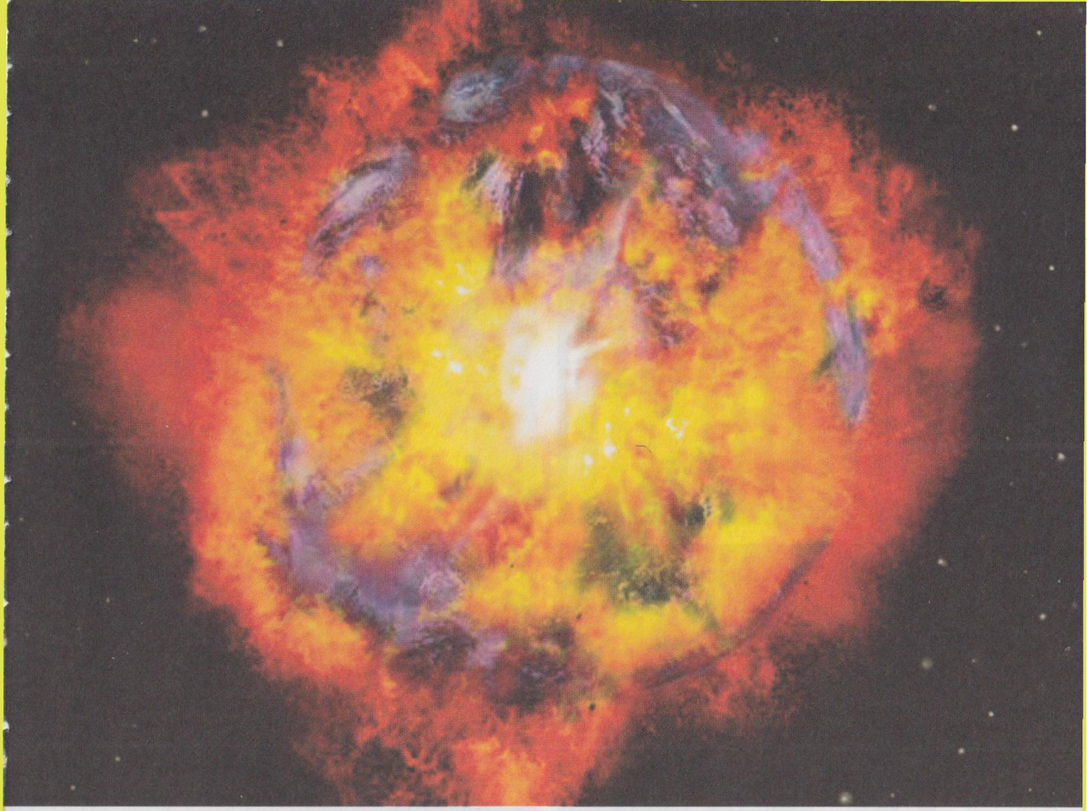

การเล่นดนตรีต้องมีความพร้อมเพรียง มีพรสวรรค์ มีการขับร้อง ซึ่งนับเป็นการส่งเสริมให้เกิดคุณค่าที่เรียกว่า ศิลปะของการร้องรำทำเพลง โดยหลวงพี่น้ำฝน ท่านเล็งเห็นว่า การมีห้องซ้อมดนตรีและห้องบันทึกเสียงที่เป็นสัดส่วน มีความเป็นมาตรฐาน และมีการควบคุมดูแลอย่างดีโดยผู้ใหญ่ หรือครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์นั้น จะเป็นการผลักดันเยาวชนให้เกิดทักษะ เกิดความตื่นตัว เกิดความตั้งใจ เพราะการเล่นดนตรีเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะดึงเด็กไม่ให้ไปมั่วสุมกับเรื่องยาเสพติด เพราะเมื่อมีกิจกรรมที่ชอบและรักอยากจะทำแล้ว ย่อมทำให้เกิดความเพลิดเพลินและลืมสิ่งที่ไม่ดีไม่งามไปโดยปริยาย

บทที่ ๑

บทนำ

มหันตภัยร้ายต่อร่างกาย

ภัยในโลกใบนี้ล้วนมีมากมายหลากหลายชนิดเกินกว่าจะสาธยาย วันเวลาทำให้ภัยต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ ความสมบูรณ์แบบของภัยต่าง ๆ ล้วน ได้มีพัฒนาการให้ก้าวไกลไปตามลำดับของวันเวลาอย่างน่าพิศวง!!!

"ยิ่งเมื่อโลกเจริญมากขึ้นเท่าใด!!! ภัยต่าง ๆ ย่อมเจริญมากขึ้นเป็นเงาตามตัวเท่านั้น"

ทุกวันนี้เทคโนโลยีที่ล้ำสมัยก้าวหน้าพัฒนาไปเพียงใด ภัยต่าง ๆ ก็เจริญงอกงามเติบโต และได้มีการพัฒนาการตามไปฉันนั้น.... เป็นการก้าวล่วงโดยที่พวกเราไม่รู้ตัวและหลายสิ่งเกิดจากการที่พวกเราได้ไปทำลายธรรมชาติจากนั้น ธรรมชาติก็ได้กลับมาทำลายพวกเรา

โดยเฉพาะ "ภัยจากธรรมชาติ" ที่เรียกกันว่ามหันตภัยนั้น.... ในเบื้องต้น มนุษย์ล้วนมีความหวาดกลัว! เป็นต้นทุนเดิมอยู่แล้ว

เนื่องเพราะ "ภัยธรรมชาติ" มีผลกระทบต่อมวลหมู่มนุษย์ชาติหรือชาวบ้านอย่างพวกเราอย่างเต็มเปี่ยมเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นโดยตรงในทุกวิถีทาง มนุษย์จึงเกิดความหวาดระแวง เกรงกลัวต่อภัยจากธรรมชาติอยู่ตลอดเวลา เป็นความรู้สึกของการไม่ไว้ใจ ทำให้ต้องสร้างเครื่องป้องกันใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย

และเมื่อมีความคิดฝังใจว่าเป็นภัยอันตราย ที่จะเกิดขึ้นได้ในทุกขณะของการดำเนินชีวิต และมีความมั่นใจว่าถ้าเกิดขึ้นแล้วในวันใดจะทำให้เกิดผลร้ายต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้...มหันตภัยจึงเป็นสาเหตุทำให้คนเราตั้งอยู่ในความไม่ประมาท แต่มันก็สายไปแล้วเพราะธรรมชาติบางสิ่งได้ถูกมนุษย์นำมาใช้งานจนเกินพอดี ทำให้ทุกวันนี้ได้เกิดกระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติขึ้น นับเป็นการตื่นตัวที่น่าสนใจส่วนจะทันการณ์หรือไม่ทุกฝ่ายต่างช่วยกันให้มากจะเป็นการดีที่สุด

ภัยธรรมชาติมีหลายรูปแบบ แตกต่างกันไป บางอย่างร้ายแรงน้อย บางอย่างร้ายแรงมาก ซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน เฉกเช่น อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย โจรภัย เป็นต้น

อัคคีภัย หมายถึง ภยันตรายอันเกิดจาก **"ไฟ"** เป็นสาเหตุ

อุทกภัย คือภัยที่เกิดขึ้นเนื่องจากมี **"น้ำ"** เป็นสาเหตุ

วาตภัย คือภัยที่เกิดจาก **"ลม"** เป็นสาเหตุ

ภัยทั้ง ๓ ชนิดนี้ ฟังดูแล้วอาจคิดว่าร้ายแรง เพราะเป็นภัยจากธรรมชาติที่พวกเรากลัวกันมากที่สุด และหลายคนเคยได้สัมผัสกันมาบ้างแล้ว......ส่วนภัยอีกประเภทหนึ่งที่ไม่ใช่ภัยจากธรรมชาติ แต่เป็นโจรภัยที่เกิดจากจิตใจมนุษย์ ที่มีกมลสันดานเป็นคนชอบย่องเบาชอบลักเล็กขโมยน้อย จนติดเป็นสันดานนิสัย ซึ่งโจรภัยนี้ก็ถือว่ามีอันตรายเช่นกัน...

บทที่ ๒

อัคคีภัยฤๅจะสู้ไฟจากควันบุหรี่

ความกลัวเป็นบ่อเกิดทางความคิดที่ห้ามกันไม่ได้ เพราะถ้าคิดว่าเป็นภัยใคร ๆ ก็กลัว!!!

ภัยในโลกใบนี้มีสิ่งที่น่ากลัวอยู่อย่างหนึ่งคือ.. "อัคคีภัย" คือภัยที่เกิดจากไฟ ซึ่งหมายถึง ภยันตรายอันเกิดจากไฟทุกชนิด เป็นภัยที่เกิดจากความประมาทของมนุษย์ เป็นอันตรายที่เกิดจากการไม่รู้จักควบคุมดูแล จึงทำให้เกิดการติดต่อลุกลามไปตามบริเวณต่าง ๆ ที่มีเชื้อเพลิงและเกิดการลุกไหม้ได้อย่างต่อเนื่อง ..ตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน ล้วนเกิดเหตุเพลิงไหม้ไม่เว้นในแต่ละวันและอัคคีภัยนี้ใช่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์หรือวัสดุ

สิ่งของ แต่กับธรรมชาติก็เกิดขึ้นแล้วเช่น ไฟป่า นั่นเอง!!!

เมื่อเกิดความร้อนจัดสภาวะของไฟก็จะรุนแรงมากขึ้น ถ้าการลุกไหม้ที่มีเชื้อเพลิงหนุนเนื่อง หรือมีไอของเชื้อเพลิงที่ถูกขับออกมามาก ยิ่งจะทำให้เกิดการเผาผลาญด้วยความร้อนแรงมากยิ่งขึ้น

"อัคคีภัยสามารถสร้างความสูญเสียให้แก่ทรัพย์สินและชีวิตร่างกายให้ต้องวอดวายได้อย่างต่อเนื่องฉับพลัน"

สาเหตุของอัคคีภัย สามารถส่งผลทำให้เกิดการลุกลาม และเกิดเพลิงไหม้ขนาดใหญ่ได้นั้น... เป็นเรื่องที่มนุษย์ต้องช่วยกันทบทวนหาทางแก้ไข เพราะทุกเหตุล้วนเกิดจากคนที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ทั้งสิ้น!!

และส่วนใหญ่มีสาเหตุเกิดจากการตั้งใจ และสาเหตุอันเกิดจากความประมาท ขาดความระมัดระวังที่ดี หรือบางทีก็มิได้ตั้งใจเป็นจังหวะและโอกาสของผู้ที่ไม่หวังดี มีประสงค์ร้าย...

สำหรับสาเหตุของอัคคีภัยที่เกิดจากความตั้งใจ ด้วยการคิดร้ายนั้นเช่น การลอบวางเพลิงหรือการก่อวินาศกรรม ซึ่งเกิดจากแรงจูงใจ อันมีมูลสาเหตุที่ทำให้เกิดการลอบวางเพลิง

อาจเนื่องมาจากเป็นพวกโรคจิตคิดร้าย หรือมีการวางแผน หรือต้องการทำลายล้างเพื่อผลประโยชน์บางสิ่งบางอย่างของตนและพวกพ้อง เช่น การลอบวางเพลิงไล่ที่ บ้านเรือนในชุมชนสลัม เป็นต้น

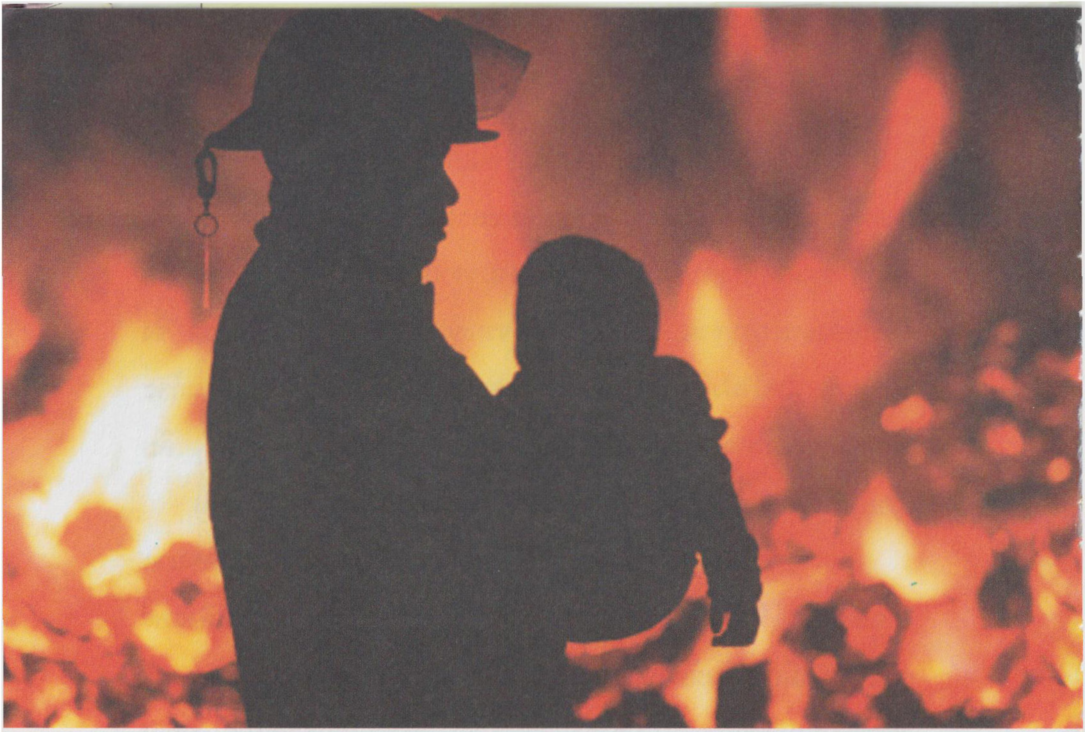
ส่วนอีกสาเหตุของอัคคีภัยอันเกิดจากความประมาท นั้นเกิดจากการขาดความระมัดระวัง ปล่อยปละละเลยเพราะเห็นว่าไม่สำคัญ ไม่สนใจดูแล ประเด็นดังกล่าวนี้สืบเนื่องมาจาก ขาดความระมัดระวังทำให้เชื้อเพลิงแพร่กระจาย ในกรณีนี้ เกิดจากการทำให้สิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นสารลุกไหม้ไฟหรือติดไฟได้แพร่กระจาย เมื่อไปสัมผัสกับความร้อนก็จะเป็นสาเหตุของการเกิดอัคคีภัยได้..... เช่น การทิ้งก้นบุหรี่โดยไม่ดับ ลืมจุดยากันยุงทิ้งไว้ หรือการจุดธูปจุดเทียนไหว้พระแล้วลืมดับ เป็นต้น

หรือบางครั้ง บางกรณีเกิดขึ้นตามโรงงานอุตสาหกรรมทั้งขนาดเล็กหรือใหญ่ ซึ่งในบริเวณที่มีไอของตัวทำละลาย หรือน้ำมันเชื้อเพลิงแพร่กระจาย เมื่อไปสัมผัสกับแหล่งความร้อน เช่น บริเวณที่มีการจุดสูบบุหรี่ หรือระบบไฟฟ้าที่เก่าเกินไปซึ่งจะมีความเสื่อมและทำให้เกิดอัคคีภัยได้อย่างรวดเร็ว และง่ายต่อการลุกลาม

ส่วนอีกประเด็นคือ ขาดความระมัดระวังในการใช้ไฟและความร้อน กรณีนี้คือ ทำให้แหล่งความร้อนซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ความร้อนจากอุปกรณ์ไฟฟ้า หรือเกิดจากความเสื่อมของอุปกรณ์ที่ใช้มานาน อาจทำให้ไฟฟ้าลัดวงจรและเกิดเป็นประกายไฟทำให้เกิดเพลิงไหม้ในที่สุด

ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้แหล่งกำเนิดความร้อนนั้นไปสัมผัสกับเชื้อเพลิงในสภาพที่เหมาะสม ก็จะเป็นสาเหตุของอัคคีภัย เกิดสะเก็ดไฟลุกลามบริเวณที่มีไม้ กระดาษ พลาสติก หรือผ้า ทำให้เกิดการคุกรุ่นลุกไหม้ และเกิดอัคคีภัยได้ในที่สุด

แหล่งกำเนิดอัคคีภัย เป็นอีกหนึ่งสาเหตุของการจุดติดไฟ มีสาเหตุและแหล่งกำเนิดแตกต่างกันไป เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า การสูบบุหรี่หรือการจุดไฟ ความเสียดทานของการประกอบเครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องทำความร้อน

วัตถุที่มีผิวร้อนจัด เช่น เหล็กที่ถูกเผา ท่อไอน้ำ เตาเผาซึ่งไม่มีฝาปิดหรือเปลวไฟที่ไม่มีสิ่งปกคลุม การเชื่อมและตัดโลหะ การลุกไหม้ด้วยตัวเอง เกิดจากการสะสมของสารบางชนิด เช่น พวกขยะแห้ง หรือน้ำมัน จะก่อให้เกิดความร้อนขึ้นในตัวของมันเอง

เมื่อเกิดปัญหานี้จนกระทั่งถึงจุดติดไฟ ประกายไฟที่เกิดจากเครื่องจักรขัดข้อง โลหะหรือวัตถุหลอมเหลว ไฟฟ้าสถิต หรือปฏิกิริยาของสารเคมีบางชนิด เมื่อสัมผัสกับน้ำ อากาศ หรือวัสดุอื่นๆ ก็จะทำให้เกิดการลุกไหม้ได้

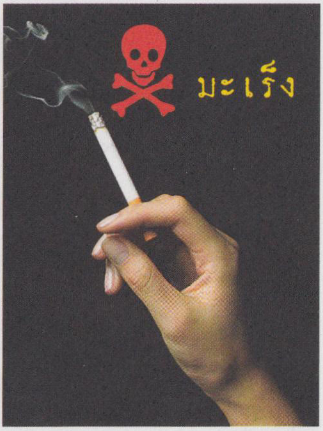
ผลที่เกิดขึ้นจากอัคคีภัยโดยตรง ที่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ และสูญเสียชีวิต อันเนื่องมาจากความร้อน เกิดความเสียหายแก่อาคารสถานที่และเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยตรง เมื่อไฟไหม้ จะทำให้โรงงานอุตสาหกรรมเกิดความเสียหาย เครื่องจักรถูกทำลาย ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างขึ้นมาใหม่ หรือจัดหาเครื่องจักรใหม่มาทดแทนของเก่า นี่คือความสูญเสียที่นับเป็นความเดือดร้อนอีกทางหนึ่งของคนในสังคมไทยเรา...

ส่วนการป้องกันและลดความสูญเสียจากอัคคีภัย ที่เกิดจากไฟนี้ สิ่งสำคัญที่จะตักเตือนกันได้ในยามนี้ก็คือควรจัดระเบียบเรียบร้อยให้ดี บ้านของเรา...เราต้องดูแลให้ดี โรงงานของเรา...เราต้องช่วยกันดูแล..ถามว่าดูแลให้ดี คืออะไร? อาตมาหมายถึง การป้องกันการติดต่อลุกลาม และอย่าประมาทในทุกกรณี ต้องมีความรอบคอบเป็นสำคัญ

โดยเฉพาะคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจะต้องจัดระเบียบในการเก็บรักษาให้ดี ควรมีการตรวจตราซ่อมบำรุงเป็นอย่างดี ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีระเบียบวินัยที่ดี พูดง่ายๆ ต้องขยันหมั่นดูแล ให้คิด

เสมอว่าสมบัติินี้เป็นของเราเหมือนกัน อย่าคิดว่าธุระไม่ใช่ ใส่ใจด้วยความสำนึก รับผิดชอบร่วมกัน ด้วยความสามัคคีรัก และห่วงแหนสมบัติที่มีอยู่ด้วยความจริงใจ

ต้องมีความร่วมมือที่ดีจากทุกฝ่าย หมายถึง การศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจในการป้องกัน และระงับอัคคีภัย โดยการฝึกการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง ตลอดจนการฝึกซ้อมในการปฏิบัติตามแผนฉุกเฉิน เมื่อเกิดเพลิงไหม้ !!!

"นี่คือประเด็นภัยธรรมชาติ อันเกิดจากไฟ คือ อัคคีภัย"

แต่ถ้ามองให้ลึกอีกแง่มุมหนึ่ง ที่ต้องมองให้ไกล มองให้ถึงแก่นแท้ของความจริงในชีวิตมนุษย์ อัคคีภัยอันเกิดจากไฟ ถึงอย่างไรก็สู้ไฟในใจคนไม่ได้!!! นี่คือมุมมองของอาตมา ที่จะเล่าขานเตือนใจญาติโยม

เนื่องเพราะไฟภายในใจที่สุมอยู่ในใจคนนั้น ร้อนแรงและเป็นอันตรายมากกว่า ยิ่งถ้าเกิดขึ้นกับใครแล้ว ย่อมทำลายได้ทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกใบนี้!

ไฟในใจคืออารมณ์แห่งความเคียดแค้น ชิงชัง ประกอบด้วย "ความโลภ ความโกรธ และความหลง" นั่นเอง ถ้าระงับ ๓ สิ่งนี้ได้ทุกคนก็จะเป็นสุข.....แต่ที่ร้ายแรงยิ่งไปกว่านั้น ซึ่งนับเป็นเรื่องที่น่ากลัวมากขึ้นไปอีก นั่นก็คือ "ไฟ" ที่เกิดจากการต่อบุหรี่ แล้วจุดขึ้นสูบด้วย ความอยากเสพ อยากสูบ ความไม่รักตัวเองไม่รักตัวกลัวตาย ไม่ห่วงใยสุขภาพ

ขาดสติยับยั้ง คือที่มาของการสูบบุหรี่ เพราะในใจของคนที่สูบบุหรี่นั้นจะเชื่ออยู่เสมอว่า สูบแล้วสบายใจ หายเครียด มีความสุข คิดงานออก สมองปลอดโปร่งโล่งสบาย

แต่ในความจริงไม่ใช่เลย บุหรี่คือภัยเบื้องต้น ก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ยาเสพติดชนิดอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกัญชา เฮโรอีน และยาบ้าในยุคปัจจุบันนี้!

อาตมามีเรื่องจะเล่า สมัยเป็นฆราวาส บ้านอาตมาอยู่แถวดินแดง อาตมาเห็นมาทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อนๆ หลายคนติดยาเสพติด ได้เห็นจุดจบของชีวิตแต่ละคน เมื่อเราเห็นและรู้ว่าไม่ดีเราก็ไม่อยากลอง เราได้เห็นความเป็นมาและความเป็นไป บางคนตายคาเข็มเลยก็มี! การเสพของแต่ละคนส่วนใหญ่เริ่มจากบุหรี่ เพราะบุหรี่หาง่าย สูบง่าย ราคาไม่แพง คนรวยคนจนสูบได้หมดไม่ผิดกฎหมาย ผู้หญิงก็สูบผู้ชายก็สูบในสลัมหลายๆ แห่ง มีเด็กวัยรุ่นติดบุหรี่กันมาก พ่อแม่ไม่สนใจดูแลและตัวเด็กเองบางคนก็ไม่มีจิตสำนึกไม่สนใจคำสอนของพ่อแม่ เมื่อการเสพพัฒนาก้าวไปถึงขั้น

ยาบ้าสุดท้ายก็จะส่งผลให้ "ทุกคนที่เสพแล้ว ล้วนมีจุดจบในชีวิตคือความตาย"

ในอดีตลูกศิษย์อาตมาหลายคนติดบุหรี่ ตั้งกลุ่มดูดกันควันโขมง กลิ่นบุหรี่ติดเสื้อผ้า ติดผม ติดร่างกาย บางคนเวลาพูดออกมาแต่ละที มีแต่กลิ่นบุหรี่เหม็นมาแต่ไกล อาตมาถามว่า สูบแล้วได้อะไร? พวกเขาเหล่านั้นตอบไม่ได้ แต่พอมาเจอหน้ากัน อาตมาพยายามสอน เตือน ดุด่าสารพัด จนหลาย ๆ คน ทนอาตมาด่าไม่ไหว ต้องเลิกราไปในที่สุด...การดุด่าของอาตมาพยายามใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ ชี้ให้รู้เหตุผลถึงคุณและโทษ พยายามยกตัวอย่างให้เห็นภาพ เอาเรื่องจริงมาเตือนกัน ส่วนใครจะเชื่อหรือไม่ต้องพบกันครึ่งทาง เมื่อเห็นตรงกันทุกคนก็เลิกได้

การสูบบุหรี่ เสียบุคลิก เสียสุขภาพ เสียเงิน ไม่มีอะไรดีขึ้นเลยสักอย่างเดียว อาตมาพยายามตอกย้ำ สอนพวกเขาด้วยความหวังดี อยากให้มีชีวิตอยู่ไปนาน ๆ ได้ช่วยกันทำงานเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

และบวรพุทธศาสนา ลูกศิษย์อาตมาทุกคนเลิกสูบบุหรี่กันหมด เพราะหลายคนได้ตระหนักถึงพิษร้ายของมัน!!!นี่คือความภาคภูมิใจของอาจารย์ที่สอนศิษย์แล้ว ศิษย์เชื่อฟัง...

ฉะนั้นไฟอันตราย อันเกิดจากควันพิษของบุหรี่นั้น นอกจากจะทำให้ผู้สูบ ต้องตายอย่างทรมานแล้ว คนที่อยู่รอบข้าง ก็จะตายตามไปด้วย เพราะโรคร้าย!!!โดยรับควันเข้าไปเต็ม ๆ ทั้งที่ไม่ได้เป็นคนสูบ เรื่องนี้น่าสงสารคนที่อยู่รอบข้างเป็นอย่างมาก

บุหรี่เป็นที่มาของโรคภัยไข้เจ็บหลากหลาย ที่ใครก็ตามถ้าเป็นแล้ว ต้องทุกข์ทรมาน รักษาไม่หาย และมักจะตายผ่อนส่ง

"แต่จะตายช้าหรือตายเร็วก็เท่านั้นเอง"

ชีวิตมนุษย์นั้น การมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นเรื่องธรรมดาของคน ทั้งโรคที่เกิดขึ้นจากกรรมพันธุ์ ที่เกิดขึ้นตามอายุขัยและโรคที่เกิดขึ้นจากการทำร้ายตัวเอง แต่ทั้งหมดทั้งมวลนี้เราสามารถป้องกันโรคร้ายต่าง ๆ ได้ด้วย

การรักษาที่ถูกวิธีหรือหาทางหลีกเลี่ยงภัยต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดโรคนั้น ๆ ได้

บุหรี่...นับเป็นไฟที่เป็นภัยร้าย ทำให้เกิดโรคซึ่งคร่าชีวิตผู้คนมาแล้วมากมาย ถามว่าจะมีวิธีใดที่สามารถจะลดปริมาณการตายจากโรคร้ายที่เกิดขึ้นจากบุหรี่ได้บ้างนั้น...เป็นคำถามที่มีคำตอบ?

ในมุมมองของอาตมาความจริงแล้ว การสูบบุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญของโรคมะเร็งปอดและโรคหลอดเลือดหัวใจตีบโดยเกิดขึ้นได้ทั้งชายและหญิง และถ้าอยากเลิกสูบบุหรี่ควรทำอย่างไร? มีหลักสำคัญที่อาตมาจะแนะนำคือ...

ก่อนอื่นต้องตั้งใจให้มั่น ตัดสินใจให้แน่วแน่ ว่าต้องการเลิกบุหรี่ด้วยตนเองจริง ๆ

ตั้งจิตตั้งใจกำหนดวัน "ปลอดบุหรี่" ของตนเอง อาจเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันเกิดของตนเองหรือบุตรภรรยา แต่ไม่ควรเลือกช่วงเวลาที่ทำงานเครียดจัดจนเกินไป

ควรตัดสินใจเด็ดขาดด้วยการทิ้งบุหรี่และอุปกรณ์ทั้งหมด เพื่อมิให้สิ่งเหล่านี้มากระตุ้นความอยากบุหรี่ขึ้นอีกครั้ง

หรือถ้าเป็นไปได้ควรแจ้งแก่คนในครอบครัว ที่ทำงาน นายจ้าง

เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน เพื่อให้เป็นกำลังใจ เป็นแรงสนับสนุนให้เลิกได้สำเร็จ

อีกประเด็นสำคัญให้งดสุรา กาแฟ อาหารรสจัด ละเว้นการรับประทานอาหารให้อิ่มเกินไป ไม่ควรนั่งโต๊ะอาหารนาน ๆ เพราะหลังอาหารทุกมื้อจะเกิดความอยากบุหรี่อีก

ต้องพยายามทำใจในช่วงแรกที่อดบุหรี่ เพราะจะรู้สึกหงุดหงิด ให้สูดหายใจเข้า-ออกลึก ๆ ดื่มน้ำมาก ๆ เพื่อลดความอยากหรืออาจอาบน้ำก็สามารถช่วยได้ และที่สำคัญใจต้องหนักแน่น

แต่ถ้าจะให้ดีมีข้อแนะนำคือควรออกกำลังกายสม่ำเสมอ เล่นกีฬาที่ชื่นชอบหรือถนัดมากเป็นพิเศษ หางานอดิเรกทำเพื่อคลายความเครียด เพราะส่วนใหญ่หลังเลิกบุหรี่น้ำหนักตัวจะขึ้น การออกกำลังกาย การควบคุม

อาหาร ลดอาหารหวาน จะเป็นการควบคุมน้ำหนักได้อีกทางหนึ่ง

ล่าสุดอาตมาได้ทำป้ายขนาดใหญ่ ถวายให้กับบรรดาเจ้าอาวาสทุกวัดในจังหวัดนครปฐม เพื่อนำไปติดที่วัดต่าง ๆ เป็นป้ายห้ามสูบบุหรี่และห้ามดื่มเหล้าภายในวัด โดยเด็ดขาด เป็นการรณรงค์ให้วัดทุกวัดปลอดจากเหล้าและบุหรี่ และที่สำคัญเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ตำรวจสามารถจับได้เลยโดยไม่ต้องเตือน ซึ่งมีโทษถึงขั้นทั้งจำคุกและปรับเป็นเงิน...ถ้าใครไม่กลัวก็ลองดู!!!

ฉะนั้นจึงขอฝากไปยังญาติโยมทุกท่านที่ยังไม่เลิกสูบบุหรี่ จะรอให้คนอื่นมาช่วยชีวิตโยมหรือจะช่วยชีวิตตัวเองก่อน แต่..โรคร้ายที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตโยม มันไม่รออะไรทั้งสิ้นมีแต่จะบั่นทอนชีวิตโยมลงไปทีละน้อย..ทีละน้อย เลิกบุหรี่ซะแต่ตอนนี้ ก่อนที่จะไม่มีชีวิตให้คิดเลิก

เมื่อรู้ว่าไฟจากบุหรี่มีพิษร้าย ก็ควรเลิกเสียตั้งแต่วันนี้ ยิ่งช่วงนี้ราคาบุหรี่ปรับตัวสูงขึ้น ซองละเกือบร้อยบาท เงินทองที่หามาได้แสนยากเข็ญต้องหมดไปอย่างรวดเร็ว ฉะนั้นให้พึงสังวรไว้ว่า ..ชีวิตนี้น้อยสั้นนัก จะเลือกอยู่อย่างมีความสุข หรือจะเลือกอยู่อย่างทุกข์ ก็สุดแล้วแต่ญาติโยมจะเห็นควรพิจารณา.......ขอเจริญพร

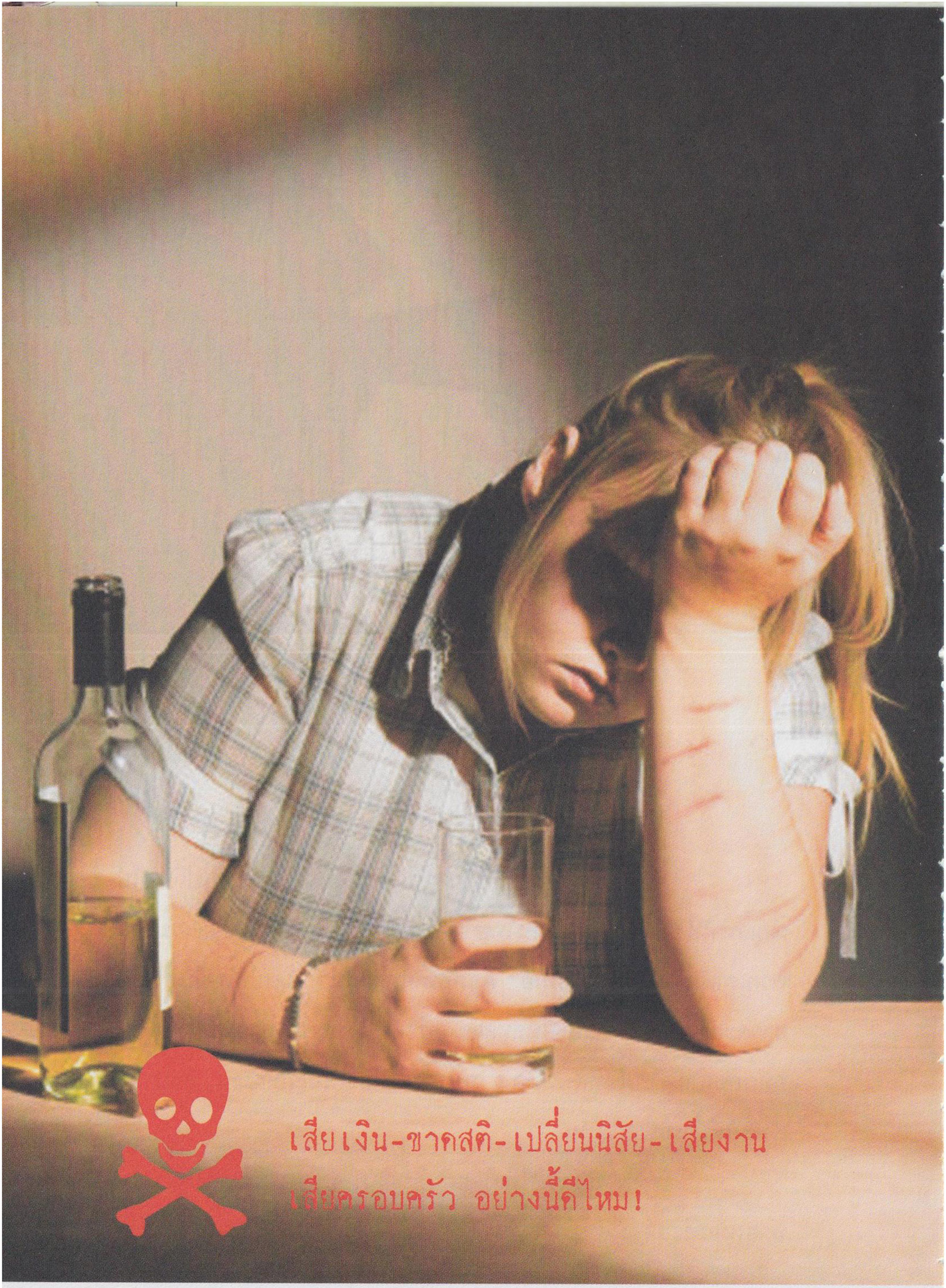

บทที่ ๓

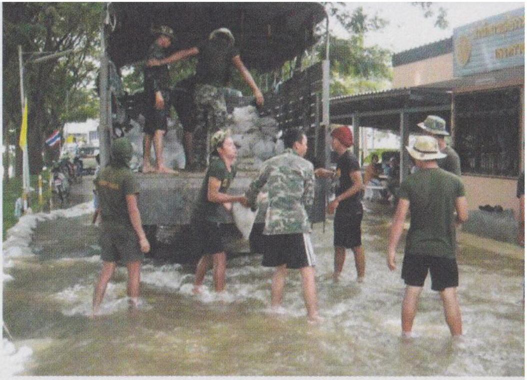
อุทกภัยไม่ร้ายเท่าสุรา

"น้ำ" นั้นมีคุณค่ามหาศาลแต่ทุกวันนี้ธรรมชาติเปลี่ยนไป ส่งผลทำให้ **"น้ำ"** มีทั้งคุณและโทษ แต่น้ำที่เป็นโทษอันเกิดจากภัยธรรมชาติ พวกเราเรียกมันว่า **"อุทกภัย" คือภัยที่เกิดจากน้ำ** โดยมีน้ำเป็นสาเหตุ อาจจะเป็นน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก หรืออื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งโดยปกติ อุทกภัยเกิดจากฝนที่ตกหนักๆ อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน...สามารถ ส่งผลให้น้ำระบายไม่ทัน

บางครั้งอาจทำให้เกิดแผ่นดินถล่ม หรืออาจมีสาเหตุมาจาก พายุหมุนที่รุนแรง โหมกระหน่ำในเขตร้อน แล้วก่อตัวเป็นลมมรสุมที่มี

เสียเงิน-ขาดสติ-เปลี่ยนนิสัย-เสียงาน
เสียครอบครัว อย่างนี้ดีไหม!

กำลังแรง ผสมผสานกับร่องความกดอากาศต่ำ ที่มีกำลังแรงหรือการตัดไม้ทำลายป่าทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ส่งผลทำให้เกิดมลภาวะอากาศแปรปรวน ทำให้น้ำทะเลหนุน แผ่นดินไหว เขื่อนพัง ถนนหนทางทรุด สะพานขาดซึ่งประเด็นสำคัญต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิดอุทกภัยได้เสมอเช่นกัน

ชนิดของอุทกภัยเช่นน้ำป่าไหลหลาก มักเกิดจากฝนที่ตกหนักบนภูเขา ทำให้ปริมาณน้ำไหลทะลักเป็นต้นน้ำลำธารไหลบ่าลงสู่ที่ราบอย่างรวดเร็ว เนื่องเพราะไม่มีต้นไม้ใบหญ้า มาช่วยดูดซับ หรือช่วยชะลอกระแสความเร็วของน้ำ ของท่อนซุง และต้นไม้ ซึ่งพัดมาตามกระแสน้ำจะทำลายต้นไม้ อาคาร บ้านเรือน ถนนหนทาง สะพานพังขาด จนทำให้ชีวิตมนุษย์หรือสัตว์ได้รับความเสียหาย!

เมื่อเกิดฝนตกหนักหลายๆ วัน จะทำให้เกิด น้ำท่วมขัง น้ำเอ่อนอง เกิดน้ำล้นตลิ่ง มีระดับสูงกว่าปกติท่วมแช่ขังนานๆ...

เมื่อน้ำจำนวนมากไปท่วมขัง ย่อมทำให้การคมนาคมหยุดชะงัก การเดินทางมีปัญหา ส่งผลมาถึงปัญหาสุขภาพจิต เกิดโรคระบาดได้ง่าย และทำลายพืชผลทางการเกษตร ทำลายเรือกสวนไร่นาให้เสียหายจุดนี้เป็นอันตรายที่สุด มีผลมาถึงอาชีพและเรื่องเงินๆทองๆที่มีผลกระทบโดยตรงถึงครอบครัว

แต่ใครจะหยุดยั้งภัยธรรมชาตินี้ได้ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเกิดคลื่นซัดฝั่ง ที่เกิดจากพายุลมแรง ทำให้น้ำท่วมบริเวณชายฝั่งทะเล บางครั้งมีคลื่นสูงถึง ๑๐ เมตร ซัดเข้าฝั่งทำลายบ้านเรือน ทำลายอาชีพที่ชาวบ้าน

ทำอยู่ ทำลายทรัพย์สินบ้านเรือนและชีวิตผู้คนได้อย่างฉับพลันอย่างชาวประมงนั้นกระทบโดยตรงหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากจะหาทาง**ป้องกันและสำหรับการลดความเสียหายจากอุทกภัย**นั้น ควรมีการเฝ้าติดตามฟังข่าวสารเกี่ยวกับอากาศ ของกรมอุตุนิยมวิทยาสม่ำเสมอ เมื่อใดที่กรมอุตุนิยมวิทยาเตือนภัยให้อพยพ ทั้งคนและสัตว์เลี้ยง ควรรีบอพยพไปอยู่ในที่สูง หรืออาคารที่มั่นคงแข็งแรง!!!

ถ้าอยู่ในที่ราบให้ระมัดระวังน้ำป่าไหลหลาก จากภูเขาที่ราบสูงลงมา เพราะกระแสน้ำในลักษณะนี้จะรวดเร็วมากเพราะฉะนั้นญาติโยม ควรสังเกตเมื่อเวลาที่มีฝนตกหนักติดต่อกันบนภูเขาหลาย ๆ วัน ให้เตรียมตัวอพยพขนของนำไปไว้ในที่สูงเป็นดีที่สุด

ถ้าอยู่ริมน้ำให้เอาเรือหลบเข้าฝั่งไว้ในที่จะใช้งานได้ เมื่อเกิดน้ำท่วม เพื่อการคมนาคม ควรมีการวางแผนอพยพว่าจะไปอยู่ที่ใด พบกันที่ไหน อย่างไร...

เมื่อกระแสน้ำหลากจะทำลายวัสดุก่อสร้าง เส้นทางคมนาคม ต้นไม้ และพืชไร่

ดังนั้นจึงต้องระวังกระแสน้ำพัดพาไป เพื่อความไม่ประมาทอย่าขับรถยนต์ฝ่าลงไปในกระแสน้ำหลาก หรือแม้บนถนนก็ตาม อย่าลงเล่นน้ำอาจจะประสบอุบัติภัยอื่น ๆ อีกได้

ภายหลังจากน้ำท่วม มักจะเกิดโรคระบาดในระบบทางเดินอาหารทั้งคนและสัตว์ ญาติโยมจึงควรระวังน้ำที่จะนำมาบริโภค ควรต้มให้สุกเสียก่อนจะรับประทาน....

ซึ่งทั้งหมดนี้คือภัยธรรมชาติที่เกิดจากน้ำ ถามว่าอันตรายหรือไม่ ตอบว่า "อันตราย" แต่พอจะหลีกเลี่ยงได้ถ้าไม่ประมาทหรือขาดสติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เรื่องของอุทกภัยอันเกิดจากน้ำนั้นสามารถป้องกันได้อย่างแน่นอน!!!

แต่ถ้ามองอีกแง่มุมหนึ่ง...ซึ่งเป็นมุมมองของอาตมา ...สำหรับมนุษย์แล้วไซร้ถ้าแล้งน้ำใจ โลกก็ไม่สดใสโสภา มีแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน เพราะคนเราถ้าขาดน้ำใจ ขาดความเมตตากรุณาปรานี ไม่ช่วยเหลือเจือจานซึ่งกันและกัน หรืออยู่กันแบบตัวใครตัวมัน โลกก็จะมีแต่ความเดือดร้อน ไม่เกิดสันติสุข เป็นความน่ากลัวและอัปยศอดสูที่สุดของสังคมนี้!!
ฉะนั้น น้ำใจของมนุษย์จะขาดหาย หรือเหือดแห้งไม่ได้โดยเด็ดขาด !!!

แต่ที่น่ากลัวมากยิ่งขึ้นไปอีก คือ น้ำสุรา หรือน้ำเหล้า...ที่ใครก็ตามถ้าได้กินเหล้าเข้าไปแล้ว ย่อมทำให้ขาดสติ เห็นผิดเป็นชอบ ทำชั่วทำเลวได้ตลอดเวลา...เหล้าคือน้ำเปลี่ยนนิสัย รสชาติขมแต่คนชอบกิน

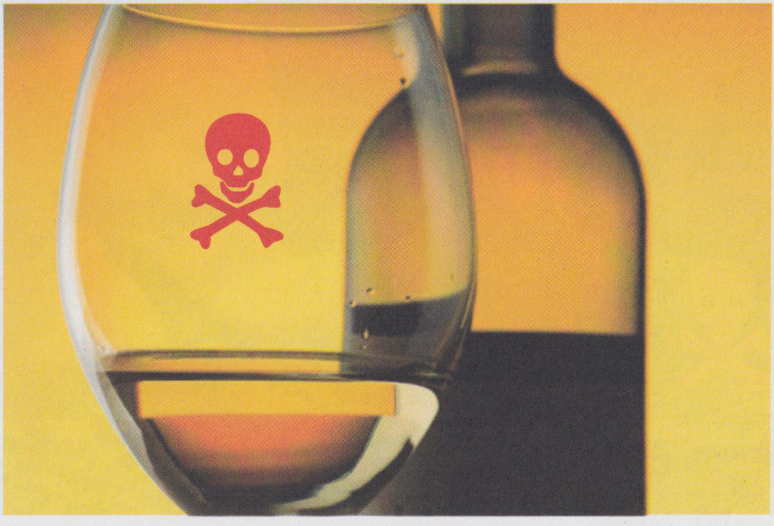
เหล้านับเป็นน้ำที่อันตราย ทำให้ร่างกายทรุดโทรม "ครอบครัวแตกสลาย" ผู้คนล้มตายเพราะน้ำเหล้ามาแล้วมากมายทั้งจากโรคร้ายและอุบัติเหตุโดยเฉพาะทางรถยนต์ พอเมาแล้วก็ซิ่ง ขับเร็ว ขับแรงแซงซ้าย

แซงขวา คึกคะนอง สนองตัณหา ด้วยความสนุก โดยไม่รักตัว กลัวตาย!!! สุดท้ายความฉิบหายก็มาเยือน...

น้ำเหล้าเมื่อกินแล้วลืมทุกสิ่งขาดสติ สามารถทำผิดศีล ได้ทุกข้อ แต่ที่ผิดแน่ๆ คือศีลข้อที่ ๕ สุราเมระยะ มัชชะ ปะมาทัฏฐานา เวระมะ-ณีสิกขา ปะทังสะมาธิยามิ

สุรา มาจากคำว่า สุระ ที่แปลว่า กล้าหาญ คือคนที่กินสุราแล้วจะมีความกล้าหาญกว่าปกติ ซึ่งความกล้าหาญนี้ก็คือความรู้สึกไม่กลัวอะไร? ไม่กลัวตาย! เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายได้ทุกเรื่อง...แม้แต่ลูกเขาเมียใครก็ไม่สนใจ ย่อมทำได้ทุกสิ่งตามที่ใจคิด...

เมื่อเมาแล้ว... แต่ถ้าไม่กลัวในสิ่งที่ควรกลัวก็จัดว่าเป็น "ความบ้า" ซึ่งคนที่กินเหล้าแล้วจะเป็นคนบ้าเสียมากกว่า เพราะจะไม่กลัวแม้จะทำสิ่งที่ชั่วหรือไม่ดี บางคนกลายเป็นคนบ้าระห่ำ ทำแต่ความเลว ทำแต่ความชั่วจนชิน อย่างนี้เขาเรียกว่า "คุ้นชินกับความชั่วจนกลายเป็นเรื่องธรรมดา" ไม่รู้สึกอะไรกับสิ่งที่ได้กระทำลงไปในเวลานั้น

น้ำเหล้านั้นเมื่อกินเข้าไปแล้วแอลกอฮอล์จะเข้าไปทำให้สมองมึนชา ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของสมองลดลง คือคิดอะไรไม่ค่อยออก ความจำเสื่อม จำอะไรไม่ค่อยได้แม้แต่พ่อแม่ พี่น้อง หรือลูกในไส้ จึงมักทำอะไรไปตามความรู้สึกที่กำลังเกิดอยู่เฉพาะหน้าโดยขาดความยั้งคิด หรือขาดสติไตร่ตรองว่าสิ่งที่ทำลงไปนั้นจะเกิดผลร้ายตามมาอย่างไรในภายหลัง

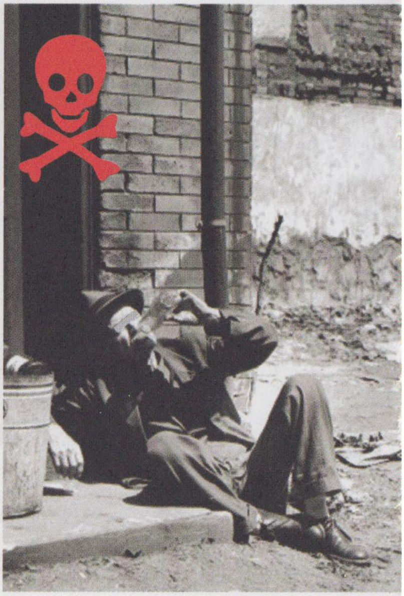
บางคนครอบครัวแตกร้าว พ่อแม่ลูกต้องแยกทางกัน เกิดรอยร้าวในหมู่ญาติมิตรซึ่งนับเป็นมะเร็งร้ายของสังคมและประเทศชาติของเราเป็นอย่างมาก

ประเด็นนี้เองที่ทำให้คนกินเหล้ามักเกิดการทะเลาะวิวาทกันอยู่เสมอเพราะเมื่อกินเหล้าเข้าไปมาก ๆ แล้วจะเกิดความรู้สึกไม่กลัวใคร! ไม่กลัวอะไรทั้งสิ้น! และยังทำให้เป็นคนหน้าด้านไม่อายใคร บางคนเดินแก้ผ้าโทง ๆ บางคนก็พูดคนเดียว บางคนก็ร้องไห้ เอาแต่เรื่องอดีตที่ฝังใจขุดขึ้นมาด่าทอ หรือบางทีก็ไปทำร้ายผู้อื่น ด้วยการทุบตีหรือลงไม้ลงมือ รวมไปถึงการทำร้ายบุคคลที่เคยรักกันมาก่อนก็สามารถทำได้โดยง่าย หรือแม้การที่มีคนติดโรคเอดส์มากมายก็มีสาเหตุมาจากการกินเหล้านี้ด้วย เพราะพอเมาแล้ว ก็อยากไปเที่ยวผู้หญิงบางคนอยู่ตามสถานที่เที่ยวพอเมาแล้วก็พากันไปต่อที่โรงแรม เป็นต้น

สุดท้ายก็มีเพศสัมพันธ์กันเพราะความเมา ทั้งผู้หญิงและผู้ชายเมาแล้วมีพฤติกรรมเดียวกัน คือจะจับคู่และมีความต้องการในเพศสัมพันธ์ที่หวังเพียงสุขสมในเหตุการณ์เฉพาะหน้าเท่านั้น พอหมดวันนี้ไปพอหายเมาก็แยกทางกัน เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืน เป็นความหลงเพียงชั่วครู่ชั่วยามเพราะความเมา และที่สำคัญผู้หญิงจะเสียตัว ก็เพราะเหตุจากเมาเหล้าแทบทั้งนั้น

เพราะเมื่อแอลกอฮอล์เข้าไปในสมองมาก ๆ จะทำให้การควบคุมร่างกายผิดปกติ เช่น เดินไม่ตรงทาง การควบคุมมือและเท้าผิดปกติ สายตาจะทำงานได้ไม่ดีเกิดอาการพร่ามัว ยิ่งถ้าไปขับขี่ยานพาหนะก็จะทำให้ไม่สามารถควบคุมยานพาหนะได้ จึงมักเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งจะนำมาซึ่งความสูญเสียได้มากมายทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น

เรื่องอุบัติเหตุทำให้ประเทศชาติเสียหายมากโดยเฉพาะการสูญเสียบุคคลและงบประมาณในการต้องมาดูแลรักษาคนพวกนี้ที่ทั้งพิการและต้องเป็นภาระของสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้บางคนกว่าจะเรียนหนังสือมาจนโต หมดเงินไปมากมายแต่ต้องมาตายเพราะเหล้าโดยใช้เวลาไม่กี่นาทีชีวิตต้องมาสังเวยด้วยน้ำเหล้าเพียงขวดเดียว

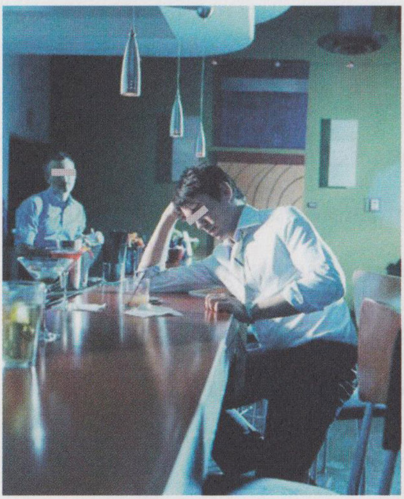
ให้สังวรณ์ไว้เลยว่าแอลกอฮอล์นั้นเมื่อเข้าไปสู่สมองมาก ๆ และบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เนื้อสมองเกิดความเสียหาย คือมันจะทำลายประสิทธิภาพของเนื้อสมอง ทำให้เกิดความจำไม่ดี และคิดอะไรไม่ค่อยออก รวมทั้งเมื่อตับต้องทำงานหนักเพื่อกำจัดแอลกอฮอล์ออกจากร่างกายอยู่บ่อย ๆ มันก็ย่อมที่จะเสื่อมประสิทธิภาพลง แล้วมันก็จะทำให้ร่างกายเกิดเจ็บป่วยหรือเกิดโรคต่าง ๆ ขึ้นมาได้โดยง่าย

สาเหตุที่ทำให้คนชอบกินเหล้านั้นก็คือ "การติดในความสุข" คือเมื่อกินเหล้าเข้าไปแล้วความคิดต่าง ๆ ของสมองก็จะลดลง จึงทำให้ลืมเรื่องต่าง ๆ ที่เคยทำให้ทุกข์ใจมาก่อนได้แต่ในความเป็นจริงแล้วลืมไม่ได้

พอหายเมาเรื่องทุกข์มันก็กลับมาเหมือนเดิม บวกกับการที่สมองมึนชามัน จึงทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขอย่างหนึ่งขึ้นมาด้วยแต่เป็นความสุขจอมปลอม ที่เราหลอกตัวเองว่าสุข และถ้ายิ่งมีเพื่อนมาร่วมพูดคุยด้วยแล้วก็จะยิ่งทำให้เกิดความสุขสนุกสนานมากยิ่งขึ้น มีการตั้งวงเหล้าทุกยามเย็นในช่วงแดดร่มลมตก ร้องเพลงสรวลเสเฮฮาไปตามประสาคนขี้เมาพอตื่นเช้าขึ้นมาเงินหมดกลับมาเศร้าเหมือนเดิมหรืออาจจะหนักยิ่งกว่าเดิม

คนที่เคยทำงานตั้งแต่เช้าจนเย็นและเมื่อเสร็จงานแล้วก็กลับบ้าน เมื่อมืดค่ำก็พักผ่อนนอนหลับได้ตามปกติซึ่งก็ไม่มีปัญหาอะไร? แต่ถ้าได้เคยกินเหล้ากับเพื่อนฝูงหลังเลิกงานเข้าสักครั้งหรือสองครั้งแล้วก็จะเกิดอาการหงุดหงิดอยากจะกินทุกเย็น คือหลังเลิกงานแล้วถ้าไม่ได้ไปกินเหล้ากับเพื่อนๆ มันจะรู้สึกเหงาและเบื่อหน่ายที่ต้องทนอยู่กับบ้านที่จำเจไม่มีความสุขเห็นหน้าลูกเมียแล้วเซ็งสุดขีด คือจะเกิดความทุกข์ขึ้นมาแทนที่ถ้าไม่ได้กินเหล้า

ประเด็นนี้เรียกว่าเป็นการติดสิ่งที่เสพแล้วทำให้ติดเหมือนกับการเสพสิ่งเสพติดทั้งหลายนั่นเอง !!!เหล้าไม่ต่างอะไรกับยาเสพติด ถ้าใช้ผิดที่ผิดทาง แต่ถ้าใช้ถูกทางก็จะเกิดประโยชน์ได้เช่นกัน

การแก้ปัญหาต้องมาเริ่มกันที่การเรียนรู้ถึงโทษภัยจากการดื่มสุราเป็นอันดับแรก เพื่อที่จะเกิดความกลัว ซึ่งต้องคิดอย่าง

ละเอียดลึกซึ้งคนที่กินเหล้าต้องเกิดความกลัวขึ้นมาจริง ๆ จึงจะได้ผลเพราะคนเราถ้ากลัวแล้วก็จะไม่กล้า

ต่อจากนั้นต้องอาศัยความอดทนอย่างมากที่จะละเลิก คือต้องทนต่อความเหงาและเบื่อหน่าย รวมทั้งต้องต่อสู้กับความอยากที่จะกินเหล้าที่จะเกิดขึ้นอย่างรุนแรงเมื่อละเลิกใหม่ ๆ ซึ่งนานเข้าความเบื่อหน่ายและความเหงานี้มันก็จะค่อย ๆ อ่อนแรงลง ซึ่งอาจต้องใช้เวลาหลายวันอยู่บ้าง จนในที่สุดมันก็จะเคยชินเป็นปกติ คือไม่เกิดความเบื่อและเหงาอีกต่อไป ซึ่งในขณะที่ละเลิกนี้ต้องหาอะไรที่ดีงามมาทำทดแทน เช่น หางานอดิเรกทำ อ่านหนังสือ ทำงานบ้าน กวาดบ้าน ถูบ้าน รดน้ำต้นไม้ หรือฝึกสมาธิ เป็นต้น เพื่อไม่ให้จิตว่างจนเกิดความเหงาและหวนไปคิดถึงเรื่องการกินเหล้าขึ้นมาอีก ซึ่งก็อาจจะต้องใช้การอธิษฐานจิตเพื่อตัดใจอย่างเด็ดขาดจากการ

กินเหล้าเข้ามาช่วยด้วยก็ได้...

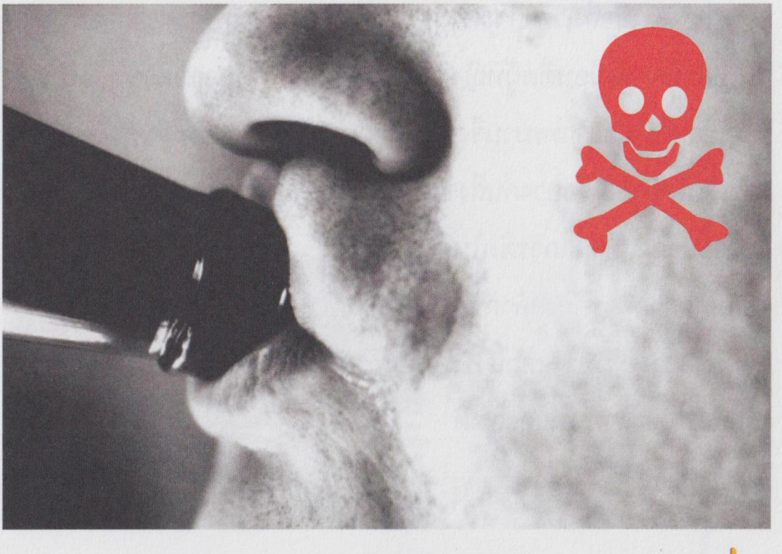
สิ่งสำคัญอีกอย่างก็คือเรื่องเพื่อน คือเราจะต้องเลิกคบเพื่อนที่กินเหล้า มิฉะนั้นเราก็จะเลิกกินเหล้าไม่ได้เพราะเมื่อเพื่อนกินเราก็ต้องกินด้วย ดังนั้นเราต้องเปลี่ยนมาคบเพื่อนที่ดี ที่ไม่กินเหล้าและเป็นเพื่อนที่จะนำเราไปสู่ความเจริญได้ เช่น เพื่อนที่ชอบเรียนหนังสือ ชอบทำงาน ชอบเรื่องการศึกษาหาความรู้ ชอบฝึกสมาธิ เป็นต้น

ยกตัวอย่างที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของอาตมา โยมพ่อของอาตมาก็ตายเพราะน้ำเหล้า เมาแล้วข้ามถนนถูกรถชนตาย

ส่วนพี่ชายก็ติดเหล้างอมแงม พอเลิกเหล้า หยุดกินโดยเด็ดขาด สุดท้ายก็ตายเพราะโรคร้ายมันลามไปมากเกินกว่าที่จะเยียวยา รักษาให้หายได้ เขาจึงตายในที่สุด...

นี่คืออุทาหรณ์ที่เป็นชีวิตจริงของคนใกล้ชิดอาตมา..

ส่วนโฆษกที่วัด ชื่อนายทองพุ่มแต่ก่อนก็ติดเหล้างอมแงม

อาตมาด่าทุกวัน ปัจจุบันเลิกแล้วหน้าตาสดใสขึ้น หนี้สินที่เคยมี เมื่อเลิกกินเหล้าก็ไม่เป็นหนี้เป็นสินใคร "ครอบครัวมีแต่ความสุข" ลูกเมียดีใจทุกวันนี้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขเพราะปลดหนี้ได้สำเร็จเงินทองเหลือกินเหลือใช้ ชีวิตก็สบายเพราะเลิกเหล้า!!!

การกินเหล้าใช่ว่าจะมีแต่เรื่องร้ายเสมอไป เรื่องดี ๆ ก็มีอย่างเช่นกินเพื่อเจริญอาหาร หรือโบราณว่า กินเพียงเล็กน้อยพอเป็นกระสายยา อย่างนี้เขาเรียกว่ากินเป็นยา หรือกินในงานสังคมเพื่อธุรกิจการงาน เพื่อการเจรจาพูดคุยเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีที่ดีงามต่อกันกระชับมิตรเพื่อจิตที่แจ่มใส อย่างนี้เขาเรียกว่า กินพอสังเขป พอเป็นพิธี อย่างนี้ก็แต่จะเกิดผลดีในชีวิต คือ "เรากินเหล้า แต่อย่าให้เหล้ามากินเรา" นั่นเอง!!!

แต่สำหรับพวกที่กินอย่างขาดสติ กินมาก ๆ แบบไม่มีเหตุผล พวกนี้พอสรุปได้ว่าเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนแอ คือยึดติดในความสุขสนุกสนานจากการกินเหล้าและพูดคุยกับเพื่อน จนไม่สามารถที่จะตัดใจจากความสุขสนุกสนานนั้นได้โดยง่าย อย่างนี้เขาเรียกว่าหลงใหลในรสชาติ

เมื่อถึงเวลาก็จะเกิดความรู้สึกทรมานใจเพราะความอยากจะไปกินเหล้าอีก เหมือนติดผู้หญิง ติดความหล่อ ติดความสวยหลงรักหลงชอบเขาหรือไม่อยากทรมานจึงทำให้ไปกินเหล้าอยู่เป็นประจำจนติดมากขึ้นและเลิกได้ยาก หรือบางคนถึงขั้นเลิกไม่ได้จนเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังในที่สุด ผลร้ายมากมายจากการติดในความสุขจากการกินเหล้าก็จะตามมาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้เลย!?! เชื่ออาตมาเถอะญาติโยมทั้งหลาย

บทที่ ๔

ลมปากคนร้ายกว่าวาตภัย

ธรรมชาติรังสรรค์สรรพสิ่งที่มีประโยชน์มีคุณค่าไว้มากมายให้มนุษย์ได้เสพใช้ และในความเป็นธรรมชาติย่อมมีทั้งคุณและโทษ "ใช้มากเกินไปก็ไม่ดี ใช้น้อยเกินไปก็ไม่ดี" เพราะทุกสิ่งต้องมีความสมดุลพอดีเป็นที่ตั้ง "ถ้าไม่พอดีก็มีภัย"

เฉกเช่น "วาตภัย" คือ ภัยที่เกิดจากลม อันตรายที่เกิดจากวาตภัย จะมีความรุนแรงและมีอันตราย

ลมรุนแรงเกิดเป็นพายุที่ก่อตัวมากขึ้นจนเป็นไต้ฝุ่น

เมื่อพายุที่มีกำลังขนาดไต้ฝุ่น มีกำลังความเร็วของลมสูงเมื่อพัดผ่านที่ใดย่อมทำให้เกิดความเสียหายร้ายแรงถ้า**เกิดขึ้นบนบก**ต้นไม้เรือก

สวนไร่นาก็จะล้ม ถอนราก ถอนโคน ถ้าเป็นต้นไม้ใหญ่จะทำให้เกิดอันตราย บางคนต้นไม้ล้มทับตาย ล้มทับบ้านเรือนพังทับผู้คนในบ้านและคนใกล้เคียงบาดเจ็บหรือตาย การเกษตรหรือกสิกรรมที่ลงทุนไปแล้วเสียหาย รวมไปถึงวัสดุเสียหาย เสาไฟฟ้าล้ม สายไฟฟ้าขาด ไฟฟ้าช็อต เกิดเพลิงไหม้ และผู้คนอาจเสียชีวิตจากไฟฟ้าดูดได้!!!

สำหรับผู้คนที่มีอาคารพักอาศัยอยู่ริมทะเลอาจจะถูกน้ำพัดพาลงทะเลจมน้ำตายได้ ดังเช่น ... ปรากฏการณ์ที่แหลมตะลุมพุก จังหวัดนครศรีธรรมราช **หรือเหตุการณ์สึนามิที่เกิดขึ้นทางภาคใต้ของประเทศไทยเรา เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เป็นภัยธรรมชาติโดยตรง ที่เกิดอย่างกะทันหัน ถึงจะมีการเตือนอย่างไรก็หนีไม่พ้น**

หรือเมื่อฝนตกหนักมาก ๆ ทั้งวันทั้งคืนอุทกภัยก็จะติดตามมา เมื่อน้ำจากป่าและภูเขาหลากลงมาอย่างมากมาย ท่วมบ้านช่อง ถนนหนทาง และเรือกสวนไร่นาล่มจมอยู่ใต้น้ำ

"เส้นทางคมนาคม ทางรถไฟ สะพาน ถนนหนทางขาด" **นี่คือความอันตรายที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา**

เฉกเช่นในทะเล เมื่อคลื่นลมแรงจัดมาก ๆ มีคลื่นขนาดใหญ่ สามารถส่งผลให้เรือขนาดใหญ่ ๆ ที่มีขนาดหมื่น ๆ ตัน อาจจะถูกพายุพัดพาไปเกยฝั่งและล่มจมได้ ยิ่งบรรดาเรือเล็ก ๆ ก็ยิ่งเป็นอันตรายและล่มจมจนหมดสิ้น เรือเล็กไม่สามารถจะต้านความรุนแรงของพายุได้อย่างแน่นอน

คลื่นใหญ่เมื่อซัดขึ้นริมฝั่งจนทำให้ระดับน้ำขึ้นสูงมากจนท่วมอาคารบ้านช่องริมทะเลได้ บรรดาโป๊ะจับปลาในทะเลจะถูกทำลายลงโดยสิ้นเชิงโดยคลื่นและลม

ความรุนแรงและอันตรายจากลมพายุโซนร้อน ความรุนแรงและอันตรายจากพายุดีเปรสชั่น ความรุนแรงและอันตรายจากพายุฤดูร้อน ถือเป็นภัยธรรมชาติที่น่ากลัว

เรื่องของวาตภัยหรือลมพายุ ถึงจะมีความร้ายแรงเพียงใด เมื่อมีเกิดขึ้นก็จะหยุดลงได้ตามธรรมชาติ

ฉะนั้นจึงต้องมีการเตือนภัย มีการเตรียมการล่วงหน้าในการป้องกันภัย...และไม่เลวร้ายเกินกว่าที่จะป้องกันยับยั้งได้ สำนึกคิดกระทำด้วยความรอบคอบ และควรอยู่ในที่ปลอดภัย...ลมพายุถึงจะแรงขนาดไหนก็ไม่สามารถมาคร่าชีวิตมนุษย์ได้ ถ้าไม่ประมาท...

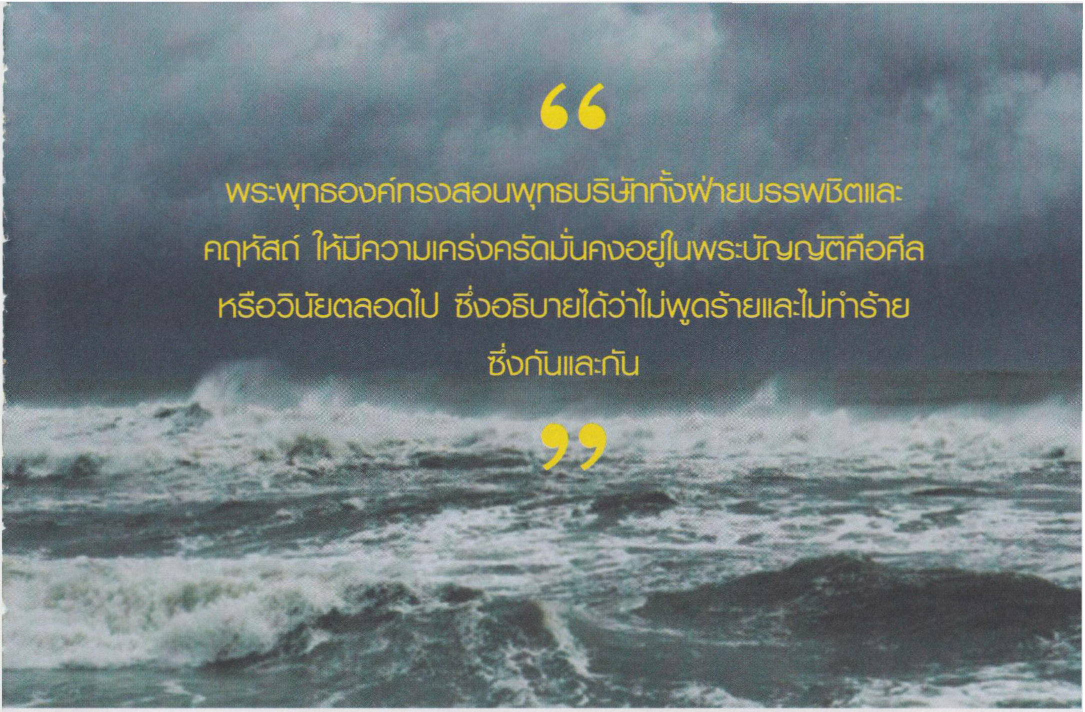
แต่มีลมบางสิ่งที่น่ากลัวและเป็นอันตรายมากยิ่งกว่า เพราะถึงแม้ **ลมจะพัดพาของมีค่าของเราไปได้ แต่ลมปากที่พูดออกมานั้น เป็น**

คำพูดที่ออกมาจากใจ จะพูดให้ดีก็ได้ จะพูดให้ร้ายก็ได้เช่นกัน คำพูดที่เกิดจากลมปาก อาจทำลายโลกทั้งโลกให้วอดวายได้ ด้วยลมปากเพียงไม่กี่ประโยค

คนที่เคยรักกันมากขนาดไหนก็สามารถแตกแยกจากกันได้ โดยเฉพาะ สังคมประเทศชาติที่เคยมั่นคงสามัคคีมีความสมานฉันท์ ก็สามารถจะแตกความสามัคคีลงได้ เพราะลมปากการพูดที่ไม่ดี "พูดแต่สิ่งชั่วร้าย ยุแยงตะแคงรั่ว" ใส่ร้ายป้ายสี

ลมปากเยี่ยงนี้เป็นอันตรายยิ่งนัก เมื่อเกิดขึ้นที่ใด ต่อให้เคยเป็นประเทศที่เคยเจริญรุ่งเรืองขนาดไหน ก็สามารถตกอับยากจนได้ หรืออาจจะสูญพันธุ์ไปเลยก็ได้เช่นกัน...ปากคนร้ายกว่าปากเหยี่ยวปากกา เพราะเป็นปากที่คิดก่อนพูดเสมอ ถ้าคิดไม่ดีก็จะพูดไม่ดีออกมาตามความคิดนั้นๆ พระพุทธเจ้าเคยตรัสไว้ว่า "อะนูปะวาโท อนูปะฆาโต"การไม่พูดร้าย การไม่ทำร้าย พระพุทธองค์ทรงสอนพุทธบริษัททั้งฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์ให้มีความเคร่งครัดมั่นคงอยู่ในพระบัญญัติคือศีลหรือวินัยตลอดไป

ซึ่งอธิบายได้ว่าไม่พูดร้ายและไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน

การไม่พูดร้าย หมายถึง ศีลที่เป็นไปในทางวาจา พูดแต่ความจริง ไม่พูดร้าย การพูดเป็นเรื่องของปากคนจะดีจะเลวก็อยู่ที่การพูดเป็นสำคัญ

มนุษย์เราใช้ปากอยู่ ๒ ทาง ทางหนึ่งคือ การบริโภคอาหาร อีกทางหนึ่งคือการพูดจาสนทนา

การพูดจาสนทนา คนทุกคนย่อมมีโอกาสพูดคุยถึงผู้อื่น ทั้งต่อหน้าและลับหลัง ไม่ว่าจะพูดถึงแง่ดี หรือแง่เสียของเขา

“เราทุกคนมีสิทธิที่จะพูดถึงกันได้” แต่การพูดถึงเขานั้นควรอยู่ในหลักธรรม คือมีธรรมะเป็นที่ตั้งแห่งการระลึกถึงกันและกัน ต้องประกอบด้วยความเมตตา คืออยู่ร่วมกันโดยธรรมทั้งต่อหน้าและลับหลัง

คำพูดที่ออกมาจากใจ จะพูดให้ดีก็ได้ จะพูดให้ร้ายก็ได้

หมายความว่า เราจะพูดถึงใครก็ตามทั้งต่อหน้าและลับหลังเขา ต้องมีเมตตาอยู่ด้วยเสมอ พูดให้เกิดมงคล พูดดี คิดดี แล้วก็ควรทำความดีประกอบไปด้วยพร้อม ๆกัน การพูดนั้นจะเกิดแต่ความสุขทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

การพูดกับคนอื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ถ้ามุ่งแต่จะพูดให้ร้าย ด่าว่าโจมตีเขา ก็เป็นอันเสียหลักธรรมข้อนี้ เช่นเดียวกันในหลักธรรมของสัตบุรุษ ก็มีคำสอนอยู่ข้อหนึ่งที่ว่า จะพูดสิ่งใด ไม่ควรพูดเพื่อจะเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

หมายความว่า ในการพูดคุยธรรมดา การสอน การแนะนำ ตักเตือนหรือการถกเถียงเรื่องราวใด ๆทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้ฟัง ผู้พูดต้องมี "วจีสังวร" ไม่ปล่อยคำพูดของตนด้วยถ้อยคำวาจาตนเพื่อเป็นหอกทิ่มแทงผู้อื่นให้เดือดร้อน หรือย้อนมาทิ่มแทงตนเองให้ลำบากในภายหลัง

การพูดนินทา พูดติเตียนผู้อื่นลับหลังเขา พูดเท็จโกหกหลอกลวงเขา พูดให้ร้ายป้ายสีโจมตีผู้อื่นเขา พูดเหยียบย่ำเสียดแทงกดให้เลวลงทำให้เขาเกิดความเจ็บใจ นับเป็นการพูดที่อันตรายที่สุด

การพูดการนินทาเป็นโรคเรื้อรังชนิดหนึ่งที่แก้ไม่หายเป็นโรคร้ายที่ทำลายความเป็นสิริมงคลในตัวตนของคน และมีบทบาทให้สังคมเกิดความมอมแมมและน่าเกลียดมากยิ่งขึ้น

ฉะนั้นเราจะจัดการกับโรคชนิดนี้ได้อย่างไรดี ถ้าถามให้ตอบก็ขอบอกกล่าวเสียเลยว่าการนินทา หรือการกล่าวให้ร้ายโจมตี ไม่ว่าจะมีขึ้น ณ แห่งหนตำบลใด ทั้งในวัดและในบ้านจะไม่เป็นผลดีแก่ผู้ใดเลย

ยกตัวอย่างเรื่องของพระสงฆ์ มักจะถูกนำไปนินทาว่ากล่าวเสมอ โดยเฉพาะเรื่องในแง่ลบ แต่ถ้าเรื่องดี ๆชาวบ้านก็ไม่นิยมไปพูดกัน ทุกวันนี้วัดมีหน้าที่สงเคราะห์ญาติโยม บางคนทุกข์ร้อนใจก็จะมาพึ่งใบบุญที่วัด พระสงฆ์จึงมีหน้าที่หลักคือให้แสงสว่างทางใจ แนะนำแต่สิ่งดี ๆ เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ญาติโยม

นี่คือสิ่งที่ดีงามที่วัดและพระสงฆ์มุ่งกระทำ เมื่อเราที่เป็นญาติโยมมองเห็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วนี้แล้วก็ควรนำไปพูดเล่าขานตามความ-เป็นจริง เพื่อให้พระพุทธศาสนาของเราเจริญยิ่งขึ้น การพูดในสิ่งที่ถูกต้องเป็นการจรรโลงรังสรรค์ ทำให้เกิดความร่มเย็น พระพุทธศาสนาก็ไม่มัวหมอง

ทุกวันนี้เศรษฐกิจบ้านเรายังไม่ดี มีแต่คนทุกข์มากกว่าสุข ฉะนั้นการให้กำลังใจซึ่งกันและกันด้วยคำพูดคำจาที่ดีจึงถือเป็นเรื่องสำคัญ

ดังนั้นหากสาธุชนทุกท่านทุกคนที่มีจิตสำนึก มีสติที่ดี มีความคิดที่งดงาม ควรงดการพูดนินทาให้ได้โดยเด็ดขาด ก็จะเป็นผลดี ทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่น

โดยอาตมาขอให้ญาติโยมทุกท่านควรตั้งสติ ตั้งใจ งดเว้นจากการทำลายชีวิตคนอื่นตลอดไป

"จะทำสิ่งใดก็ไม่ควรทำเพื่อเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น"

ดังนั้นการแสดงออกทั้งทางกาย ทางวาจา ทางใจ ด้วยการเข้าไปเข่นฆ่าทำลายคนอื่นจึงถือเป็นการประกาศความมีใจโหดร้ายของผู้ที่ละเมิดศีลทางกายให้ปรากฏอีกด้วย!!!!

ฉะนั้นลมปากที่เป็นคำพูดจึงเป็นสิ่งไม่ดีมีพิษร้ายอยู่ตลอดเวลาอย่างหาข้อยุติไม่ได้นั่นเอง!?!

บทที่ ๕

โจรภัยไม่ร้ายเท่า**ผีพนัน**

เมื่อความยากจนเข้ามาเยือนในชีวิตคนเรา ภัยอีกอย่างหนึ่งก็ตามเข้ามาในชีวิตของพวกเราทันที! โดยเฉพาะในช่วงนี้ ภัยที่กำลังเริ่มระบาดไปทั่วบ้านทั่วเมือง นับเป็นกระแสสำคัญในยุคที่ข้าวยากหมากแพงและห้วงเศรษฐกิจตกต่ำ เสมือนเป็นการตอกย้ำ "ซ้ำเติมความยากจน" ทำให้ญาติโยมพุทธศาสนิกชน ต้องทุกข์ทรมานมากยิ่งขึ้นไปอีก และภัยที่ว่านี้ ก็คือ**โจรภัย**นั่นเอง !?!

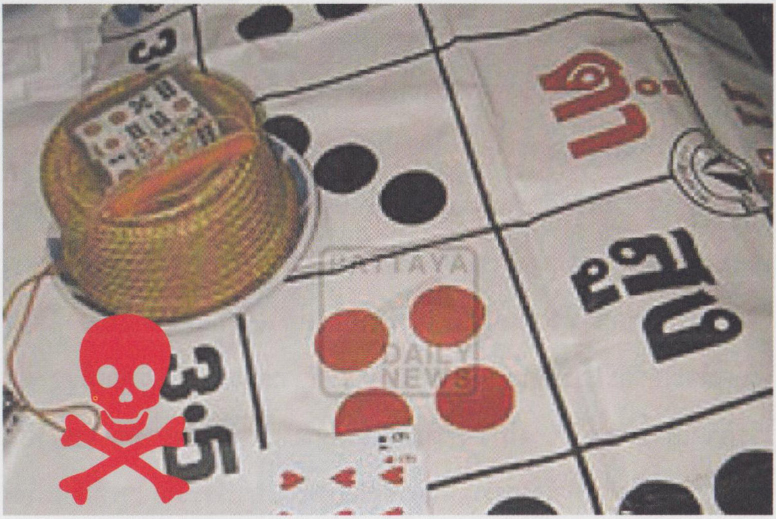
สำหรับคำว่า "โจร" นั้น หมายถึง ขโมย ที่ออกปล้น หรือลักเล็กขโมยน้อย ซึ่งปัจจุบันมีให้เห็นทั่วบ้านทั่วเมือง เป็นข่าวตามสื่อสารมวลชนต่างๆ ทุกวัน

โจร คือ ผู้ร้ายที่ลักขโมยหรือปล้นสะดมทรัพย์สินผู้อื่น ภาษาชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า "ผู้ร้าย" ส่วนการกระทำของโจรนั้นเรียกว่า "โจรกรรม"

สมัยโบราณ กฎหมายเดิมมีลักษณะที่บังคับใช้กับโจรซึ่งเป็นกฎหมายหมวดหนึ่งในกฎหมายตราสามดวงที่ได้ยกเลิกไปแล้วนั้น ได้จัดระเบียบของบรรดาพวกโจรออกเป็นหลายประเภท มีทั้งโจรปล้น คือ บรรดาโจรที่สมรู้ร่วมคิดกันออกปล้นผู้อื่นไม่เว้นแม้เวลากลางวันและกลางคืน

วิธีการปล้นเป็นต้นว่าใช้อาวุธด้วยการยิงปืนโห่ร้องอื้ออึงไปทั่วเพื่อให้เจ้าทรัพย์สะดุ้งกลัว แล้วค่อยเก็บกวาดเอาทรัพย์สินทั้งหมดไป

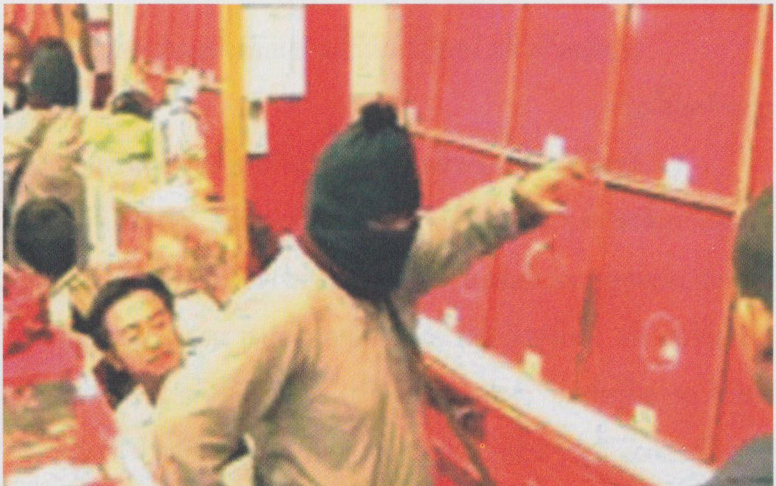
และอีกประเภทหนึ่งเรียก “โจรย่องสะดม” คือ โบราณเล่าขานเป็นตำนานบันทึกไว้ว่าเป็นโจรที่มีความรู้ทางด้านวิชาอาคมสามารถใช้สะกดให้เจ้าทรัพย์หลับใหลแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว แล้วค่อยเก็บกวาดเอาทรัพย์สินทั้งหมดไป

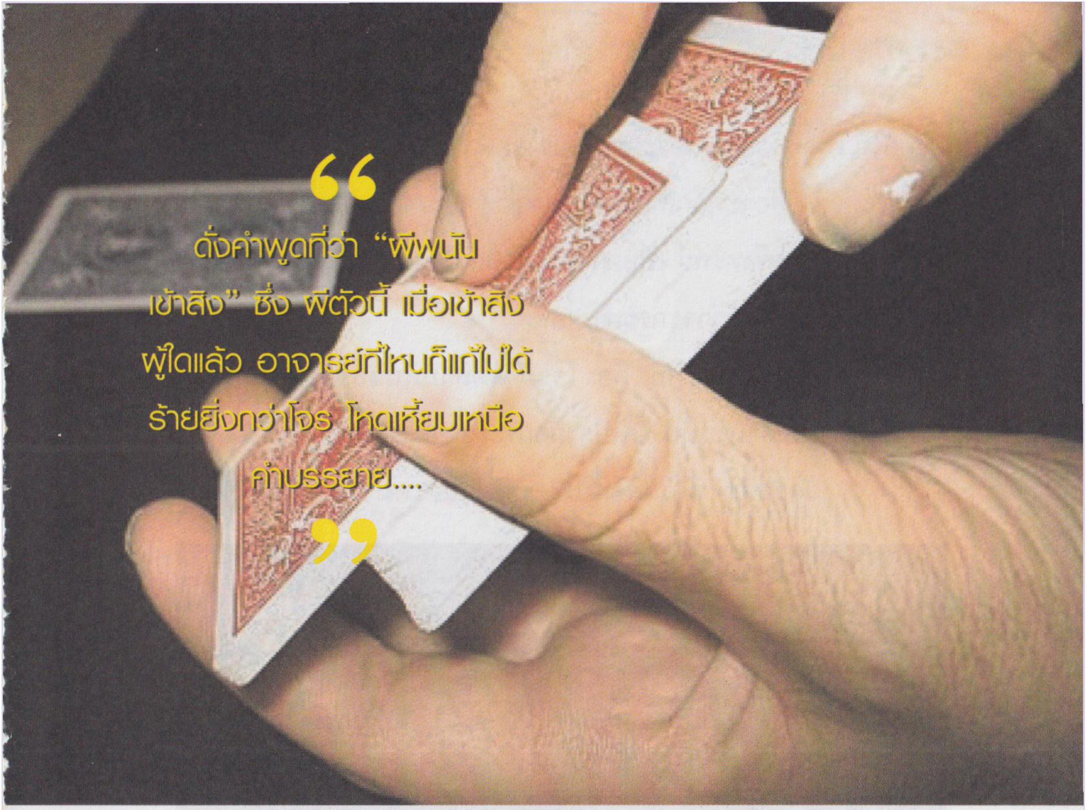
ส่วนโจรภัย คือ โจรที่ทำให้ผู้อื่นเกรงกลัวก่อนแล้วค่อยเก็บกวาดเอาทรัพย์ทั้งปวง

โจรตีชิง คือ โจรที่คบค้าสมาคมกันไปตีชิงเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไม่เว้นทั้งทางบกและทางน้ำ ส่วนโจรฉกฉวย คือ โจรที่มิได้ติดอาวุธแต่จะไปคอยอยู่ตามถนนหนทางที่เปลี่ยวแล้วช่วงชิงเอาทรัพย์สินของผู้อื่น โจรซุ่มซ่อน คือ โจรที่คบค้าสมาคมกันไปคอยด้อมๆ มองๆ ในสถานที่ใดๆ มิให้เจ้าทรัพย์รู้เห็นแล้วจึงลักเอาทรัพย์ไป โจรล้วงลัก คือ โจรที่ลักล้วงเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไป หรือที่พวกเราเห็นอยู่เป็นประจำ คือการล้วงกระเป๋านั่นเอง! โจรลักเลียม คือ โจรที่ไปลักทรัพย์สินของผู้อื่น พอดีเจ้าทรัพย์มา

พบเข้าจึงแสร้งบอกไปว่ามายืมทรัพย์สินนั้น สาธารณโจร คือ โจรไปปล้นกับพวกโจรด้วยกัน แต่แค่ร่วมขบวนไปด้วยเท่านั้น มิได้ลงมือประการใด

นิลัมภรโจร คือ โจรที่กระทำการไม่แนบเนียน กฎหมายพรรณนาว่า "มีพิรุธติดพันดุจมลทินนิลเมฆพันคล้ำดำติดอยู่"... วิสาสคาหโจร คือ โจรลักทรัพย์สิ่งของของญาติพี่น้อง บิดา มารดา สามี ภริยา เขย สะใภ้ ฯลฯ ด้วยกันเอง... สรรพโจร คือ โจรที่ลักมิได้เลือก คือไม่เลือกที่จะเอาอะไรเป็นการเฉพาะ เจออะไรเอาหมด... ปัณฐทูสกโจร คือ โจรตีชิงเอาทรัพย์สิ่งของไม่ว่าทางน้ำ ทางบก... ทามริกโจร คือ โจรที่เป็นเพื่อนกันพากันกระทำโจรกรรมเป็นอาชีพเลี้ยงตัว... สารโจร คือ โจรที่ลักทรัพย์อันเป็นแก่นสาร เช่น ลักพระพุทธรูปแล้วลอกเอาทองพระนั้นไปขาย... ดัสกรโจร คือ โจรที่คบค้าสมาคมกันไปปล้นราษฎรแล้วทำลายครัวเรือนตลอดจนทรัพย์สินบริเวณใกล้เคียงด้วย เป็นต้น

ประมวลกฎหมายอาญาของไทยในปัจจุบันจัดโจรออกเป็นห้าจำพวก คือ... โจรลักทรัพย์ คือ ผู้บังอาจเอาทรัพย์ของผู้อื่นไปโดยการทุจริตและโดยเจ้าทรัพย์มิได้อนุญาตให้ เป็นการบังอาจเอาทรัพย์ของผู้อื่นไป ทรัพย์นั้นเป็นทรัพย์อันเคลื่อนที่ได้ การนั้นกระทำไปโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าทรัพย์ การนั้นกระทำไปโดยเจตนาทุจริต

ส่วนโจรวิ่งราวทรัพย์ คือ ผู้ลักทรัพย์โดยใช้กิริยาฉกฉวยทรัพย์พาหนีไปซึ่งหน้า

โจรชิงทรัพย์ คือ ผู้ลักทรัพย์โดยใช้กิริยาทำร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะทำร้ายเพื่อเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อประโยชน์ที่จะตระเตรียมการหรือให้เป็นความสะดวกในการที่จะลักทรัพย์ เพื่อที่จะเอาทรัพย์หรือให้ผู้ใดส่ง

ทรัพย์ให้ เพื่อที่จะเอาผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่ลักทรัพย์ เพื่อจะปกปิดการกระทำผิดเพื่อจะหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาสำหรับความผิดนั้น

การชิงทรัพย์ เป็นความผิดฐานลักทรัพย์มาแล้ว โดยใช้กำลังกระทำร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะกระทำร้าย

โจรปล้นทรัพย์ คือ โจรตั้งแต่สามคนขึ้นไปมีศาสตราวุธจะกี่คนก็ตามในจำนวนนั้น ได้ไปลงมือกระทำการชิงทรัพย์

โจรสลัด คือ โจรที่ประพฤติปล้นสะดมข่มเหงคนเดินทาง

นอกเขตความปกครองของประเทศใด ๆ โดยมากเป็นกลางทะเลหลวง ปัจจุบันมีกลางอากาศด้วย และโจรประเภทนี้มักมิได้อยู่ในอำนาจหรือรับคำสั่งของรัฐบาลอันมั่นคงแห่งเมืองใดเมืองหนึ่ง

ยิ่งในช่วงเศรษฐกิจไม่ดี การจี้ชิงทรัพย์ มีเกิดขึ้นทุกวัน แต่ถึงอย่างไร โจรพวกนี้ เราสามารถปราบและป้องกันได้ ถ้าไม่ประมาท !

แต่สิ่งที่น่ากลัวกว่า โจรภัย ก็คือโจรแห่งอารมณ์ที่ฟุ้งซ่าน โจร

แห่งอารมณ์นี้ หาใช่โจรธรรมดาไม่ โจรชนิดนี้ไม่มีตัวตน ปล้นอย่างเงียบๆ และใจเย็น ผู้ถูกปล้น มีสติเพลิดเพลินหลงใหลในทรัพย์สินเงินทองมีสมบัติเท่าไหร่ ก็ใช้จนหมดสิ้น และมักจะถูกขนของออกจากบ้านไปโดยการปล้นทีละเล็กทีละน้อยจนหมดเนื้อหมดตัว

ดั่งคำพูดที่ว่า "ผีพนันเข้าสิง" ซึ่ง ผีตัวนี้ เมื่อเข้าสิงผู้ใดแล้ว อาจารย์ที่ไหนก็แก้ไม่ได้ ร้ายยิ่งกว่าโจร โหดเหี้ยมเหนือคำบรรยาย....โจรชนิดนี้ มีใจที่ยึดติดในความสนุกสนาน ชอบเสี่ยง ชอบความตื่นเต้น ชอบลุ้น โจรเยี่ยงนี้เรียกว่า โจรนักพนัน มีเท่าไหร่ ก็ขนไปเล่นจนหมดสิ้น

ขายทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ หยิบยืม เป็นหนี้เป็นสิน พอเป็นหนี้มาก ๆก็ต้องกลายเป็นโจร เป็นขโมย ติดคุกติดตารางในที่สุด

"การพนัน" เป็นเรื่องอันตราย อันหมายถึง การเล่นชนิดหนึ่งเพื่อเอาเงินหรือสิ่งอื่นใดด้วยการเสี่ยงโชค โดยการทำนายหรือคาดเดาผลที่เกิดขึ้นในอนาคต

การเล่นพนันในสังคมมีให้เห็นในทุกสังคม ส่วนใหญ่มักนิยมเล่นไพ่ ไฮโล แทงบอล แทงม้า พนันมวย และรวมไปถึงการเล่นหวย

การพนันกับปัญหาสังคมไทยนั้น เป็นเชื้อร้ายที่สะสมมานาน สังคมไทยมีความสัมพันธ์กับการพนันมาเป็นเวลานาน

โดยการพนันเป็นส่วนหนึ่งของความบันเทิง รวมถึงการละเล่นของสังคมไทยเป็นเวลานาน เช่น มีการกำหนดให้การพนันเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ต่อมา

รัฐบาลปิดโรงหวยด้วยสาเหตุดังนี้คือ การพนันมีผลกระทบต่อสังคมสูง ประชาชนมีความหมกมุ่น ไม่ทำมาหากิน หมดเนื้อหมดตัว, สิ้นเนื้อประดาตัว อาชญากรรมมากขึ้น

ในสมัยรัชกาลที่ ๖ จึงมีการปิดบ่อนทั่วราชอาณาจักรไทย จากเหตุการณ์ข้างต้น แสดงว่า การพนันมีความเกี่ยวข้องกับสังคมไทย เป็นเวลานาน อย่างไรก็ดีแม้ปัจจุบันการพนันจึงกำหนดว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่การพนันยังไม่หมดจากสังคมไทย

การพนันเป็นโจรภัย ที่บ่อนทำลาย จิตใจมนุษย์ ให้ผุกร่อนไปก่อนเวลาอันควร ทรัพย์สินเงินทองถูกปล้นไปจนหมดสิ้น ชีวิตมีแต่ความทุกข์ ตอนเล่นก็สนุก ตอนเสีย ตอนหมดตัว ตอนเป็นหนี้เป็นสินนั้นสุดแสนทุกข์สาหัส บางคนถึงกับฆ่าตัวตาย ทำลายชีวิตเลยก็มี

การพนัน เป็นกิจกรรมที่คนไทยจำนวนมากนิยมชมชอบ ถึงแม้ว่าจะเป็นการขัดต่อคำสอนในพุทธศาสนาอย่างชัดเจนก็ตาม การเล่นหวย เล่นไพ่ เล่นไฮโลลูกเต๋า แทงน้ำเต้าปูปลา ปั่นแปะ ทอยเส้น หรือการพนันสนุกเกอร์ บิลเลียด ไก่ชน กัดปลา แทงม้า แทงหวย หรือ แม้แต่การทายเลขป้ายทะเบียนรถยนต์หรือทายเลขธนบัตร ก็เป็นสิ่งที่กระทำกันอย่างแพร่หลาย

มีบ่อนการพนันในกรุงเทพมหานครมากมายนับร้อยแห่ง มีเงิน

หมุนเวียนเป็นร้อยล้านบาทต่อปี ส่วนในต่างจังหวัดมีบ่อนขนาดใหญ่นับร้อยแห่งเช่นกัน

ล่าสุดคนไทยที่เป็นนักพนันไทย นิยมนำเงินไปเล่นกาสิโนในต่างประเทศ รวมไปถึงพฤติกรรมการพนันฟุตบอลของคนไทยในการแข่งขันฟุตบอล และผู้เล่นพนันขยายตัวจากกลุ่มบุคคลวัยทำงานไปสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งกำลังเป็นนักเรียนนักศึกษา โดยแหล่งรับแทงได้กระจายไปตามสถานที่ต่าง ๆ รอบสถานศึกษา โรงเรียน และมหาวิทยาลัย

เงินส่วนใหญ่ที่นำมาใช้เล่นการพนัน ถ้าเป็นคนทำงานก็เอาเงินเดือนมาเล่น หรือไม่ก็ใช้เงินจากการเก็บสะสม แต่ถ้าเป็นวัยรุ่น จะใช้เงินของพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนอีกกลุ่มจะใช้เงินจากการกู้ยืมแล้วนำมาเล่นการพนัน

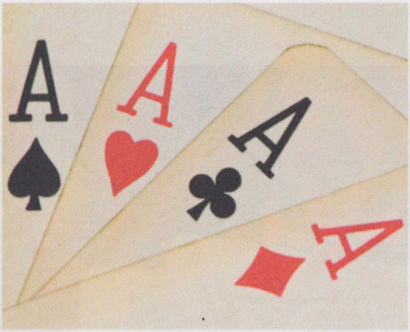

บ่อนการพนันนอกกฎหมายเป็นแหล่งอาชญากรรมและการฉ้อราษฎร์บังหลวง รายได้จำนวนหนึ่งจ่ายให้แก่นักการเมืองและนายตำรวจบางคน และจากความจำเป็นที่บ่อนการพนันจะต้องป้องกันตนเองและลูกค้าจากองค์กรอาชญากรรมกลุ่มอื่น ๆ จึงต้องจัดหามือปืนหรือเข้าร่วมกับองค์การอาชญากรรมต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอด

ในบางขณะก็มีการฆ่าฟันกันเองเพื่อชิงความยิ่งใหญ่ในวงการธุรกิจผิดกฎหมาย ทั้งนี้เพราะหนี้จากการพนันไม่สามารถฟ้องร้องบังคับในศาลได้ การทวงหนี้สินจึงใช้วิธีการนอกกฎหมาย เช่น การขู่กรรโชก การทำร้ายร่างกาย หรือการอุ้มฆ่า และเนื่องจากบ่อนการพนันเป็นที่รวมของนักเลงและผู้ที่มีอาชีพทุจริต จึงเป็นแหล่งมั่วสุมของผู้ค้ายาเสพติด อันธพาล โสเภณี และผู้ประกอบอาชีพผิดกฎหมายต่าง ๆ มากมาย

ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบไปยังระบบการเมืองการปกครองในส่วนรวมอีกด้วย เพราะเงินจากแหล่งการพนันยังถูกใช้ในการสร้างฐาน อำนาจทางการเมือง ของนักการเมืองทุกระดับอีกด้วย

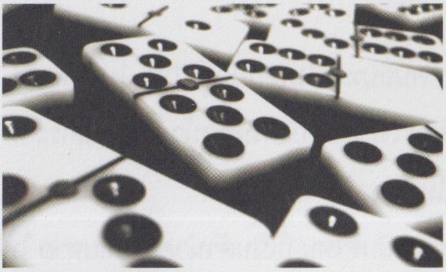

ปัจจุบัน การพนันกำลังระบาดอยู่ในหมู่คนไทย ตั้งแต่ผู้ใหญ่ไปจนกระทั่งถึงเด็ก ๆ เรื่องของการพนันนั้น ไม่ว่าจะเป็นนักพนันมืออาชีพหรือว่าพนันแบบเล่น ๆ นิด ๆ หน่อย ๆ เช่น ว่าง ๆ ก็มานั่งเล่นการพนันกันในกลุ่มพรรคพวกเพื่อนฝูง ไม่ได้คิดจะเอาร่ำเอารวยอะไรก็ตาม แต่เมื่อเล่นไปนาน ๆ ก็จะติดจนเป็นนิสัย เลิกไม่ได้ในที่สุด

การพนันทั้ง ๒ อย่างนี้ ล้วนมีความเป็นโทษภัยอันมหันต์อยู่ในตัวทั้งนั้น ยกตัวอย่าง **โทษภัยที่เกิดจากการพนันของนักพนันมืออาชีพ** ก่อนก็แล้วกัน

นักพนันทุกคน เมื่อลงมือเล่นการพนันแล้ว ไม่มีใครคิดหรอกว่าตนจะเล่นเสีย ทุกคนคิดแต่ว่าจะต้องเป็นผู้ที่เล่นได้ และจะเล่นได้ด้วยวิธีสกปรกอย่างไรก็ยอม ขอเพียงให้ได้เท่านั้น

ส่วนอีกมุมหนึ่ง ก็คิดจะให้คนอื่นฉิบหายให้หมด เพราะเมื่อมีคนได้ก็ต้องมีคนเสีย แล้วใครล่ะที่จะเป็นคนเสีย ก็ทุกคนที่มาเล่นในวงนั้นนั่นเองต้องเสีย เขาจึงจะเป็นคนได้

คนที่คิดให้คนอื่นฉิบหายอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ จะเรียกว่าคนอะไร ก็ต้องเรียกว่าคนฉิบหาย เพราะในใจของคน ๆ นั้น คิดแต่จะให้ความฉิบหายเกิดขึ้นกับทุกคนที่มาร่วมวงพนันกับเขา

ความคิดที่จะให้คนอื่นฉิบหายอยู่ตลอดเวลา จะคอยบีบคั้นให้ตัวเองเกิดความเครียด แล้วกลายเป็นความฉิบหายต่อสุขภาพ แถมสติปัญญาที่จะคิดในเรื่องดี ๆ ก็จะพลอยฉิบหายตามไปด้วย

เพราะว่าในใจของเขา เรื่องที่ดี ๆ เข้าไม่ได้เสียแล้ว เข้าได้แต่เรื่องร้าย ๆ เพราะฉะนั้น ในวงการพนัน จึงไม่มีใครเลยที่จะมีหน้าตาที่ผ่องใส หรือว่ามีใจที่ใส ๆ

สิ่งที่อาตมาอยากจะเตือนนักการพนันทั้งหลายก็คือ เมื่อในใจของโยมมีแต่ความคิดที่จะทำให้คนอื่นเขาฉิบหายอย่างนี้ ก็ให้รู้ไว้ด้วยว่า

ใจของโยมจะขุ่นอยู่เป็นประจำ

และพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ไปทรงค้นพบมาอีกว่า พวกที่เล่นการพนันเป็นอาจิณ ละโลกแล้วต้องไปตกนรกขุมที่ ๖ ซึ่งลึกและมีโทษหนักกว่าพวกที่ผิดศีล ๕ เสียอีก โยมอาจจะไม่เชื่อ แต่ถึงจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ควรรับฟังเอาไว้

เพราะว่าคนที่ดื่มเหล้ายังมีเวลาสร่าง แต่คนที่เล่นการพนันไม่มีเวลาสร่าง มีแต่จะนึกให้คนอื่นฉิบหายอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น อย่าได้ดูเบาเป็นอันขาด

แล้วถ้าอยากจะรู้ว่า คนฉิบหายในโลกนี้อยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะเป็นนักพนันบอล หรือว่าเป็นนักพนันอะไรก็ตาม ก็ให้ไปดูหน้าตัวเองในกระจกเงา เพราะจะสะท้อนความจริงในตัวเราได้ดีที่สุด

คนเหล่านี้เมื่อไปตั้งวงพนันที่ไหน ก็เป็นตัวนำความฉิบหาย ให้เกิดแก่เศรษฐกิจของบ้านนั้น เมืองนั้น ประเทศนั้น

เพราะฉะนั้นการเล่นการพนัน ขอให้รู้ไว้ด้วยว่า แม้ความคิดนั้นก็เป็นความคิดฉิบหาย คนที่คิดก็เป็นคนฉิบหาย ถ้าใครทำตามก็เป็นคนฉิบหายตามเขาไปด้วย และทั้งหมดนี้ก็จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติ ต้องฉิบหายตามไปหมดเลย

มองภาพตรงนี้ให้ชัด ๆ แล้วจะรู้ว่านรกกำลังรอพวกเราอยู่นะบรรดา นักการพนันทั้งหลาย

"การเล่นการพนันของนักพนันมือสมัครเล่นย่อมมีพัฒนาการ"

อาตมาเคยเห็นมาเยอะแล้ว ทีแรกใครแพ้ก็แค่เลี้ยงข้าวกัน หนักเข้าก็ลงท้ายด้วยการเป็นนักพนันมืออาชีพ

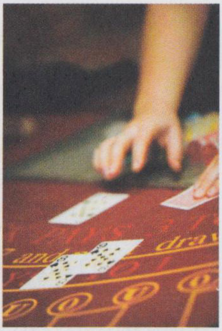
ถึงแม้ว่าจะสามารถห้ามตัวเองได้ ว่าจะไม่เป็นนักการพนันมืออาชีพอย่างแน่นอน แต่จงรู้ไว้ด้วยว่าทุกครั้งที่ลงมือเล่นการพนันนั้นเท่ากับได้ทำการเพาะนิสัยความมีเหลี่ยมมีคูให้เกิดขึ้นในตัวตนของเรา

ความซื่อสัตย์ที่เคยมีอยู่ในตัว ที่พ่อแม่ ปู่ย่า ตาทวด อบรมให้เริ่มตุปัดตุเป๋ไปแล้ว ความไม่ซื่อ ความมีเหลี่ยมมีคู จะเกิดขึ้นมาแทนที่

พร้อมกันนั้นวาจาเพ้อเจ้อก็ตามมา เพราะถ้าไม่พูดเพ้อเจ้อ ไปแหย่ ไปยั่วยุ ให้เขาโกรธ ให้เขาเสียอารมณ์ เขาก็ไม่ทิ้งไพ่ใบที่กำลังรออยู่มาให้หรอก

เพราะฉะนั้น นักเล่นการพนันทั้งหลาย จึงกลายเป็นคนที่มีเหลี่ยมมีคู ไม่ซื่อตรง มีวาจาเพ้อเจ้อ ไม่อยู่กับร่องกับรอย โดยที่ตัวเราเองไม่ได้เฉลียวใจเลย

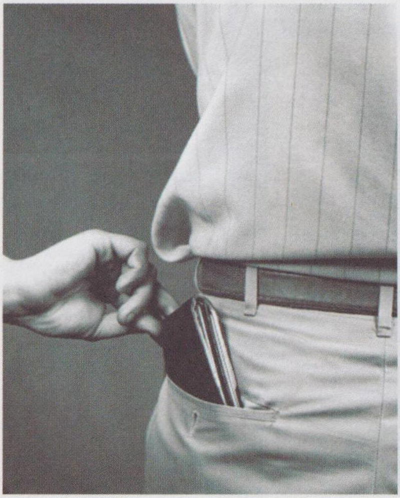
ปัญญาที่มีก็จะเริ่มเป็นปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ เพราะเป็นปัญญาที่มีเหลี่ยมมีคูเสียแล้ว

ต้องเสียเวลา โดยเฉพาะเวลาที่จะเอาไปทำความดี ก็ไม่ได้ทำ แต่กลับเอาเวลานั้นไปเล่นการพนัน เพราะฉะนั้น ความดีใหม่ก็ไม่งอกเงย ความดีเก่าก็มีแต่จะสูญหายไปในที่สุด

ไม่ว่าจะเป็นวงการพนันสมัครเล่น หรือว่าอาชีพ ลองได้ลงมือเล่น โดยเฉพาะในวงไพ่ ย่อมทำให้สุขภาพเสียทั้งนั้น

เช่น เวลารอเอาชนะกัน รอน็อกกัน ก็ต้องรอให้เขาทิ้งไพ่ใบสำคัญมาให้ จึงต้องอั้นปัสสาวะ อั้นอุจจาระกันอยู่นั่นแล้ว ทำให้ทั้งกระเพาะทั้งลำไส้พัง จนกระทั่งไม่รู้จะพังอย่างไร

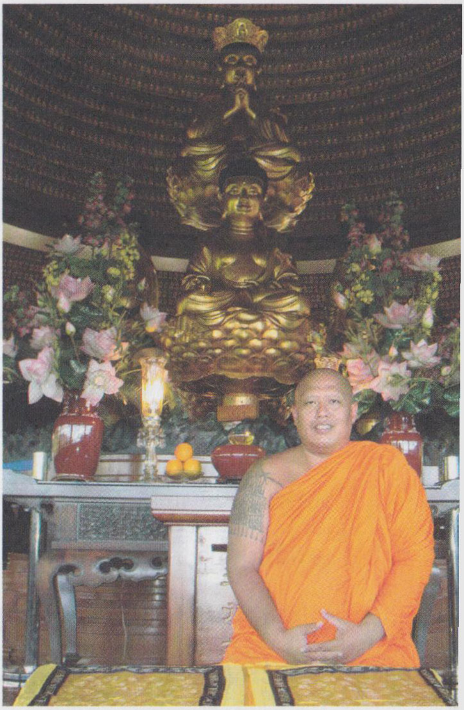
สุขภาพกายเสียยังพอว่า สุขภาพจิตก็เสียตามไปด้วย แถมยังมีนรกรอท่านอยู่อีก ยมบาลกวักมือเรียก เพราะฉะนั้น ทั้งนักพนันมืออาชีพนักพนันมือสมัครเล่น ควรเลิกกันเสียตั้งแต่บัดนี้ รีบเอาผีพนันร้ายออกจากร่างกายของพวกเราโดยด่วน!!!......ขอเจริญพร

บทส่งท้าย

เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก
สุดยอดมหันตภัยร้ายต่อร่างกาย

เรื่องราวทั้งหมดในหนังสือ เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก มหันตภัยร้ายต่อร่างกาย ที่ญาติโยมได้อ่านมาแล้วทั้งหมดนี้

นับเป็นรูปธรรมของแท้ที่อาตมาได้นำมาถ่ายทอดโดยการเขียนบรรยายให้ญาติโยมได้ฉุกคิด ถึงแง่มุมในส่วนที่พวกเรามองข้ามไป อย่างไม่ใส่ใจ เพราะ เห็นเป็นเรื่องธรรมดา มองเป็นความคุ้นชิน แต่อาตมามองเป็นเรื่องไม่ธรรมดา อาตมามองเป็นเรื่องที่น่ากลัวและอันตรายที่สุดในสังคมยุคปัจจุบัน

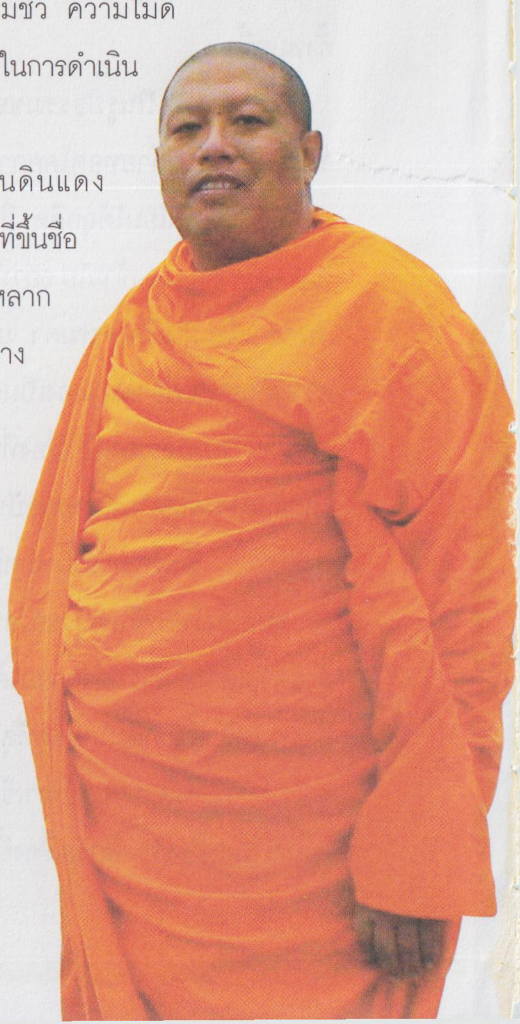
ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดนี้ เป็นประสบการณ์จากชีวิตจริงของอาตมา ที่ได้สัมผัสมาจากประสบการณ์ตรงตั้งแต่วัยเด็กเท่าที่เริ่มจำความได้จวบจนโตขึ้นเป็นวัยรุ่น อาตมาได้เห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้จากคนใกล้ชิดที่สุดคือ พ่อ พี่ ญาติสนิทและเพื่อน

จึงสามารถนำมาเขียนบันทึกไว้ อย่างชนิดหมดเปลือก และสาเหตุที่อรรถาธิบายเรื่องนี้ได้อย่างแจ่มชัด ก็เนื่องเพราะไม่ใช่เรื่องที่

แต่งขึ้น หรือแต่งจากจินตนาการทุกตัวอักษรเป็นเหตุการณ์ชีวิตจริงล้วนๆ ที่ได้ไปสัมผัสมาตั้งแต่เล็กจนโตนั่นเอง!!!

ซึ่งที่ผ่านมาหลายคนยังไม่รู้ว่า อาตมาเกิดที่ย่านดินแดง แหล่งสลัมใหญ่ในกรุงเทพฯ ที่นั่นมีครบสูตรของความไม่ดี มีมหันตภัยร้ายที่แฝงนัยไว้มากมายให้ชวนค้นหา?

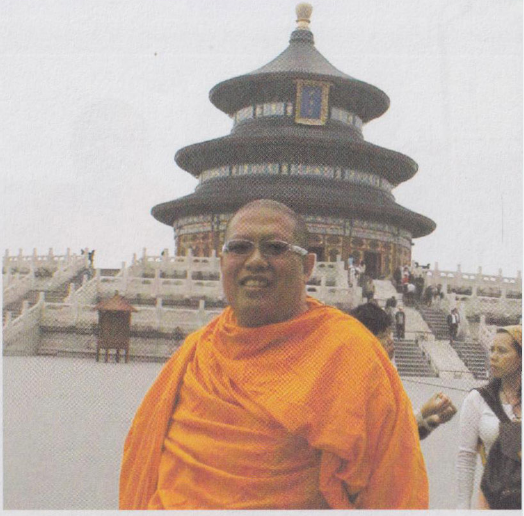
ทุกชีวิตล้วนมีจิตวิญญาณให้น่าติดตามค้นหาและในแต่ละมุมของหลายชีวิตที่เห็นผิดเป็นชอบ ประกอบความเลวไว้มากมาย หลายชีวิตมีตัวอย่างให้เห็นผลทันตากับการทำความชั่ว ความไม่ดี ประเด็นนี้สามารถนำมาเป็นข้อคิดสะกิดใจในการดำเนินชีวิตของพวกเราได้เป็นอย่างดี

และในอดีตที่ผ่านมา ย่านดินแดง กรุงเทพมหานคร เคยเป็นดงของยาเสพติดที่ขึ้นชื่อลือนาม เป็นแหล่งมั่วสุมทางการพนันที่หลากหลาย เป็นแหล่งสลัมชั้นล่างที่คนชนชั้นล่างเสพสัมผัสมาแล้ว มีแหล่งอบายมุขครบทุกรูปแบบ มีคนไม่ดีปะปนอยู่ควบคู่กับโจรขโมย ที่มีทั้งมือสมัครเล่นและมืออาชีพ

ใครก็ตามที่ผ่านเข้าไปอยู่อาศัยในย่านดินแดงมาแล้ว และสามารถหลุดพ้นออกมาได้นั้น ถือว่าเก่งจริง อาตมาต้องขอยกนิ้วให้ เพราะหลายคนต้องเจอมาแล้วสารพัดเรื่องราวทุกรูปแบบ เหล้ายาปลาปิ้ง การพนัน ยาเสพติด

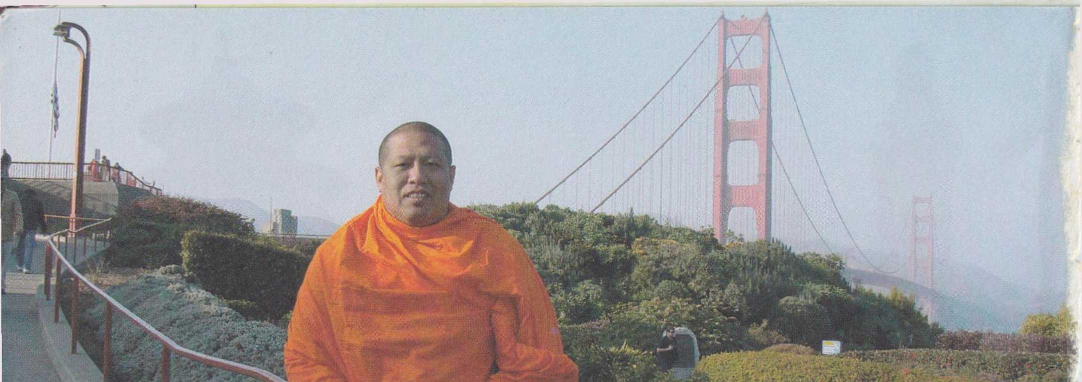

โจรขโมย นักเลงหัวไม้ และนิสัยใจคอที่ถูกปลูกฝังมาในทางที่ผิด มีครบถ้วนสมบูรณ์

ส่วนประเด็นสำคัญคือยาเสพติดที่ว่าเป็นพิษร้าย ทั้งเหล้า บุหรี่ กัญชา ผงขาว ยาบ้า ยาอี ที่นี่เคยมีมาครบ...เพราะเป็นที่อยู่อาศัยของคนยากคนจน บางคนไร้การศึกษา ขาดความรู้ ขาดการอบรม ขาดพ่อแม่สั่งสอน บางคนเป็นลูกกำพร้า จึงไม่แปลกเลย ที่สิ่งไม่ดีเหล่านี้จะเข้าไปสิงสู่ในจิตใจพวกเขาเหล่านั้น

รวมไปถึงความเป็นชาวบ้าน ที่ขาดการเหลียวแลและที่สำคัญคือขาดการศึกษานั่นเอง จึงย่อมต้องมี การนินทาว่ากล่าวมีการด่าทอใส่ร้ายป้ายสี เพราะคนที่นี่ในด้านส่วนใหญ่ยังขาดปัญญา และต้องประสบกับปัญหามากมายในชีวิต อีกทั้งสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยให้ทำความไม่ดีได้อย่างสะดวกอีกด้วย

ซึ่งภาพที่เห็นจนชินตา คือ การพนันจะเอาแบบไหน สมัยก่อนดินแดงมีครบ ไฮโล ปั่นแปะ ทอยเส้น กบดำกบแดง ผสมสิบ ทอยกอง น้ำเต้าปูปลา สารพัดที่จะสรรหากันมาเล่น แทงม้า แทงมวย แทงบอล ตู้เกมส์

“อาตมาผ่านและรู้เห็นสัมผัสมาจนหมดสิ้น”

ยิ่งพวกบรรดาโจรขโมยที่ชอบลักเล็กขโมยน้อย หยิบสอยของชาวบ้าน ที่ไม่ใช่ของตนเอง พวกนี้มีเป็นจำนวนมาก นี่คือสิ่งที่ได้พบเห็นและสัมผัสมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อาตมาเล็กๆ จนโตขึ้นเป็นวัยรุ่น จวบจนมาบวชเป็นพระ ได้เห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้มาจนครบถ้วนกระบวนความ จึงสามารถนำมาถ่ายทอดประสบการณ์สอนญาติโยม เพื่อเป็นการเตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก เนื่องเพราะสังคมปัจจุบัน คนเราส่วนใหญ่อ่อนแอทั้งทางความคิดและการกระทำ จึงทำให้ตกเป็นเหยื่อ เป็นทาสแห่งมหันตภัยภัยร้ายต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากใจมนุษย์ทั้งสิ้น ถ้าระงับไม่ได้ ก็จะมีแต่วอดวาย ถ้าระงับได้ชีวิตนี้ก็มีแต่ความสุขความเจริญ สรุปก็คือภัยในใจมนุษย์มีความร้ายกาจกว่าภัยธรรมชาติอย่างมากมาย

ภัยธรรมชาติห้ามไม่ได้ก็จริงอยู่ แต่ไม่ร้ายแรงมากนักสามารถป้องกันได้ ส่วนภัยในใจมนุษย์นั้นห้ามได้ แต่ร้ายแรงกว่า ภัยใดๆในโลกใบนี้!?!

The Letter

จากใจ Lewis Goh ศิษย์ต่างแดน

กราบนมัสการหลวงพี่

ก่อนอื่น ผมขอกล่าวอวยพรหลวงพี่ในโอกาสวันคล้ายวันเกิด นี่เป็นครั้งแรกที่ผมได้รับเชิญเข้าร่วมงานวันเกิดของหลวงพี่ ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพี่เป็นอย่างยิ่งในสิ่งที่หลวงพี่ทำให้ผม ผมเชื่อว่ามันคือพรหมลิขิตที่ทำให้ผมได้พบกับหลวงพี่ ตั้งแต่ครั้งแรกที่หลวงพี่มาที่ร้านของผมในสิงคโปร์ ผมไม่เคยเชื่อมาก่อนว่าผมควรใช้ชีวิตอย่างไรให้คุ้มค่าเมื่อได้อยู่กับพ่อและแม่ของผม ได้แสดงความรัก ความห่วงใยต่อบุคคลที่ผมรู้จัก แต่หลวงพี่ให้แสงสว่างและทำให้ผมรู้ซึ้งถึงความถูกต้องและสิ่งที่ควรเป็นไปในการดำเนินชีวิต ผมพยายามนึกถึงสิ่งที่หลวงพี่พร่ำสอนและเตือนใจผมในวันนั้น ทุกๆ คำของหลวงพี่ที่แนะนำพร่ำสอนผม ผมจำได้ขึ้นใจ

ผมขอขอบคุณที่หลวงพี่ทำให้ผมและพ่อแม่ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ซึ่งผมละเลยที่จะติดต่อท่านตั้งแต่วันที่ผมเริ่มทำธุรกิจของตัวเอง ผมไม่เคยนึกถึงความรู้สึกและความนึกคิดของท่านทั้งสองเลยด้วยซ้ำ กระทั่งในวันที่หลวงพี่ทำให้ผมเข้าใจในคุณค่าและควรใส่ใจในตัวท่านในวันที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ผมขอบคุณที่หลวงพี่ต้อนรับผมและครอบครัวเป็นอย่างดี เมื่อครั้งที่เดินทางมาพักผ่อนที่กรุงเทพฯ ผมยินดีทิ้งงานไว้และทำเวลาให้มีค่าที่สุดเมื่อได้อยู่กับพ่อและแม่

คุณแม่ของผมแปลกใจมากที่ผมชวนท่านมาพักผ่อนในวันลอยกระทง ซึ่งผมก็ดีใจที่สุดเช่นกันที่ท่านตอบตกลง อีกครั้ง ผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพี่ที่ดูแลพวกผมอย่างอบอุ่นในวันนั้น วัดไผ่ล้อมเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของผม บ้านที่ทำให้ผมรู้สึกอิสระและเชื่อมั่นในพุทธศาสนา คุณพ่อและคุณแม่ของผมมีความสุขตลอดการเดินทางมาเที่ยวในครั้งนั้นที่ทำให้เราได้อยู่ใกล้ชิดกันมากขึ้น

ผมขอสัญญาว่าผมจะทำตัวให้เป็นคนดียิ่งขึ้น และหลวงพี่จะเป็นเสมือนอาจารย์ใหญ่ที่ให้ความรู้แก่ผม ขอบคุณที่ท่านนำสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตมาให้ผมตลอดเวลาที่ผมอยู่ที่กรุงเทพฯ หลวงพี่ทำให้ผมรู้สึกว่าผมเป็นคนสำคัญ ในความใส่ใจและความรู้สึกที่มากกว่าคำว่าเพื่อนแต่หมายถึงคนที่จะอยู่ในใจผมตลอดไป ผมรู้สึกว่าชีวิตผมไม่ได้มีค่าอะไรแต่หลวงพี่ทำให้ผมรู้ถึงคุณค่าในชีวิต

ด้วยความเคารพยิ่งจากใจผมและครอบครัว ผมขอให้หลวงพี่มีความสุขและสุขสันต์วันเกิด ผมและครอบครัวขอกราบขอบพระคุณหลวงพี่ พวกเราจะระลึกถึงและจดจำหลวงพี่ตลอดไป

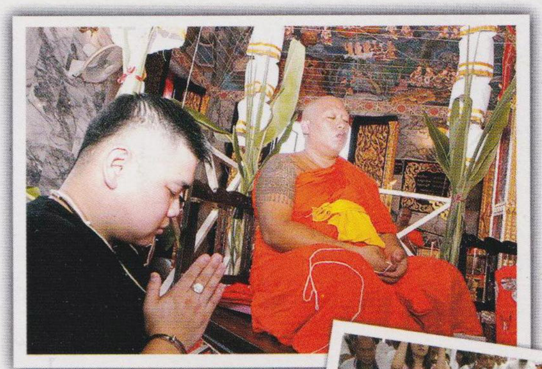
สุขสันต์วันเกิดอีกครั้ง

ด้วยความเคารพยิ่ง

Lewis Goh

ประเทศสิงคโปร์

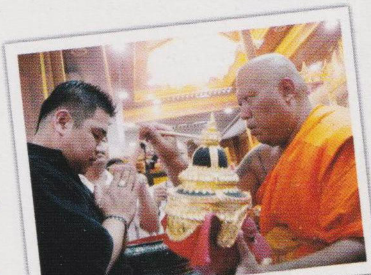

Dear Luang Pee,

First of all, like to wish you a very happy birthday to you. This is the first time im invited to celebrate your birthday. I feel honoured and happy.

Here, I would like to show my million thanks to what you have given me in my life. It is fate that brought you first time to my shop in Singapore and we met. I haven't been believing in how should I treasure my time with my parents and to show loves and cares to whom I known.It's you that lightened up my life and show me the correct path. I stared to believe whatever you said and remind me from that day. Every words you said, every advise you gave, I remember hard in my heart.

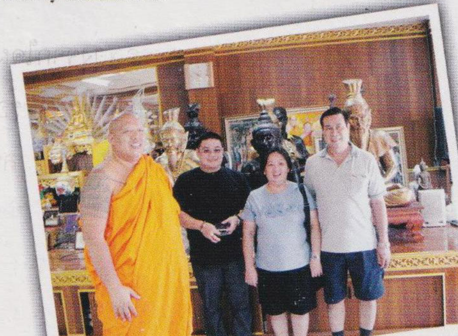

I thank you for bring me and my parents more closer than ever. I haven't been communicating with my parents ever since I started my own business. I don't even bother how they feel or think. Till the day you enlighted me that I should treasure and care for them when they are still around. And you strongly welcome me and my parents for holiday in Bangkok. I trusted your words and made myself to let go my works aside and spend quality time with my parents. My mom was surprised that I suggested to bring her to Bangkok for Loykrathong festival. I feeled good and happy when they agreed to come. And once again, million thanks to you that my parents is well taken care during the day. You made me feeled that Wat Pailom is my second home. A home that allows me to feel free and made me a true believer in Buddha. My parents was very happy and the whole trip did bring us more closer together.

I made myself a must to be the better man in life and you are the great master that I should learn from. Thanks for bring the bests things for me whenever I'm in Bangkok. You really made me a "superstar" whenever I come. Your cares and loves really touched me. That is more just a friend but someone close in my heart forever. I'm just a nobody in my life, but you made me someone who should and will treasure my life.

Doctor Luang Pee, I sincerely, from my heart and my family. We wish you many happy returns and a happy birthday to you. My parents also would like to show many thanks to what you have given to them. I will always keep you in my heart and mind.

Happy Birthday once again.

Your Sincerely,

Lewis Goh
Singapore

กลอนสอนคน

"มหันตภัยร้ายต่อร่างกาย"

คำว่า "ภัย"..อันตราย อย่างร้ายกาจ
ตัวอย่างเช่น เห็นประจักษ์.. "อัคคีภัย"
"วาตภัย"..เกิดจากลม โหมกระหน่ำ
"อุทกภัย".. น้ำมันท่วม มารวมตัว
แต่ว่า.. "ไฟ ในใจคน" ร้อนรนกว่า
"ไฟบุหรี่"..มีพิษภัย ทำลายคน
"โลกขาดน้ำ"..กำสรด ไม่สดใส
และสิ่งที่ น่าตอกย้ำ... "น้ำสุรา"
"ลมพายุ"..พัดกระหน่ำ ทำลายล้าง
บ่อนทำลาย ความรัก สามัคคี
ภัยจากการ "โจรกรรม"..กระทำชั่ว
เราเรียกขาน กันว่า .. โจรอารมณ์
คำว่า .. "ภัย" อันตราย อย่างร้ายกาจ
"ภัยในใจ" .. นั้นร้ายเหลือ เหนือสิ่งใด

อันเกิดจาก ธรรมชาติ กระทำให้
เกิดจากไฟ ทำลายล้าง..ช่างน่ากลัว
มักกระทำ ความเสียหาย ได้ถ้วนทั่ว
หลายครอบครัว เดือดร้อน สุดผ่อนปรน
ทุกสิ่งอย่าง ที่ขวางหน้า อาจปี้ป่น
ถ้าอยากพ้น ทุกข์ภัย ให้พิจารณา
"ขาดน้ำใจ" จนแห้งเหือด..เดือดร้อนกว่า
ทำลายค่า ความเป็นคน จนสิ้นดี
แพ้คำอ้าง ที่ชอบใช้.. "ใส่ร้ายป้ายสี"
เป็นลม..ที่ อันตราย ไม่ชื่นชม
ไม่น่ากลัว เท่ากับ.. "โจร ปล้นสะสม"
ถูกเขาต้ม จนหมดตัว ไม่กลัวภัย
มนุษย์อาจ สรรค์สร้าง ทางแก้ไข
ระงับได้ จึงพ้นทุกข์ พบสุขเอย

เตือนใจให้คิด เตือนจิตให้สำนึก
มหันตภัยร้าย ทำลายมนุษย์